

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบปฏิทิน โดยใช้ Typographic Design ชุด “ก้าวทะยานไปข้างหน้า 2002”

Calendar Typographic Design set “Moving Forward 2002”

นาย ภาวิษฐ์ หอสุวรรณวัฒน์
Mr. Pawish Hosuwanwattana

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 44841
วัน, เดือน, ปี 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขานิเทศศิลป์ ภาควิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบปฏิทิน โดยใช้ Typographic Design ชุด “ก้าวทะยานไปข้างหน้า 2002”

Calendar Typographic Design set “Moving Forward 2002”

นายภวิษณ์ หอสุวรรณวัฒน์

Mr. PAWISH HOSUWANWATTANA

ภาควิชาศิลปะคัลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะคัลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 15 พฤษภาคม
(อาจารย์วิหยา หาญวาริวงศ์ศิลป์)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ 7 มิ.ย. ๕๕
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ (ภาษาไทย) โครงการออกแบบปฏิทิน โดยใช้ Typographic Design ชุด
“ ก้าวทะยาน ไปข้างหน้า 2002 ”

(ภาษาอังกฤษ) Calendar Typographic Design set “ Moving Forward 2002 ”

ชื่อ	นาย ภิวิษณุ หอสุวรรณวัฒน์
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์วิทยา หาญวารังศิลป์

บทคัดย่อ

เนื่องจากปฏิทินโดยทั่วไปส่วนใหญ่ ในประเทศไทยยังคงนิยมใช้แต่เพียงรูปภาพเป็นส่วนประกอบหลักในการออกแบบ บทบาทของการออกแบบโดยใช้ Typographic Design (การออกแบบจัดวางตัวอักษร) คงมีอยู่น้อยมาก ในปฏิทินที่พบเห็นจะใช้แค่เพียงในส่วนองวันที่เท่านั้น ทำให้เกิดแนวคิดในการออกแบบปฏิทิน โดยใช้ Typographic Design ขึ้น โดยเน้นไปที่การออกแบบโดยใช้ Typographic Design ให้มากกว่าการใช้รูปภาพ เพื่อนำเสนอทางเลือกของปฏิทินให้มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น แนวคิดหลักของปฏิทินมาจากปี 2545 เป็นปีม้า ลักษณะของม้า คือการก้าวทะยานไปข้างหน้าสู่เป้าหมาย จึงได้ใช้คำพูดที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการออกแบบ โดยใช้ชื่อปฏิทินชุดนี้ว่า “ Moving Forward 2002 ” โดยแบ่งปฏิทินออกเป็นรายอาทิตย์ เพื่อเป็นแรงผลักดันให้คำพูดแต่ละคำ หมายถึงแนวคิดในแต่ละสัปดาห์ที่จะนำคุณไปสู่เป้าหมายในที่สุด

ผลจากการศึกษา และวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าส่วนประกอบของการออกแบบที่ดี จำเป็นต้องมีกราฟฟิกที่เหมาะสมสอดคล้อง จึงจะทำให้งานออกแบบประสบผลสำเร็จได้ หากกราฟฟิกที่นำมาใช้ออกแบบไม่เหมาะสม ก็อาจทำให้งานไม่น่าสนใจไปได้ในทันที โดยเฉพาะในการออกแบบโดยใช้ Typographic Design ที่เป็นภาษาไทยด้วยนั้น เป็นเรื่องที่ยากมากในการจะออกแบบให้ทั้งสวยและสื่อความหมายได้ตรงประเด็น เพราะภาษาไทยมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างออกมาจำเป็นต้องศึกษา และค้นคว้าศึกษาให้ละเอียด เพื่อที่จะนำมาออกแบบให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ

ครอบครัวหอสุวรรณวัฒนะ และรุ่งมณี กำลังใจอันสำคัญที่สุดกว่าอื่นใดทั้งหมด โดยเฉพาะแม่ อา และย่า

อาจารย์ วิทยา หาญวารังศ์ศิลป์ ขอขอบคุณที่ สอนให้เขียน ก.ไก่ ได้ด้วยตัวเองถึงจะไม่สวย ไม่ดีแต่ผมก็พอใจกับ ก.ไก่แบบผม

อาจารย์ เสาวภา พงษ์คุณากร ขอขอบคุณที่ไม่เคยบอกให้ท้อถอยและให้กำลังใจเสมอ ทำให้อดทนทำงานได้จนสำเร็จ

ขอขอบคุณอาจารย์ภาควิชานิเทศศิลป์ทุกท่าน สำหรับความรู้ และทุกๆคำแนะนำที่มีให้ตลอด 4 ปี พี่ตั๊ดควาลัย ประวิทย์โยธิน พี่สาวคนเก่ง ที่คอยช่วยเหลือน้องชายคนนี้ในทุกเรื่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีให้เดินตาม

ขอบคุณพี่ๆทุกคน โดยเฉพาะ ฉาก 15 ที่เป็นแรงบันดาลใจที่ดี ให้ก้าวเดินตาม นิพนธ์ยา นิลมาลย์ เธอผู้ให้อาศัยพึ่งพาได้ในทุกครั้งที่ต้องการ จรรยา ตันติชานาญกุล หวังว่าเราจะได้นั่งข้างๆกันวันรับปริญญา ตวงกมล บุญฤทธิ์ธงไชย ขอขอบคุณเพื่อนสาวอีด ทน ทุกสภาวะการณ์ งานนี้ไม่มี เธอช่วย คง ไม่มีทางสำเร็จ

ญาณกานต์ ศรีสุทธิ ทัวร์ 3 วัน 2 คืนที่ช่วยเหลือกันสุดๆ อยากบอกว่าซึ่ง ริคาร์ตัน ไทยานนท์ ทักษะคติของเธอ ทำให้เรามองอะไรแตก และต่างไป จากโลกใบเดิมๆของเรา

ญาชินี กิจธนสุนทร ขอใจที่แบ่งปันความรู้ดีๆในเวลาว่างๆ วิภูวิฒิ วุฒิวิภู เวลาเครียดมักทำให้เครียดมากขึ้นแต่ก็จิตใจที่หวังดี ธนินัฐ พิณทอง เห็นอ้อมมาด้วยกัน ท้อด้วยกัน แล้วก็ผ่านมามากด้วยกัน

เพื่อนๆสาวๆหนุ่มๆที่ space bar # 2 ทุกท่านที่ติดกับผมเสมอมา ขอปใจนะที่เป็นเพื่อนกัน เพื่อนๆนิเทศศิลป์ ฉาก 16 ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และสอนบทเรียนชื่อ “มิตรภาพ” และ “ การหักหลัง ” มันทำให้เติบโต เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้รวดเร็ว และฉลาดมากขึ้น ขอขอบคุณจริงๆ

ภวิษณ์ หอสุวรรณวัฒนะ

มีนาคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

โครงการออกแบบปฏิทินโดยใช้ Typographic Design ชุด “Moving Forward 2002” แรกเริ่มมาจากแนวความคิดที่ได้มีการปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและมีความสนใจอยากจะทดลองทำซ้ำๆ เข้าใจคิดว่าเป็น โจทย์ที่น่าสนใจและท้าทาย จึงได้เกิดโครงการนี้ขึ้น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะออกแบบปฏิทินโดยใช้การออกแบบจัดตัวอักษรเป็นหลักใหญ่ ในการออกแบบ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ รวมถึงสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ หากแต่ผลงานที่ออกมานั้นไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายได้ทั้งหมด ข้าพเจ้าสามารถตอบสนองได้เพียงบางส่วนเท่านั้น จึงอยากให้เป็นตัวอย่างศึกษาในการที่จะช่วยในการตัดสินใจทดลองทำโครงการที่ใช้การออกแบบตัวอักษรเป็นหลักของผู้ที่สนใจได้ง่ายขึ้น และหวังว่าผู้ที่ได้อ่านและศึกษาศิลปนิพนธ์ฉบับนี้จะสามารถนำข้อมูลต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้รวบรวม ค้นคว้า ศึกษา มา ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในโอกาสต่อไป

นายภวิษณ์ หอสุวรรณวัฒน์

มีนาคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ช
บทที่	
1. บทนำ	1
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
- จุดประสงค์ของโครงการ	1
- กลุ่มเป้าหมาย	2
- ขอบเขตของโครงการ	2
- เป้าหมายหลักของโครงการ	2
- แนวทางบรรลุเป้าหมาย	2
- ขั้นตอนการดำเนินงาน	3
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2. การรวบรวมข้อมูล	4
- ประวัติความเป็นมาของปฏิทิน	4
- ปฏิทินในประเทศไทย	6
- หน้าที่และความสำคัญของปฏิทิน	7
- ชนิดของปฏิทิน	7
- หลักการออกแบบปฏิทิน	9
- วิเคราะห์ปฏิทินในปัจจุบัน	10
- ตัวอย่างของปฏิทินดั้งเดิมที่ได้ไปศึกษา	13
- ประวัติความเป็นมาการจัดวางตัวอักษร	18
- การใช้ตัวอักษรในการออกแบบ	18
- ความหมายของ Expressive Typography	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชนิดของ Expressive Typography	20
1. การเลือกใช้แบบตัวอักษรตามคุณลักษณะ	20
2. การปรับเปลี่ยนรูปร่างของตัวอักษร.	22
3. การจัดวางตัวอักษร	23
4. การใช้องค์ประกอบอื่นๆ เข้ามาเสริม	25
5. การใช้คุณลักษณะทางภาษา	45
- กรณีศึกษา	47
- ขั้นตอนการออกแบบ	47
- ผลงานจริง	48
3. วิเคราะห์ข้อมูล / สรุปข้อมูล	50
4. สรุปแนวคิด และแนวทางในการออกแบบ	57
- สรุปแนวความคิด	58
- แนวความคิดรวบยอด	58
5. การพัฒนาแบบร่าง	59
- แบบร่างครั้งที่ 1	59
- สรุปแบบร่างครั้งที่ 1	60
- วิธีแก้ไขและปรับปรุง	60
- แบบร่างครั้งที่ 2	61
- สรุปแบบร่างครั้งที่ 2	64
- วิธีแก้ไขและปรับปรุง	64
6. ผลงานจริง	65
7. บทสรุป	96
- ปัญหาที่เกิดขึ้น	97
- ประโยชน์ที่ได้รับ	98

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

99

ประวัติผู้เขียน

102

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

รูปภาพ 2.1	ปฏิทินของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2541 / ค.ศ.1998	13
รูปภาพ 2.2	ปฏิทินของการบินไทย พ.ศ.2543 / ค.ศ. 2000	13
รูปภาพ 2.3	ปฏิทินการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2543 / ค.ศ. 2000	14
รูปภาพ 2.4	ปฏิทินการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2544 / ค.ศ. 2001	14
รูปภาพ 2.5	ปฏิทินการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545 / ค.ศ. 2002	15
รูปภาพ 2.6	ปฏิทินของ Standard Chartered Nakornthon Bank พ.ศ.2545 / ค.ศ. 2002	15
รูปภาพ 2.7	ปฏิทินธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) พ.ศ.2545 / ค.ศ. 2002	16
รูปภาพ 2.8	ปฏิทินของ DTAC พ.ศ.2545 / ค.ศ. 2002	16
รูปภาพ 2.9	ปฏิทินของร้าน Habitat พ.ศ.2545 / ค.ศ. 2002	17
รูปภาพ 2.10	ส่วนประกอบต่างๆ ของตัวอักษร	45
รูปภาพ 2.11	แสดงผลงานจริงทั้ง 12 เดือน	48
รูปภาพ 5.1	แบบร่างครั้งที่ 1	59
รูปภาพ 5.2	แบบร่างส่วนของปฏิทินครั้งที่ 1	60
รูปภาพ 5.3	แบบร่างครั้งที่ 2 แนวความคิดที่ 1	61
รูปภาพ 5.4	แบบร่างครั้งที่ 2 แนวความคิดที่ 2	63
รูปภาพ 6.1	ผลงานจริง	65
รูปภาพ 6.2	ปก	66
รูปภาพ 6.3	สัปดาห์ที่ 1	66
รูปภาพ 6.4	สัปดาห์ที่ 2	67
รูปภาพ 6.5	สัปดาห์ที่ 3	67
รูปภาพ 6.6	สัปดาห์ที่ 4	68
รูปภาพ 6.7	สัปดาห์ที่ 5	68
รูปภาพ 6.8	สัปดาห์ที่ 6	69
รูปภาพ 6.9	สัปดาห์ที่ 7	69
รูปภาพ 6.10	สัปดาห์ที่ 8	70
รูปภาพ 6.11	สัปดาห์ที่ 9 รูปที่ 1	70
รูปภาพ 6.12	สัปดาห์ที่ 9 รูปที่ 2	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.13	สัปดาห์ที่ 10	71
รูปภาพ 6.14	สัปดาห์ที่ 11	72
รูปภาพ 6.15	สัปดาห์ที่ 12	72
รูปภาพ 6.16	สัปดาห์ที่ 13	73
รูปภาพ 6.17	สัปดาห์ที่ 14	73
รูปภาพ 6.18	สัปดาห์ที่ 15	74
รูปภาพ 6.19	สัปดาห์ที่ 16	74
รูปภาพ 6.20	สัปดาห์ที่ 17	75
รูปภาพ 6.21	สัปดาห์ที่ 18 รูปที่ 1	75
รูปภาพ 6.22	สัปดาห์ที่ 18 รูปที่ 2	76
รูปภาพ 6.23	สัปดาห์ที่ 19	76
รูปภาพ 6.24	สัปดาห์ที่ 20	77
รูปภาพ 6.25	สัปดาห์ที่ 21	77
รูปภาพ 6.26	สัปดาห์ที่ 22	78
รูปภาพ 6.27	สัปดาห์ที่ 23 รูปที่ 1	78
รูปภาพ 6.28	สัปดาห์ที่ 23 รูปที่ 2	79
รูปภาพ 6.29	สัปดาห์ที่ 24	79
รูปภาพ 6.30	สัปดาห์ที่ 25	80
รูปภาพ 6.31	สัปดาห์ที่ 26	80
รูปภาพ 6.32	สัปดาห์ที่ 27	81
รูปภาพ 6.33	สัปดาห์ที่ 28	81
รูปภาพ 6.34	สัปดาห์ที่ 29	82
รูปภาพ 6.35	สัปดาห์ที่ 30	82
รูปภาพ 6.36	สัปดาห์ที่ 31	83
รูปภาพ 6.37	สัปดาห์ที่ 32	83
รูปภาพ 6.38	สัปดาห์ที่ 33	84
รูปภาพ 6.39	สัปดาห์ที่ 34	84
รูปภาพ 6.40	สัปดาห์ที่ 35	85
รูปภาพ 6.41	สัปดาห์ที่ 36	85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.42	สัปดาห์ที่ 37	86
รูปภาพ 6.43	สัปดาห์ที่ 38	86
รูปภาพ 6.44	สัปดาห์ที่ 39	87
รูปภาพ 6.45	สัปดาห์ที่ 40	87
รูปภาพ 6.46	สัปดาห์ที่ 41	88
รูปภาพ 6.47	สัปดาห์ที่ 42	88
รูปภาพ 6.48	สัปดาห์ที่ 43	89
รูปภาพ 6.49	สัปดาห์ที่ 44	89
รูปภาพ 6.50	สัปดาห์ที่ 45	90
รูปภาพ 6.51	สัปดาห์ที่ 46	90
รูปภาพ 6.52	สัปดาห์ที่ 47 รูปที่ 1	91
รูปภาพ 6.53	สัปดาห์ที่ 47 รูปที่ 2	91
รูปภาพ 6.54	สัปดาห์ที่ 48	92
รูปภาพ 6.55	สัปดาห์ที่ 49	92
รูปภาพ 6.56	สัปดาห์ที่ 50	93
รูปภาพ 6.57	สัปดาห์ที่ 51	93
รูปภาพ 6.58	สัปดาห์ที่ 52	94
รูปภาพ 6.59	สัปดาห์ที่ 53	94
รูปภาพ 6.60	ปฏิทินปี พ.ศ. 2546 / ค.ศ. 2003	95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ชื่อ โครงการออกแบบปฏิทิน โดยใช้ Typographic Design ชุด “ ก้าวทะยานไปข้างหน้า 2002 ”

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

Typographic Design หรือ การออกแบบจัดวางตัวอักษร ถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในงานออกแบบต่างๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านเห็นถึงอารมณ์, น้ำเสียง, ความหมายที่สื่อถึงใจความสำคัญของข้อความ หรือเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อสารในงานออกแบบนั้นๆ ได้ชัดเจน และการถ่ายทอดความคิดที่เป็นตัวอักษร จำเป็นต้องทำหน้าที่สร้างความน่าสนใจให้สามารถสื่อความหมายได้ด้วยตัวมันเอง

จึงเกิดแนวคิดที่จะทดลองออกแบบปฏิทินกราฟิก โดยใช้การออกแบบจัดวางตัวอักษรในการออกแบบ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับงาน ใช้แนวคิดในเรื่อง คำคม คำพูดดีๆของบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือคำพูดของนักออกแบบ ผ่านการสาธิต (demonstrate) การจัดวางตัวอักษรในรูปแบบและแนวทางที่ไม่จำกัด เพื่อสามารถถ่ายทอดคำพูดนั้น ได้ตรงประเด็น อีกทั้งเพื่อสร้างความแตกต่างออกไปจากรูปแบบที่พบเห็นอยู่โดยทั่วไป โดยนำเสนอแนวคิดลงในปฏิทินแต่ละแผ่นเพื่อให้เห็นผลที่ชัดเจน

จุดประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการจัดวางตัวอักษรในงานออกแบบ และการนำมาใช้ในงานออกแบบจริง
2. เพื่อศึกษาให้เข้าใจในกระบวนการของการออกแบบปฏิทินอย่างเป็นระบบ และทดลองออกแบบปฏิทินในรูปแบบ แนวทางใหม่ๆ
3. ออกแบบปฏิทินกราฟิกที่มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบาย และสาธิตการจัดวางตัวอักษรที่ไม่จำกัด ผ่านแนวคิด ในเรื่องคำคม คำพูดดีๆของบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือคำพูดของนักออกแบบ โดยนำทักษะความรู้การจัดวางตัวอักษรมาใช้งานเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และสื่อได้ชัดเจนในสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มเป้าหมาย

โครงการออกแบบปฏิทินนี้ ผู้ออกแบบต้องการที่จะนำเสนอต่อ

1. กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ นักออกแบบ นักธุรกิจ และผู้ประกอบการทั่วไป
2. กลุ่มเป้าหมายรอง คือ บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจที่จะวางแผนการดำเนินชีวิต ในปีพุทธศักราช 2545

ขอบเขตของโครงการ

ออกแบบปฏิทินปี พ.ศ.2545 / ค.ศ. 2002 จำนวน 1 ชุด โดยออกแบบเป็นปฏิทินรายอาทิตย์

เป้าหมายหลักของโครงการ

มีแนวคิดที่จะทดลองออกแบบปฏิทิน โดยใช้ Typographic Design เพื่อทดลองความเป็นไปได้ที่จะใช้เพียงแค่ตัวอักษรเท่านั้น หรือเป็นส่วนประกอบใหญ่ในการออกแบบ ให้สื่อความหมายได้ด้วยตัวอักษรเอง โดยใช้รูปให้น้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. รวบรวมข้อมูล
 - เก็บรวบรวมตัวอย่างปฏิทิน เพื่อนำมาใช้ศึกษา
 - ประวัติความเป็นมาของการออกแบบจัดวางตัวอักษร ความหมาย และการจัดแบ่งชนิด หรือประเภท เก็บตัวอย่างหนังสือ , สิ่งพิมพ์ ที่อธิบายเกี่ยวกับเรื่องการจัดวางตัวอักษร โดยผู้ออกแบบที่มีประสบการณ์ , ปัญหาที่พบ และแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อนำมาวิเคราะห์ และหาข้อสรุป
 - รวบรวมแนวคิดของมุมมองในการออกแบบเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ
 - หาข้อมูลทางด้านตัวอักษร คำพูดดีๆของบุคคลที่มีชื่อเสียง คำคม คำพูดที่ดีของนักออกแบบ เพื่อนำมาเลือกใช้ในงาน
2. วิเคราะห์ข้อมูล / สรุปเลือกประเด็นที่ต้องการ / เลือกรูปแบบการนำเสนอ
3. ทดลองออกแบบปฏิทิน พร้อมจัดวางตัวอักษร
4. นำเสนอแบบร่าง
5. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในแบบร่าง เพื่อทำให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. เสนอหัวข้อ อธิบายแนวคิดและความเป็นไปได้
2. เสนอข้อมูล สรุปเนื้อหาเบื้องต้น รวมถึงแนวทางการออกแบบโดยรวม รวบรวม / จัดข้อมูลเอกสาร
3. เสนอแบบร่างของโครงการในส่วนหลักๆ
4. เสนอแบบร่างครบทุกส่วน และข้อมูลเอกสารส่วนที่สำคัญ
5. เสนองานออกแบบ (ผลงานจริง) และข้อมูลเอกสารทั้งหมด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดความรู้ความเข้าใจรูปแบบของการออกแบบจัดวางตัวอักษร ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานออกแบบได้
2. สามารถวิเคราะห์แนวความคิดให้สัมพันธ์ และมีความต่อเนื่องเป็นชุดงานเดียวกัน รวมถึงสามารถออกแบบกราฟฟิกที่เหมาะสมกับเนื้อหา และเรื่อง que เลือกมาได้
3. เรียนรู้ระบบการทำงานแบบเป็นขั้นตอน การใช้ระบบความคิด ความเหมาะสม รวมถึงคำนึงถึงความเป็นไปได้ และการใช้เหตุผลในการออกแบบนั้นๆ เพื่อพัฒนาให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การรวบรวมข้อมูล

ประวัติความเป็นมาของปฏิทิน (HISTORY OF CALENDAR)

มนุษย์เราได้คิดสร้างปฏิทินกันมานานเป็นเวลานับพันปีแล้วตามหลักฐานเก่าๆที่ได้ค้นคว้าได้ปรากฏว่าชาวสุเมอเรีย ได้คิดประดิษฐ์ปฏิทินขึ้นมีอายุก่อนคริสตกาลถึง 1,700 ปี ถ้านับจนถึงปัจจุบันก็นานถึงกว่า 3,600 ปีเศษ

ปฏิทินที่ประเทศต่างๆในยุโรปใช้กันนั้นได้มาจากโรมัน และใช้กันมาโดยยึดเป็นหลักสากลจนถึงปัจจุบันนี้ ชาวโรมันถือว่าลักษณะแหวนเว้าของดวงจันทร์เราเรียกว่า ข้างขึ้น – ข้างแรม เป็นหลักในการนับ ทำให้ปีทางจันทร์คติเมื่อเทียบกับปีทางสุริยคติแล้วสั้นเกินไปจนลงกันไม่ได้ เมื่อเวลาล่วงเลยไปนานเข้าเพื่อจะให้ฤดูต่างๆตรงตรงตามกำหนดของมัน ชาวโรมันก็ใช้วิธีเพิ่มเดือนพิเศษขึ้นตามคราวที่ต้องการ

ปฏิทินของจูเลียส ซีซาร์ (Julian Calendar)

เมื่อจูเลียส ซีซาร์ ได้อำนาจในกรุงโรมแล้วได้พิจารณาเห็นว่า ปฏิทินที่ใช้อยู่ในเวลานั้นคลาดเคลื่อนผิดพลาดมาก เพราะปฏิทินโรมันในสมัยนั้นมีเพียง 355 วัน ซีซาร์จึงปรึกษาและขอคำแนะนำจากนักดาราศาสตร์ชาวเมืองเล็กซานเดียร ชื่อ โซซิเจเนส (Sosigenes) ซึ่งได้แนะนำว่าความยาวที่ถูกต้องแท้จริงของปีหนึ่งนั้นจะต้องเป็น $365 \frac{1}{4}$ วัน ซีซาร์จึงออกกฎหมายว่าโดยปรกติปีหนึ่งจะต้องมี 365 วัน และต้องเพิ่มวันเข้าไปอีก 1 วันปลายเดือนกุมภาพันธ์ในทุก 4 ปี จึงทำให้ปฏิทินของ จูเลียส ซีซาร์ มีเวลาตรงกับฤดูต่างๆ เป็นเวลานานหลายร้อยปีปฏิทินจึงถูกเรียกว่า ปฏิทินจูเลียส (Julian Calendar) ตามนามของ จูเลียส ซีซาร์ ผู้คิดค้นทำขึ้น

ปฏิทินเกรกอเรียน (Gregorian Calendar)

เมื่อเวลาล่วงไปราว 1,000 ปี ปฏิทิน จูเลียส ซีซาร์ ผิดพลาดปีละเล็กน้อยเมื่อค่อยๆรวมกันแล้วก็ผิดพลาดไปถึง 8 วัน ความผิดพลาดนี้เกิดขึ้นโดยสาเหตุที่ว่า ปีของดวงอาทิตย์คือระยะเวลาที่โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์สั้นกว่าเวลาที่โซซิเจเนส เสนอว่า $365 \frac{1}{4}$ วันนั้น 11 นาที 14 วินาที เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดนี้ พระสันตปาปาเกรกอรีที่ 8 ได้ตัดวันในปฏิทินนั้นออกเสีย 10 วันซึ่งเรียกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิทิน เกรกอเรียน (Gregorian Calendar) การเริ่มต้นของปีนั้น จูเลียส ซีซาร์ ได้เลื่อนจากเดือน มีนาคมไปเป็นเดือนมกราคม

- ชื่อเดือนแรกในปฏิทินของโรมัน คือ January ตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติให้แก่เทพในตำนานกรีกชื่อ “เจนีส” (Janus)
- ส่วนเดือน February ได้มาจากคำว่า Februa ซึ่งหมายถึงการเลี้ยงเพื่อความบริสุทธิ์ มีเป็นประจำในวันที่ 15 ของเดือนนี้ของทุกปี
- เดือน March ได้มาจากชื่อเทพในนิยายกรีก คือ Mars (เทพอังการเป็นเทพแห่งสงคราม)
- เดือน April แปลว่า “ เดือนเปิด ” เป็นเดือนที่พระแม่ธรณีเปิดกรุดสมบัติพืชพันธุ์ต่างๆให้เจริญงอกงาม
- เดือน May ได้ชื่อมาจากเทพี Maia ซึ่งเป็นพระชนนีของเทพ Mercury
- เดือน June ได้มาจาก Junius เงินสกุล (Clan or Gens) ของชาวโรมันสกุล
- จูเลียส ซีซาร์ เปลี่ยนชื่อเดือนที่ 5 ซึ่งในภาษาลาติน ใช้คำว่า Quintilis มาเป็นชื่อของตนเองคือ July (แต่ในประวัติศาสตร์บางแห่งกล่าวว่า สภาซีเนคโรมันเปลี่ยนชื่อนี้เมื่อ จูเลียส ซีซาร์ ถึงแก่กรรมเพื่อไว้เป็นอนุสรณ์ระลึกถึง จูเลียส ซีซาร์ ต่อพระเจ้าออกุสตุส)
- พระเจ้าออกุสตุสก็เปลี่ยนชื่อเดือนเดือนหนึ่งเป็นชื่อของท่านเช่นกัน เดือนนั้นคือ August (สิงหาคม)
- เดือน September คำว่า Sep แปลว่า 7
- ส่วนเดือนอื่นๆ คือ เดือน October, November และ December ก็มาจากภาษาลาตินที่แปลว่า เดือนที่ 8,9 และ 10

ในสมัยโบราณก่อนจะมีการสร้างกล้องโทรทรรศน์ขึ้น มนุษย์เรามองเห็นดาวเคราะห์ได้เพียง 5 ดวง และเชื่อว่าดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์เป็นดาวเคราะห์เช่นเดียวกัน จึงเป็นที่มาของการแบ่งเวลาใน 1 สัปดาห์ออกเป็น 7 วัน ตามจำนวนของดาวเคราะห์ซึ่งชื่อทั้ง 7 วันในภาษาอังกฤษนั้น ก็มาจากชื่อของดวงดาว และเทพของพวกนอร์แมน และแซกซอน มีดังนี้

- วันอาทิตย์ Sunday ก็คือ ดวงอาทิตย์ (Sun)
- วันจันทร์ Monday ก็คือ ดวงจันทร์ (Moon)
- วันอังคาร Tuesday ก็คือ ได้มาจากชื่อของทิว (Tiwes) ซึ่งเป็นเทพเจ้าสงครามของพวก นอร์แมน ตรงกับ Mars เทพเจ้าของโรมัน หรือก็คือ ดาวอังคาร (Mars)
- วันพุธ Wednesday ก็คือ ได้มาจากชื่อโอดิน (Woden) เทพเจ้าของพวกแซกซอน ตรงกับ Mercury ของโรมัน หรือก็คือ ดาวพุธ (Mercury)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วันพฤหัสบดี Thursday ก็คือ ได้ชื่อมาจากธอร์ (Thor) หรือ โจวิส (Jovis) เทพเจ้าของพวกนอร์แมน ตรงกับ Jupiter ของโรมัน หรือก็คือ ดาวพฤหัสบดี (Jupiter)
- วันศุกร์ Friday ก็คือ ได้ชื่อมาจากฟรียา (Freya) ซึ่งเป็นเทพีแห่งความงามของพวกแซกซอน ตรงกับ Venus ของพวกโรมัน หรือก็คือ ดาวศุกร์ (Venus หรือ Venera)
- วันเสาร์ Saturday ก็คือ ดาวเสาร์ (Saturn)

ในส่วนของประเทศไทยนั้น การตั้งชื่อวันทั้ง 7 วัน จะตั้งตามอย่างของฮินดูซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต ซึ่งเพี้ยนมาเป็นภาษาไทย

- อาทิตย์ (Aditya) เป็นภาษาฮินดู “อาทิตย์” กลายเป็นอาทิตย์
- จันทร์ มาจาก “จันทร์ (Chandra)” ซึ่งเป็นคำฮินดูเช่นเดียวกัน
- อังคาร มากคำฮินดูว่า “มังกาลา (Mangala)” และเพี้ยนเป็นอังคาร
- พุธ มาจากคำฮินดูว่า “พุทธะ (Budha)” เหลือเป็นพุธ
- พฤหัสบดี มาจากคำว่า พฤหัสปติ (Brihaspati) ซึ่งก็คือ พฤหัสปติ
- ศุกร์ มาจากภาษาสันสกฤตว่า ศุกร ซึ่งยังคงเป็นคำเดิม เพียงแต่การันต์ตัว ร และไม่มี ใด้ ก
- เสาร์ เป็นคำมาจากรากศัพท์ภาษาฮินดูว่า ซานี (Sani) หรือ สนิ หรือ Sanaishchara และเป็นเสาร์ในที่สุด คนที่ว่า สนิवार จึงเป็นคนเกิดวันเสาร์

ปฏิทินในประเทศไทย

ปฏิทิน (Calendar) แปลว่า แบบสำหรับดูวัน เดือน ปี อาจจะเขียนเป็น ประดิทิน (สันสกฤต) ประภูทิน (บาลีแผลง) ประดิทิน หรือแม้ ประนิทิน ก็ได้ เฉพาะคำหลังนี้พบในหนังสือที่เขียนโดยฝรั่ง เช่น ในหนังสือ อักษราภิธานศัพท์ หน้า 412 ของหมอบรัดเลย์ หนังสือสยามไสมย หน้า โฆษณา ของหมอสุมิต เป็นต้น

แบบสำหรับดูวัน เดือน ปี มีทั้งที่เป็นจารึกบนก้อนหินหรือขีดเขียน ตีพิมพ์บนกระดาษที่ดี พิมพ์บนกระดาษมีทั้งที่เป็นแผ่น ตั้งแต่ 1-12 แผ่น และที่ตีพิมพ์ขึ้นเป็นเล่มอย่างหนังสือ

ปฏิทินในประเทศไทยเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยคนไทยลงมาอยู่ในแหลมอินโดจีน มีปฏิทินบอกวัน / เดือน / ปี มาตั้งแต่ตั้งถิ่นฐานบ้านเมือง ทำเป็นปฏิทิน มี 2 อย่าง เรียกว่า

1. ปฏิทินประวัติศาสตร์
2. ปฏิทินไสยศาสตร์ หรือโหราศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิทินประวัติศาสตร์ คือ มีผู้จัดบันทึกเหตุการณ์บ้านเมืองไว้เป็นหลักฐาน

ปฏิทินโหราศาสตร์ คือ ผู้เรียนรู้ทางโหราศาสตร์ คิดคำนวณเป็นตำราบอกวัน / เดือน / ปี ไว้เป็นแบบฉบับ

ปฏิทินทั้งสองนี้ต่างกันคนละทาง แต่ว่าเกี่ยวข้องกันทางโหราศาสตร์ เช่น กษัตริย์ หรือ ประมุขของคฤหาสน์บ้านเมือง หรือทำพิธีอันใด ในวัน / เดือน / ปี นั้นๆต้องเป็นการคำนวณทางปฏิทินโหราศาสตร์เสมอ เพื่อสิริมงคล และมีการจดบันทึกลงปฏิทินประวัติศาสตร์ เป็นจดหมายเหตุส่วนหนึ่งต่างหาก

การพิมพ์ปฏิทินมีขึ้นเป็นครั้งแรกในเมืองไทย เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2385 ปลายสมัย รัชกาลที่ 3 ท่านจะตรวจสอบหลักฐานได้จากไมโครฟิล์มหนังสือบางกอกกาลเณดาร์ ปี ค.ศ. 1870 (พ.ศ. 2413)

หน้าที่ และความสำคัญของปฏิทิน

1. ปฏิทินใช้เป็นที่ของการประชาสัมพันธ์ โฆษณาหน่วยงานของตน และมีบทบาทเป็นประโยชน์ต่อสังคม
2. ปฏิทินเป็นสื่อมวลชนชนิดหนึ่ง เช่นเดียวกับโปสเตอร์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อประชาชนในสังคม และชีวิตประจำวันมาก และมีการใช้อย่างแพร่หลายทั่วประเทศไทยในทุกท้องที่
3. ปฏิทินไม่ใช่สิ่งที่เพียงเฉพาะจะบอก วัน / เดือน / ปี แต่เป็นงานศิลปะที่มีค่าต่อประชาชนผู้พบเห็น
4. ปฏิทินเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญในการช่วยทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนเอกลักษณ์ และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติไทยให้ดำรงอยู่สืบทอดต่อไป
5. เป็นของขวัญที่นิยมให้กันเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่

ชนิดของปฏิทิน พอดีแบ่งได้ออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ปฏิทินแขวน (Hanging Calendar)
2. ปฏิทินตั้งโต๊ะ (Table Calendar)
3. ไดอารี่ (Diary)
4. ปฏิทินโปสเตอร์ (Poster Calendar)
5. ปฏิทินพก (Pocket Calendar)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในที่นี้จะขอกล่าวถึงเฉพาะปฏิทินที่นำเสนอในโครงการออกแบบปฏิทิน

ปฏิทินตั้งโต๊ะ (Table Calendar) ปฏิทินชนิดนี้ประกอบด้วยส่วนหลักๆ 2 ส่วน คือ

- ส่วนฐานสำหรับตั้งปฏิทิน
- ส่วนตัวของปฏิทิน

ส่วนฐานสำหรับตั้งปฏิทิน

ส่วนใหญ่จะเป็นกระดาษแข็งเมื่อคลี่ออกมาแล้วจะเป็นรูปสามเหลี่ยม สามารถมองเห็นได้ 2 ด้าน ด้านหนึ่งจะเป็นตัวปฏิทิน อีกด้านจะเป็นภาพประกอบ ส่วนฐานเมื่อพับเก็บแล้วจะแบน ทำให้สะดวกในการเก็บ ปัจจุบันมีการพัฒนามากมายในการออกแบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ใช้สอยที่สูงสุด ขึ้นอยู่กับนักออกแบบเป็นหลัก

ส่วนตัวของปฏิทิน ประกอบด้วย

- ภาพประกอบ
- วัน / เดือน / ปี ตามแบบสากล
- บอกวันหยุด
- บอกวันพระ / ข้างขึ้น - แรม
- บอกวันพิเศษอื่นๆ

ขนาด

ปฏิทินตั้งโต๊ะ โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีขนาดใกล้เคียงกัน แล้วแต่ลักษณะของการออกแบบเป็นในลักษณะแนวตั้ง หรือแนวนอนก็ได้ ขนาดที่นิยมใช้กันมากมีขนาดประมาณ 5"x7" จนถึง 6"x9"

การเข้าเล่ม

การเข้าเล่มของปฏิทินชนิดนี้ โดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้วิธีการเจาะรูแล้วร้อยด้วยห่วงเหล็ก หรือห่วงพลาสติก การเข้าเล่มแบบนี้สามารถทำให้พลิกปฏิทินไปอีกด้านหนึ่งได้โดยสะดวก

รูปแบบการนำเสนอในงานปฏิทิน

ปฏิทินเป็นสื่อโฆษณาสิ่งพิมพ์ (Printing Advertising) ประเภทหนึ่ง เป็นสื่อโฆษณาที่ใช้ได้ตลอดปี รูปแบบการนำเสนอของปฏิทินจะคล้ายกับสื่อโฆษณาประเภทอื่นๆ เช่น โปสเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Poster) นิตยสาร (Magazine) แผ่นพับ (Brochure) ฯลฯ แต่ปฏิทินก็เป็นสื่อ โฆษณาที่ไม่มีคำพูดเกี่ยวกับโฆษณาเลย ดังนั้นรูปแบบการนำเสนอเป็นงาน โฆษณาจึงแตกต่างจากสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ

หลักการออกแบบปฏิทิน

หลักการออกแบบปฏิทินเริ่มจากต้องรู้วัตถุประสงค์ของงานแต่ละชิ้นเป็นหลักก่อนที่จะดีไซน์ว่าลูกค้าต้องการอะไร เผยแพร่ให้กับคนกลุ่มไหน ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว วัตถุประสงค์ที่ต้องการจะเผยแพร่ปฏิทิน กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการสื่อจะกว้าง เพราะฉะนั้นแล้วเนื้อหาเรื่องราวที่บรรจุอยู่ในปฏิทินนั้น ทุกคนต้องรับรู้ได้ ในแง่ของความงาม ควรพิถีพิถันเป็นพิเศษ เนื่องจากอายุการใช้งานของปฏิทินในแต่ละเดือนเพื่อไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ โดยเฉพาะปฏิทินบางชุดมี 3 เดือน ต่อ 1 แผ่น

- สำหรับขั้นตอนในการออกแบบงานปฏิทินทั่วไปนั้นจะเริ่มจากการกำหนดแนวคิดของปฏิทินชุดนั้นก่อน โดยลูกค้าเป็นฝ่ายกำหนดมาใช้หรือบริษัทออกแบบเป็นผู้เสนอบางครั้งอาจจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการของลูกค้าเองหรือไม่ก็อาจจะไม่เกี่ยวข้องเลยก็ได้ ขึ้นอยู่กับหน่วยงานนั้นเป็นหลัก
- เมื่อได้แนวคิดของเรื่องราวที่ตรงกับความต้องการแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการแสวงหาแนวความคิด มุมมอง และเทคนิคการเล่าเรื่องของแนวคิดนั้นออกมา ในการออกแบบปฏิทินสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ปฏิทินชิ้นนี้น่าสนใจ คือ “แนวความคิด” ต้องแสดงความจริงใจที่จะสื่อความหมาย และนอกจากนั้นสิ่งที่ควรคำนึงถึงต่อไป คือเทคนิคต่าง ๆ ในการออกแบบเพื่อช่วยเพิ่มความคิดให้กับการออกแบบ แนวความคิดที่น่าเสนอนั้นชัดเจนขึ้นไปอีกเพื่อทำให้รู้สึกว่าการปฏิทินชุดนี้ได้ติดอยู่กับใจเราเนื่องจากในปัจจุบัน อัตราการแข่งขัน ด้านการออกแบบปฏิทินมีสูงขึ้น ทุกหน่วยงานจึงพยายามพัฒนาปฏิทินเพื่อการประชาสัมพันธ์ของตน จะประสบความสำเร็จเหนือบริษัทคู่แข่ง

เพราะฉะนั้นการนำเสนอรูปแบบของปฏิทินควรจะต้องคำนึงถึงมุมมองใหม่ ๆ ที่สามารถจะเอาชนะสิ่งที่คนคุ้นเคยได้ด้วย และค้นหาวิธีการที่สามารถดึงดูดความสนใจของคนได้ พร้อมกับสร้างความประทับใจ เมื่อพบเห็นเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ควรคำนึงถึงต่อไปในการออกแบบปฏิทินนับตั้งแต่นี้

การออกแบบปฏิทินใน 1 ชุด

ในปฏิทิน 1 ชุด โดยส่วนใหญ่ ๆ แล้วปฏิทินที่พบจะมีการออกแบบในแต่ละหน้าให้สัมพันธ์กัน ทำให้มองแล้วมีลักษณะต่อเนื่องกัน มีการใช้ปฏิทินใน 1 ชุด ให้สัมพันธ์ในแต่ละหน้าโดยใช่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพ อาจเป็นภาพที่อยู่ในเรื่องราวเดียวกัน มีการใช้โครงสร้างใกล้เคียงกันขนาดของภาพเป็นขนาดเดียวกัน เป็นต้น
- สี มีการใช้สีพื้น สีของภาพ หรือสีของฉากหลังให้สัมพันธ์กัน
- ตัวอักษร ตัวเลข ในขนาดเดียวกัน ชุดเดียวกัน
- การจัดวางองค์ประกอบ
- การใช้เส้น ฯลฯ

ขั้นตอนการออกแบบ

ขั้นตอนในการออกแบบแบ่งย่อยได้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. สิ่งที่ต้องออกแบบ พิจารณาแนวทางต่าง ๆ ทำความเข้าใจในสิ่งนั้นได้ดี
2. วิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ พิจารณาแนวทางต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้กับการออกแบบสิ่งนั้น รวมถึงการวิเคราะห์วัสดุแบบร่างที่เป็นไปได้ และการเลือกใช้สี
3. แก้ปัญหา ปัญหาต่าง ๆ ในการออกแบบจะมีอยู่ เช่น ขนาดจะเป็นเท่าไรก็ดี จะสูงต่ำ จะให้ แข็งแรงหรือบอบบาง จะใช้วัสดุอะไร ฯลฯ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อแก้ไขได้ การออกแบบจะดำเนินไปได้อย่างสม่ำเสมอ
4. ตรวจสอบเป็นขั้นตอนที่จะพิจารณาแบบร่างในด้านรูปแบบ สี และความสวยงาม
5. เลือกแบบ หลังจากพิจารณาแล้ว จึงเลือกแบบร่างที่คิดว่าดีที่สุด
6. ลงมือทำจริง ทั้ง 5 ขั้นตอนที่ผ่านมาเป็นการออกแบบพื้นฐาน เป็นการร่างแบบไว้ นักออกแบบควรพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้น เช่น ปัญหาจากวัสดุหรือ รูปแบบที่เปลี่ยนไป
7. ระบบที่สมบูรณ์ เป็นขั้นตอนสุดท้าย และเป็นขั้นตอนที่สำคัญ นักออกแบบจะวิจารณ์งานที่เสร็จแล้วนั้น ถ้าเป็นที่พอใจจึงจะผลิตออกสู่ตลาดได้

วิเคราะห์ปฏิทินในปัจจุบัน

ปฏิทินจะออกมาเป็นรูปเป็นร่างอย่างที่เราเห็นทุกวันนี้ไม่ได้ ถ้าขาดนักออกแบบ หรือผู้ออกความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งในตลาดนี้ปัจจุบันมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านและมีประสบการณ์ด้าน กราฟฟิก ดีไซน์ หันมาทำธุรกิจเฉพาะด้านนี้ กันอย่างเป็นที่น่าเป็นห่วงมากขึ้น นอกเหนือจากแผนกกราฟฟิกดีไซน์ ที่แฝงตัวอยู่ตามบริษัทโฆษณาต่าง ๆ แล้วก็มีอีกหลายบริษัท ที่ประกอบธุรกิจด้านนี้โดยตรง ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีก็มีหลายแห่ง เช่น “โมเดิร์นเพลส” “สามหน่อ” “แปลนกราฟฟิก” ฯลฯ โดยแต่ละที่ก็มีหลักการออกแบบปฏิทินคล้าย ๆ กัน เริ่มจากต้องรู้วัตถุประสงค์ของงานแต่ละชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนที่จะดีไซน์ว่าลูกค้าต้องการอะไร เผยแพร่กลุ่มไหน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วแต่วัตถุประสงค์ที่ต้องการแพร่ปฏิทิน ส่วนใหญ่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการสื่อจะกว้าง เพราะฉะนั้นแล้วเนื้อหาเรื่องราวที่บรรจุอยู่ในปฏิทินนั้นทุกคนต้องรับรู้ได้ ต่อมาคือในแง่ความสวยงาม ต้องมีด้วย เพราะปฏิทินบางชนิดออกแบบ 1 แบบ ต่อหน้า 1 รูปต่อ 1 เดือน ซึ่งจะเป็นการออกแบบที่สามารถดีไซน์ได้ง่ายกว่า ในแบบที่ใช้คู่ เป็นระยะเวลานานขนาด 3 เดือน หลักการออกแบบนั้นต้องดูจำนวนหน้า และขนาดของปฏิทินด้วย เพราะจุดนี้จะกระทบถึง จำนวนและปริมาณยอดพิมพ์ ในราคาซึ่งจะต้องแตกต่างกันไป ในขณะที่บริษัท องค์กรที่เป็นเจ้าของปฏิทิน จะต้องมีการกำหนดงบประมาณว่าเป็นเท่าใด จึงจำเป็นที่จะต้องมีการคำนวณหน้าโดยเปรียบเทียบกับยอดพิมพ์ และต้องพอดีกับงบประมาณที่ลูกค้าให้มาด้วย

ในการออกแบบปฏิทินนั้นมียังกำหนดอยู่หลายด้าน ทั้งที่เกี่ยวกับลูกค้าลักษณะของกิจการ งบประมาณ เวลา และตัวผู้ออกแบบ แต่ปัจจัยเหล่านี้สิ่งสำคัญที่สุดคือลูกค้า หรือเจ้าของกิจการ เพราะจะเป็นผู้กำหนดแนวคิดในการออกแบบปฏิทินให้กับผู้สร้างสรรค์ และการที่ผู้สร้างสรรค์จะออกแบบปฏิทินได้มากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับลูกค้าเจ้าของด้วยว่ามีการเปิดกว้างและให้อิสระทางความคิดแก่ผู้สร้างสรรค์มากน้อยแค่ไหนด้วย หากว่าลูกค้ามีความมุ่งหวังกับงานปฏิทินนั้นมาก และมองเห็นคุณค่าผลกระทบที่จะเกิดกับคนดู และมุ่งหวังให้เกิดผลสะท้อนกลับสู่องค์กรในทางที่ดีและพร้อมกับการเปิดกว้างให้โอกาสบริษัทออกแบบได้เต็มที่ ผลงานออกมาย่อมมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี แต่ก็มีหน่วยงานบางแห่งที่กำหนดแนวทางการออกแบบมาให้ ทำให้อิสระในการสร้างสรรค์งานแค่ลงการออกแบบปฏิทินจึงขึ้นอยู่กับว่า ลูกค้าตีกรอบให้กับผู้สร้างสรรค์มากน้อยแค่ไหนด้วย ตัวอย่างเช่น ถ้ามีลูกค้ากำหนดเรื่องราวของปฏิทินมาให้ สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์จะสามารถทำได้ก็คือ ทำได้อย่างไรให้ส่วนประกอบต่างๆ ที่ลูกค้ากำหนดให้มานั้น เป็นต้นว่าภาพถ่าย ภาพวาด ตัวเลข วันที่ การวางตัวหนังสือ การทำภาพประกอบกันแล้วให้ดูสวยงามได้ ดังนั้นหากมีการเปิดโอกาสให้ผู้ออกแบบมีการสร้างสรรค์งานได้อย่างเต็มที่แล้ว โอกาสที่ลูกค้าจะไ้งานดี ๆ จะมีมากขึ้น

ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่กำหนดการออกแบบปฏิทินก็คืองบประมาณในการผลิตงาน ทั้งนี้ เพราะงานกราฟฟิคดีไซน์เป็นงานที่อยู่ระหว่างโลกสองใบ คือ โลกของคนที่เขาเรียกกันว่า "อาร์ทิสต์" คือโลกของความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นศิลปบริสุทธิ์ แต่จากความคิดอันนี้จะมายุติลงที่โลกของความเป็นจริง ที่สามารถนำมาใช้ลงเป็นงานได้ ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ที่ทำงานด้านกราฟฟิคดีไซน์ ต้องคำนึงอยู่เสมอว่าความคิดสร้างสรรค์หรืองานออกแบบของตนนั้น คนในสังคมยอมรับได้หรือไม่ เป็นที่สนใจในตลาดหรือไม่และลูกค้าได้ประโยชน์ใช้สอยอะไรบ้างจากความคิดอันนั้น ถ้าลูกค้ามีวัตถุประสงค์ให้ปฏิทินเป็นสื่อด้านประชาสัมพันธ์ ความคิดสร้างสรรค์นั้นต้องมีผลทางด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาสัมพันธุ์อย่างตรงเป้าหมายด้วยและประสบการณ์สุดท้าย เมื่อนำความคิดนั้นมาใช้ในการผลิตแล้วสามารถทำได้ ในเวลา ที่ถูกค้ำกำหนดให้มา และอยู่ในงบประมาณที่กำหนดด้วย

โลกของงานกราฟฟิคดีไซน์ คือการแปลงสภาพของพลังงานทางด้านความคิดมาเป็นพลังงานทางด้านงบประมาณ เวลา ในความเป็นจริง และเมื่อใดที่โลกของงานศิลป์หรือศิลปะเชื่อมประสานกับความเป็นจริง กลายมาเป็นงาน พาณิชยศิลป์ ได้แล้ว แสดงว่างานกราฟฟิคดีไซน์นั้น ทำหน้าที่ของมันได้อย่างสมบูรณ์ เหล่านี้คือปรัชญาการทำงานของนักออกแบบปฏิทินที่ดีมีใช้คำนึงแต่ความสวยงามเพียงอย่างเดียว แต่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับเวลา และงบประมาณที่ถูกค้ำกำหนดมาให้ด้วย และงานออกแบบที่ดีนั้นจะต้องมีทั้งเนื้อหาและเรื่องราวที่นิยมนำมาทำเป็นปฏิทิน

เวลาทำปฏิทินสิ่งที่เป็นที่นักออกแบบต้องแข่งขันกันคิด เพราะเขาจะได้จับจองที่ว่างบนโต๊ะหรือกำแพงของใครบางคนเป็นระยะเวลานาน ดังนั้นงานดีไซน์ของปฏิทินจึงจำเป็นที่จะต้องสร้างให้มีความน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ โดยจะต้องอยู่ในแนวคิดเดียวกันทั้งหมด รวมถึงงานจะต้องสร้างความ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้เกิดขึ้นด้วย

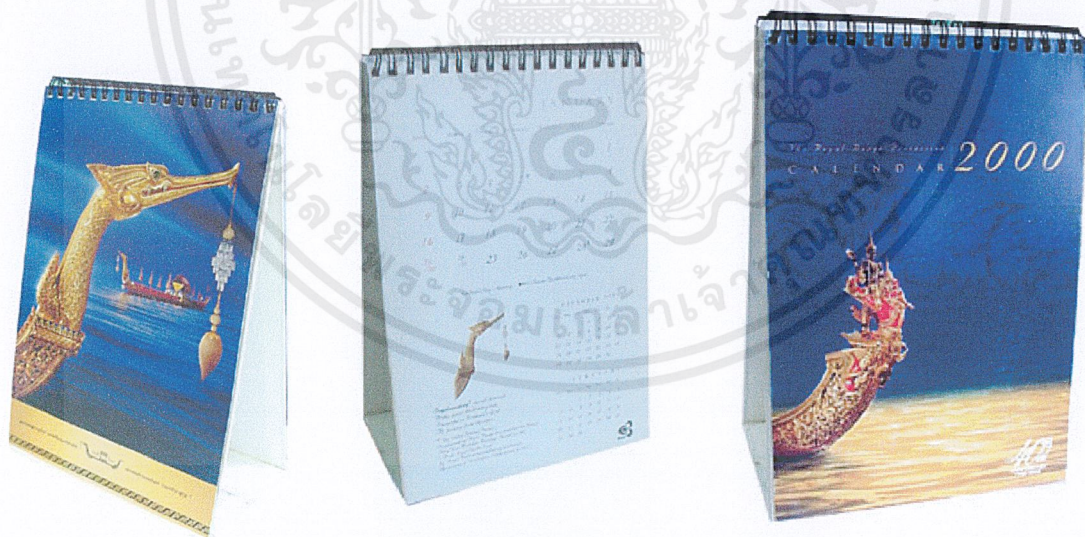

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างของปฏิทินตั้งโต๊ะที่ได้ไปทำการศึกษา

รูปภาพ 2.1 ปฏิทินของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2541 / ค.ศ. 1998
เป็นงานที่พูดถึง และใช้กระดาษรีไซเคิลตลอดทั้งงาน

รูปภาพ 2.2 ปฏิทินของการบินไทย ปี พ.ศ. 2543 / ค.ศ. 2000
เน้นรูปภาพที่สวยงามสื่อวัฒนธรรมของประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 2.3 ปฏิทินของการปีโตรเลียมแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2543 / ค.ศ. 2000 เป็นปฏิทินรายสัปดาห์ที่เน้นการเปิดให้แตกต่าง คือเปิดขึ้น เห็นทั้งด้านบนและล่าง ต่อเป็นหน้าเดียวกัน

รูปภาพ 2.4 ปฏิทินของการปีโตรเลียมแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2544 / ค.ศ. 2001

มี theme งานที่ชัดเจน และจัดแบ่งปฏิทินให้แตกต่างออกเป็นรายอาทิตย์แทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 2.5 ปฏิทินของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2545 / ค.ศ. 2002
เน้นการจัดวางแบบปฏิทินตั้งโต๊ะธรรมดาทั่วไป โดยที่ภาพประกอบ และปฏิทินอยู่
ฝั่งตรงข้ามกัน แต่มีการเพิ่มลูกเล่นเข้าไปที่ส่วนประกอบ โดยให้คำพูด และสิ่ง
ของสื่อความหมายถึงกันได้

รูปภาพ 2.6 ปฏิทินของ Standard Chartered Nakornthon Bank ปี พ.ศ. 2545 / ค.ศ.
2002
เน้นการจัดวางแบบปฏิทินตั้งโต๊ะธรรมดาทั่วไป โดยที่ภาพประกอบ และปฏิทินอยู่ฝั่งตรง
ข้ามกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 2.7 ปฏิทินของ ราชการกรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) ปี พ.ศ. 2545 / ค.ศ. 2002
เน้นการจัดวางแบบปฏิทินตั้งโต๊ะที่ใช้กระดาษที่เมื่อพับเก็บแล้วจะมีลักษณะแบนราบได้
โดยใช้การเชื่อมของกระดาษเพื่อขึ้นรูปเป็นปฏิทิน

รูปภาพ 2.8 ปฏิทินของ DTAC ปี พ.ศ. 2545 / ค.ศ. 2002
เป็นปฏิทินที่บรรจุอยู่ในกล่อง CD ใช้แจกเพื่อประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 2.9 ปฏิทินของร้าน Habitat ปี พ.ศ. 2545 / ค.ศ. 2002

เป็นปฏิทินที่เน้นประโยชน์ใช้สอย โดยมีรูปแบบและกราฟฟิกที่เรียบง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติความเป็นมาการจัดวางตัวอักษร

การใช้งานตัวอักษรในยุคโบราณนั้น ข้อความที่ถูกอ่านเจอโดยคนหมู่มากประดิษฐ์ขึ้นโดยการจารึกลงบนแผ่นหิน การจารึกกลายเป็นลายลักษณ์อักษรบนแท่นหินของชาวโรมันโบราณนั้นมีการวางแผนอย่างระมัดระวัง ก่อนจะใช้ตัวอักษรจารึกลงไปได้ต้องร่างรูปทรงของตัวอักษรด้วยพู่กันลงบนแท่นหินเสียก่อน เพราะถ้าเกิดความผิดพลาดก็ไม่สามารถลบมันออกได้เลย การออกแบบวางแผนจัดวางตัวอักษรเพียงเล็กน้อยก็มีความสำคัญ และได้เริ่มมีมาตั้งแต่ยุคโบราณแล้ว แต่รูปแบบของตัวอักษร (Typeface) ยังไม่มีความหลากหลาย เนื่องจากข้อจำกัดของการจารึกตัวอักษร จนกระทั่งถึงยุคกำเนิดการพิมพ์ก็ได้มีการพัฒนารูปแบบของตัวอักษรให้หลากหลายมากขึ้น เริ่มมีการนำตัวอักษรมาใช้ในการออกแบบ และพัฒนาต่อเนื่องมาเรื่อยๆ

ในยุค Futurism (1900 – 1950) ได้เกิดแนวคิดในการใช้ตัวอักษรที่มีพลัง (Vitality / Dynamism) มีความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหว เน้นความตื่นเต้นในการมองเห็นเป็นภาพมากกว่าความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หรือแบบแผนเดิมที่มีมา ซึ่งวิธีนี้จะแสดงถึงอารมณ์ น่าเสียง หรือความหมายของข้อความด้วยตัวอักษรเอง เป็นแนวคิดที่เพิ่มความน่าสนใจในการออกแบบกราฟิก ทำให้นักออกแบบในยุคต่อๆมายังคงใช้วิธีนี้อยู่เสมอ และมีการพัฒนารูปแบบวิธีการสร้างความน่าสนใจขึ้นมากมาย ตามการพัฒนาของเทคโนโลยีการพิมพ์ จนมาภายหลังวิธีดังกล่าว คือ การผสมกลมกลืนกันกับข้อความ และภาพที่ปรากฏให้เห็น โดยเกิดจากการจัดวางตัวอักษร

การใช้ตัวอักษรในการออกแบบ

การใช้ตัวอักษรในการออกแบบนั้น ได้พัฒนามาตั้งแต่ยุคแรกเริ่มที่กำเนิดการพิมพ์ จนถึงในยุคปัจจุบันทำให้มีแบบแผนที่แตกต่างกันไปมากมาย ตามแต่แนวความคิดที่โดดเด่นในแต่ละยุคสมัย นักออกแบบจึงมีวิธีการมากมายที่จะนำตัวอักษรมาใช้งานออกแบบ ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ที่เห็นชัดเจน คือ

1. แบบ Vitality / Dynamism
2. แบบ Clarity and Order

1. แบบ Vitality / Dynamism

คือ การใช้ตัวอักษรในการออกแบบที่ดูแล้วมีพลัง มีความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหว การออกแบบตัวอักษรในลักษณะนี้เน้นให้เกิดความตื่นเต้น ตามมาด้วยความสามารถที่จะอ่านได้ และสุดท้ายคือเรื่องของกฎไวยากรณ์ ซึ่งจะใช้วิธีแสดงออกทางกราฟิก เพื่อที่จะบอกให้รู้สึกถึงข้อความที่ต้องการจะสื่อสาร ตัวอักษรที่ใช้ออกแบบในลักษณะนี้จะถูกใช้เป็นอย่างมาก เพื่อทำให้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กราฟฟิคที่เกิดขึ้นนั้นน่าสนใจ ลักษณะนี้เกิดขึ้นจากแนวความคิดของลัทธิ Futurism ดังที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ LETIGRO ในฝรั่งเศส วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 1907 ผู้เขียน คือ ฟิลิปโป โทมัสโซ มาร์ทีนี มีความเชื่อว่าก่อนที่จะสร้างงานใหม่ และดีกว่าของเดิมนั้น จะต้องทำลายของเก่าให้ได้เสียก่อน และปรัชญาในเรื่องนี้ของเขาก็แพร่หลายออกไป

จนรวมไปปรับงานออกแบบในยุคอื่นๆ ด้วย คือ จากการที่ตัวอักษรต้องเว้นเป็นบรรทัดถูกหลักไวยากรณ์ ทำตามแบบที่มีมาแต่เดิม กลายมาเป็นแบบที่เน้นพลังดึงดูดในการมองเห็นถึงความเคลื่อนไหว เห็นถึงน้ำเสียงและภาพ งานในชุดนี้จึงเป็นการปฏิวัติแบบแผนที่มีมาแต่เดิมอย่างสิ้นเชิง

2. แบบ Clarity and Order

คือ แบบที่มีแบบแผนชัดเจน อ่านง่าย (แต่ไม่น่าเบื่อ) มีแนวความคิดพื้นฐาน คือ ตัดทอนส่วนที่ไม่จำเป็นต่างๆออก เช่น ส่วนที่ประดับตกแต่ง หรือแม้แต่ตัด Serif ออก นิยมประโยชน์ทางการใช้งาน ทำให้ส่วนประกอบต่างๆที่เกิดขึ้นในงานออกแบบง่ายต่อสายตาในการอ่าน มีหลักดังนี้คือ ให้ผู้อ่านเห็นได้โดยตรงและรับรู้ข้อความ ตามหลักของเหตุผล การใช้ความไม่เคลื่อนไหว และไม่แสดงอารมณ์ เนื่องจากความต้องการประหยัดเวลาในการอ่าน แนวความคิดนี้พัฒนาขึ้นมาในสมัยหลังจากยุค Futurism คือ ประมาณปี 1920 ขึ้นไปนั่นเอง

ลักษณะของตัวอักษร รูปแบบนี้ที่เห็นชัดคือ การไม่มี Serif การใช้ตัวหนา – บาง ในการจัดตามความสำคัญของข้อความ เช่น หัวข้อ > สอนอธิบาย > รายละเอียด

จากยุคของ Futurism ที่มีแนวคิดในการใช้ตัวอักษรที่มีพลัง (Vitality / Dynamism) มีนักออกแบบเรียกวิธีนี้หลายชื่อด้วยกัน เช่น Expressive Typography หรือ Typography Illustration

ความหมายของ Expressive Typography

คือ การที่ตัวอักษรในงานออกแบบนั้นสามารถแสดงออก หรือส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถเห็นถึงอารมณ์, น้ำเสียง, ความหมาย, ข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่ต้องการจะสื่อสารได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การที่จะสื่อสารดังกล่าวทำได้ด้วยวิธีการทางกราฟฟิคหลายทาง ตั้งแต่เรื่องของทัศนธาตุ รูปทรง ไปจนถึงการจัดวาง

ชนิดของ Expressive Typography

โดยทั่วไปแล้วจะไม่มีกรแบ่งแยกจำเพาะงานแต่ละชนิดไว้อย่างชัดเจนในการนำไปใช้ แต่ในที่นี้จะแบ่งออกเป็นวิธีใหญ่ๆ จากวิธีการ และปัจจัยที่ใช้ในการออกแบบ รวมไปถึงเทคนิคที่ทำให้งานน่าสนใจ แบ่งได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การเลือกใช้แบบตัวอักษรตามคุณลักษณะ
2. การปรับเปลี่ยนรูปร่างของตัวอักษร
3. การจัดวางตัวอักษร
4. การใช้องค์ประกอบอื่นๆเข้ามาเสริม
5. การใช้คุณลักษณะทางภาษา

1. การเลือกใช้แบบตัวอักษรตามคุณลักษณะ

ตัวอักษรมักใช้เป็นสัญลักษณ์ในการออกเสียง แต่ยังมีสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งของตัวอักษรที่สามารถแสดงออก เพื่อการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น ก็คือ การเลือกใช้แบบตัวอักษรตามคุณลักษณะของแต่ละแบบตัวอักษร ซึ่งจะช่วยให้งานออกแบบนั้นมีความเหมาะสม และสัมพันธ์กันกับความหมายของคำ หรือข้อความ ดูจากคุณสมบัติต่างๆของแบบตัวอักษรเป็นข้อๆดังต่อไปนี้

1.1 แบบตัวอักษร (Typeface)

มีแบบตัวอักษรมากมาย หลายแบบในปัจจุบัน ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละลักษณะเฉพาะของแต่ละแบบแล้ว ก็จะได้เห็นได้ถึงความแตกต่างที่เกิดจากนักออกแบบ ที่ได้ออกแบบไว้ให้ตัวอักษรในแต่ละแบบสามารถสื่อสารได้เหมือนกับเป็นน้ำเสียง, เป็นการแสดงออกทางสีหน้า หรือสามารถถ่ายทอดถึงอารมณ์ได้ ซึ่งการเลือกใช้ขึ้นอยู่กับการศึกษา ทำความเข้าใจถึงลักษณะเนื้อหาที่เหมาะสม

แบ่งตัวอักษรได้เป็น ตัวพิมพ์ / ตัวเขียน

ตัวพิมพ์ คือ ตัวอักษรที่เกิดจากการพิมพ์ในระบบต่างๆ มีหลายรูปแบบแยกย่อยออกได้เป็นประเภทใหญ่ๆ คือ

- แบบมี Serif แบบ Eccentric ไม่ปกติ และแบบดัดแปลง
- แบบไม่มี Serif พิมพ์แบบลายมือเขียน

ส่วนตัวเขียน คือ ตัวที่เป็นลายมือ, แบบหารคัดตัวบรรจง หรือตัวอักษรประดิษฐ์ เมื่อนักออกแบบเห็นว่าตัวอักษรที่มีอยู่ไม่สามารถสื่อความหมายในแบบที่ต้องการได้ จึงจำเป็นต้องใช้ลายมือ

เขียน และลายมือเขียนนี้ก็เป็นอีกวิธีที่สามารถแสดงออกถึงอารมณ์, น้ำเสียงได้เป็นอย่างดี และยังทำให้ได้รู้สึกใกล้ชิดกับผู้เขียน เหมือนสามารถให้ผู้เขียนมาสื่อสารโดยตรงกับคนอ่านได้อีกด้วย

1.2 การเลือกใช้ชุดของตัวอักษร

และตัวอักษรที่คัดแปลงมาจากชุดตัวเอียง ตัวหนา ตัวบาง เป็นต้น ซึ่งตัวอักษรในแต่ละชุดก็จะมีลักษณะเฉพาะเป็นบรรยากาศ หรืออารมณ์ บุคลิกที่แตกต่างกันออกไป และการที่ตัวอักษรมีตัวเอียง ตัวหนา ฯลฯ นี้ยังช่วยเพิ่มท่าทาง, น้ำเสียงให้คุณแตกต่างออกไปด้วย

ลักษณะ Family ของตัวอักษรสามารถแบ่งได้เป็น

- Slant หรือ Italic คือ ตัวเอียง เมื่อตัวอักษรเอียงก็จะทำให้เกิดความเคลื่อนไหวขึ้น และความเอียงที่ต่างกัน ก็จะทำให้ผลที่ต่างกันด้วย
- Weight คือ น้ำหนักความหนา-บางของตัวอักษร
- Width คือ ความกว้าง-แคบ / ยืด - หดของตัวอักษร

1.3 ขนาดของตัวอักษร (Size)

ความสัมพันธ์ของขนาดที่มีต่อข้อความก็สามารถสร้างความน่าสนใจ และยังช่วยให้สามารถสื่อสารได้ด้วย การสร้างจุดสนใจด้วยขนาดจะช่วยโน้มน้าวจิตใจ และเป็นจุดดึงดูดเมื่อแรกเห็น หนังสือ นิตยสาร และสื่อโฆษณา มักจะแสดงให้เห็นความคิดสร้างสรรค์ในการเล่นกับขนาดตัวอักษร ทั้งในตำแหน่งหัวตรงกลาง หรือ ด้านล่าง ขนาดของตัวอักษรสามารถกำหนดลักษณะ และหน้าที่ของตัวมันเองได้ ซึ่งขนาดแบ่งตัวอักษรออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวอักษรที่ใช้ประดับตกแต่ง (Display) มักจะมีขนาดใหญ่เพื่อแสดงให้เห็นถึงพลัง และความมีชีวิตชีวา อาจเห็นเป็นภาพเลยก็ได้ มักมีลักษณะเด่นหรือรูปทรงแปลกตาเพื่อใช้ดึงดูดความสนใจ และบอกทิศทางที่ต้องการสื่อได้อย่างชัดเจน เช่น Headline Slogan Logo ตัวย่อ และตัวอักษรที่เป็นเนื้อหาข้อความ (text) จะมีขนาดของตัวอักษรที่ต่างกันหมายถึงพลังที่ต่างกันด้วย ซึ่งขนาดมีความสำคัญมากในการนำมาใช้ตกแต่ง สิ่งที่ไม่ได้คือ ต้องดูเข้มแข็ง เรียบง่าย และง่ายต่อการจดจำ ลองทดลองกับขนาดในรูปแบบที่ต่างจากกฎเกณฑ์ที่มี ไม่ต้องใส่ใจกับความอ่านง่าย หรือความเป็นระเบียบ จะทำให้ได้พบกับรูปแบบใหม่ในการจัดวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การปรับเปลี่ยนรูปร่างของตัวอักษร

ในการที่จะทำให้ตัวอักษร, คำ หรือข้อความเปลี่ยนไป และมีผลกระทบต่อการมองเห็นไปถึงอารมณ์การเคลื่อนไหว หรือความหมายของคำนั้นๆ ได้อีกวิธีก็คือ การปรับเปลี่ยนรูปร่างของตัวอักษร ซึ่งจะสามารถทำได้มากมายหลายวิธี และให้ผลที่ต่างออกไป มีเทคนิคดังนี้

2.1 การบิดเบือน

คือ การทำให้ข้อความสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นสัญลักษณ์ เป็นภาพจริงๆเมื่อตัวอักษรถูกบิดเบือนไป อาจทำให้มันไม่เข้าอยู่ในชุดอักษรใดๆแต่สิ่งสำคัญจะอยู่ที่การบิดเบือนเพื่อความหมายที่จะสื่อสารนั้น ทำได้โดย

- การทำให้เหมือนกับขาด, ถูกตัด, ถูกฟัน (ทำให้ไม่เห็นความต่อเนื่อง)
- การทำให้เอียง, เฉย (ทำให้เกิดมิติ บรรยากาศ)
- การทำให้โค้ง, โคน, งอ (ทำให้เห็นเป็นมิติ หรือเห็นความเคลื่อนไหว)
- ทำให้แผ่ออก, ขยายออก หรือถูกกดทับ
- ทำให้เบลอ, ไม่ชัด
- ทำให้เป็นภาพสะท้อน หรือภาพกลับกัน
- ทำให้เสียรูปทรง
- ทำให้ดูแตกหัก
- ทำให้ดูฉีก
- ทำให้เหมือนพับ

2.2 การต่อเติม หรือลดลง

ของส่วนประกอบของคำนั้นๆ ซึ่งจะทำให้เป็นการเน้น ทำให้หนักแน่นยิ่งขึ้น

- การเพิ่มเติม เช่น การใช้เส้น, สี หรือน้ำหนักเพื่อเน้นย้ำ
- การลด หรือการทำให้หายไป แต่ยังสามารถอ่านได้ใจความ และเป็นนัยถึงตัวที่หายไป
- การต่อเติมตัวอักษร การวาง การขยาย หรือยี่ดออก

2.3 การใช้เส้นรอบนอกของตัวอักษร

- ความหนา - บาง
- เส้นชนิดต่างๆกัน เช่น เส้นไขปลา, จุด, เส้นหยัก ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การใช้ผิวของตัวอักษร

ผิวที่แตกต่างกันไปของตัวอักษรย่อมส่งผลกระทบต่อความรู้สึกที่ต่างกันไปด้วย

2.5 การทำให้เกิดมิติของตัวอักษร

เกิด 3 มิติ เป็นหลักพื้นฐานทางการลงตาให้เกิด 3 มิติ บนระนาบ 2 มิติ เช่น การทำให้เกิดปริมาตร เกิดความลึก การลอย เกิดเงา เป็นต้น

2.6 ความเข้มของน้ำหนัก

ทำให้เห็นถึงการเน้นย้ำที่ต่างกันออกไป

3. การจัดวางตัวอักษร

ในการจัดวางข้อความที่มีความหมาย มีข้อจำกัดในการอ่านที่ต้องอ่านต่อเนื่องกันไป และทำให้อ่านได้ง่าย ดังนั้นข้อความที่มีความยาวหลายๆอย่างพวกหนังสือวิชาการ (Text Book) หรือ ข้อความอื่นๆในหนังสือทั่วไป จำเป็นต้องกำหนดความยาวบรรทัด และความยาวของหน้ากระดาษ เพื่อให้สายตามีจุดกำหนดเดียวกัน เพื่อที่จะอ่านข้อความนั้น ๆ ได้อย่างง่ายดาย ซึ่งนั่นก็คือคอลัมน์นั่นเอง แต่สำหรับข้อความที่มีขนาดกระชับกว่า เช่น ข้อความ, โฆษณา, ชื่อ, หัวข้อ หรือบทกวีต่างๆ สามารถออกแบบจัดวางได้อย่างมีอิสระกว่า ดังนั้นการจัดวางตัวอักษรที่ไม่ยาวมากนัก ก็มีวิธีที่จะทำได้มากมาย ซึ่งพอจะแบ่งแยกรูปแบบที่จะทำให้เกิดลักษณะของ Expressive Typography ได้ดังนี้

1. แบบที่จัดวางแล้วสามารถเป็นเสมือนภาพที่แสดงออก สอดคล้องส่งเสริมเนื้อหาได้ด้วย
2. แบบที่จัดวางโดยให้เกิดค่าของน้ำเสียง, จังหวะ หรือการออกเสียงที่สามารถเห็นได้ด้วยตาไปพร้อม ๆ กับการอ่านด้วย
3. แบบที่จัดวางให้เห็นถึงลักษณะที่เคลื่อนไหวที่สอดคล้องไปกับความหมาย และเนื้อหา

การจัดวางข้อความให้มีหน้าตา มีรูปทรงจะช่วยสร้างชีวิตชีวาและทำให้อ่านได้สนุกขึ้นด้วย แต่รูปทรงที่ดีก็ต้องอ่านง่าย และมีรูปร่างที่ชัดเจน แต่บางครั้งการอ่านง่ายก็ไม่สำคัญเท่าการสร้างภาพให้ดึงดูดสายตา รูปทรงของข้อความก็สามารถบอกใบ้อารมณ์ของเนื้อหาได้ การสร้างรูปทรงทำได้โดยการนำคำ ตัวอักษรหรือตัวเลขมาพิมพ์เป็นเส้นตรงหรือเป็นแนวยาว แล้วจัดวางให้โค้งตามเส้นขอบของรูปที่กำหนดไว้ ข้อความอาจกลายเป็นภาพ เรียงอยู่รอบ ๆ ภาพ หรือทำให้เห็นเป็นเงา โครงร่างเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้แก่ตัวมันเอง การควบคุมความหนาบางของแบบตัวอักษรภายในรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้น ๆ จะช่วยให้รูปร่างโดยรวมและภาพลักษณ์ดูนุ่มนวลขึ้น การสร้างรูปทรงให้ข้อความจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกเป็นประสบการณ์ในการรับข้อมูลเพราะภาพเหล่านั้นจะเป็นที่จดจำ การเล่นกับรูปทรงของข้อความ จะช่วยให้คนดูสนใจกับความช่างคิดความตลก ความดูมีไหวพริบ และความช่างประดิษฐ์คิดค้นจะช่วยให้เกิดรอยยิ้มขึ้นในใจคนดู

ซึ่งวิธีการจัดวางจะเกิดได้จากองค์ประกอบเหล่านี้

- ความสมดุล (Balance)

มีด้วยกัน 2 ประเภท การจัดวางให้เกิดความสมดุลในหน้ากระดาษ กับแบบที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความสมดุลทำให้เกิดความรู้สึกที่สงบ สุภาพ เป็นทางการ และเห็นเป็นรูปร่าง ในขณะที่แบบไม่สมดุล จะทำให้เกิดความรู้สึกที่เคลื่อนไหว และเกิดจุดสนใจขึ้น

- ทิศทาง (Direction)

คือการจัดวางตัวอักษร หรือข้อความให้เกิดเป็นทิศทาง จะทำให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันในการมองเห็นตามแต่ทิศทางที่เกิดขึ้น เช่น แนวอนให้ความรู้สึกสงบ นิ่ง ราบเรียบ ในขณะที่ทิศทางที่ต่าง ๆ กันจะแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้ง ดูยุ่งเหยิง เป็นต้น

- ความเป็นกลุ่มก้อน และการกระจัดกระจาย (Group and Ungroup)

ซึ่งในการจัดวางแผนนี้คือความเป็นกลุ่มเป็นก้อนอาจแสดงถึงความกลมกลืน ผสมผสานกันในแต่ละองค์ประกอบเป็นหนึ่งเดียว หรืออาจเป็นการแออัดขัดแย้งกันก็ได้ ความเป็นกลุ่มก้อนนี้จะแสดงให้เห็นถึงความหนาแน่นของความหมายของข้อความนั้น ๆ นั่นเอง

- ความถี่ – ห่าง (Space)

ของตัวอักษรหรือข้อความ ก็มีผลต่อการมองเห็น และความรู้สึกได้ เช่น แบบตัวอักษรที่จัดให้เหลื่อมซ้อนกัน ทำให้เห็นถึงความเบียดเสียดในพื้นที่ที่จำกัด เป็นต้น

ระยะห่างระหว่างตัวอักษรมีความสำคัญในการสร้างโทน จังหวะ และความรู้สึกให้กับข้อความ ระยะห่างระหว่างคำ หรือตัวอักษรจะสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบนพื้นผิว ระยะห่างที่แคบจะทำให้ข้อความดูทึบ และดูเป็นกลุ่มเป็นก้อน การจัดวางตัวอักษรให้เหลื่อมซ้อนกันจะแสดงให้เห็นความเบียดเสียดในพื้นที่จำกัด ระยะห่างที่ห่างกันพอดี ก็จะสร้างจังหวะให้เกิดขึ้นในข้อความนั้น ๆ หรือการเว้นระยะห่าง อย่างไม่เป็นระเบียบก็สามารถทำให้เกิดพื้นผิวแก่ข้อความได้ การจัดวางตัวอักษร

ให้ชิดกัน จนเกิดภาพก็จะทำให้ข้อความดูน่าสนุกขึ้นและแสดงให้เห็นความช่างคิดของนักออกแบบด้วย

- การซ้ำ (Repeation)

ไม่ว่าจะเป็นการซ้ำที่มากหรือน้อย จัดวางแผนอย่างจงใจหรือไม่ ก็สามารถสร้างพลังในการมองเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย การซ้ำทำให้รู้สึกได้ถึงจำนวนที่เพิ่มขึ้น และยังสามารถหมายถึงภาพที่หาจุดได้ยากของเสียงสะท้อนอีกด้วย

- จังหวะ (Rhythm)

จากโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นเส้นตัวอักษร ก็เปรียบคล้ายกับเสียงดนตรีอีกด้วย หรืออีกแง่คือสามารถเป็นภาพของคนตรีได้ด้วย การซ้ำจังหวะอาจคล้ายคลึงกัน แต่มันต่างกันตรงที่ การซ้ำนั้นจะซ้ำเหมือนกันทั้งหมด แต่จังหวะไม่ได้เกิดจากการซ้ำเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ยังเกิดจากที่ว่าง, สี, น้ำหนัก, ความกว้าง, ความหนาบาง, ขนาด และความสูง ได้อีกด้วย

- การหมุน (Rotate)

การหมุนของตัวอักษร คำ หรือข้อความ จะทำให้เกิดมุมมองที่ต่าง ๆ กันออกไปในการจัดวาง ทำให้เกิดพลังความเคลื่อนไหว รวมไปถึงอาจทำให้ได้ความรู้สึก และอารมณ์ที่แตกต่าง ไม่อาจคาดถึงได้อีกด้วย

4. การใช้องค์ประกอบอื่น ๆ เข้ามาเสริม

นอกจากส่วนที่จะเกี่ยวกับตัวอักษรนั้นเรายังสามารถนำเอาองค์ประกอบอื่น ๆ เข้ามาเสริมหรือสนับสนุนให้การอ่าน สามารถสร้างให้เกิดอารมณ์, น้ำเสียง หรือแสดงนัยได้ อย่างเช่น การนำภาพเข้ามาใช้แทนตัวอักษรใดอักษรหนึ่ง แล้วยังสามารถอ่านเป็นคำได้ และภาพก็ยังสามารถแสดงถึงนัย ความหมายของคำ และข้อความนั้น ๆ เป็นต้น

ดังจะแยกประเภทขององค์ประกอบอื่น ๆ ดังนี้

- การใช้เส้น (Line)

ซึ่งเส้นทำหน้าที่เป็นเหมือนกับสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่สามารถเน้นย้ำคำ หรือข้อความ และทำให้ข้อความนั้น ๆ ชัดเจนขึ้น หรือเพื่อเป็นการบ่งชี้ หรือนำสายตาไปสู่เป้าหมายได้ เส้นที่นำมาใช้ในแต่ละแบบทำให้เกิดผลที่ต่างกัน เช่น เส้นตรงแนวนอน เหมือนการย้ำความสำคัญของข้อความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นตั้งทำให้เกิดการแบ่งแยกพื้นที่ออกจากกัน เส้นเฉียง, เส้นโค้งจะทำให้เกิดความเคลื่อนไหว และไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ยังมีเส้นในลักษณะพิเศษต่าง ๆ เช่น เส้นขั้นบันได เส้นขาดเป็นห่วง ๆ หรือเส้นประ เป็นต้น

- การใช้รูปร่างต่าง ๆ (Shapes)

นำมาประกอบกับตัวอักษร ทั้งรูปร่างที่เป็นรูปร่างอิสระ หรือรูปร่างที่เป็นเรขาคณิต รูปร่างสามารถสร้างความใกล้ชิดกันภายในที่ว่างของตัวอักษรที่แยกกันเป็นส่วน ๆ หรือเพื่อที่จะทำให้เด่น และเพื่อแบ่งสรรมัน และรูปร่างสามารถแสดงออกถึงความหมายของคำ หรือข้อความที่ซ่อนเร้นอยู่ได้

- การใช้สัญลักษณ์ (Symbols)

อันได้แก่ พวกเครื่องหมายทางภาษาต่างๆ เครื่องหมายวรรคตอน ไ้ม้มก รวมไปถึงชุดตัวอักษรพิเศษที่เป็นสัญลักษณ์ เช่นชุด DINGBAT, FLEURONS หรือ ISOTYPE สัญลักษณ์เป็นส่วนที่สนับสนุนตัวอักษรในการนำมาใช้แต่ละสัญลักษณ์ก็มีความหมายเฉพาะและควรจะใช้ตัวสัญลักษณ์ที่อยู่ในชุดตัวอักษรเดียวกันในการนำมาใช้ มีทั้งการใช้ตามหลักปกติ หรือดัดแปลงเพื่อให้เกิดความเด่น เน้นย้ำเป็นพิเศษ เพื่อผลในการมองเห็นที่แตกต่างกันไป

- การใช้พื้นหลัง (Ground)

ซึ่งจะทำให้เกิดผลในการอ่าน ด้วยน้ำหนักของสี และตัวอักษร ที่จะแบ่งแยกชัดเจน-อ่านได้ชัดเจน กับแบบที่น้ำหนักกลมกลืนกันไป

- การใช้ภาพ (Image)

ภาพที่นำมาประกอบนี้จะต้องเป็นภาพที่ช่วยสนับสนุน และส่งเสริมให้ความหมายเด่นชัดขึ้น หรือแสดงนัยอย่างแนบเนียนต่อคำ หรือข้อความนั้น ๆ การนำภาพมาใช้ก็มีด้วยกันหลายแง่คือ การทำเป็นภาพพื้น การนำมาจัดวางกับตัวอักษร การผสมกลมกลืน หรือซ้อนกันไปกับตัวอักษร นอกจากนี้ยังมีวิธี ดัดแปลงต่าง ๆ อีกมากมาย

- การใช้สี (Colors)

ก็เป็นส่วนสำคัญอีกส่วนที่ช่วยส่งเสริมให้ความหมาย หรืออารมณ์ชัดเจนขึ้นได้ อย่างการนำสีมาใช้ในเชิงจิตวิทยา หรือการใช้ในแง่สัญลักษณ์ หรือเป็นสีที่สะท้อนเรื่องของความเชื่อ นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความเป็นกลุ่มก้อน จังหวะ หรือองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย

สีมีบทบาทมหัศจรรย์ ในการสร้างชีวิตชีวาให้กับตัวอักษร สีจะช่วยส่งเสริมความหมาย หรือบอกอารมณ์ของตัวอักษรให้ชัดเจนขึ้นได้ เช่นการใช้สีในเชิงจิตวิทยา ในแง่ที่เป็นสัญลักษณ์ หรือสะท้อนเรื่องของความเชื่อ ทั้งยังช่วยในการดึงดูดความสนใจ พื้นที่สีที่มากกว่าก็จะช่วยเพิ่มแรงดึงดูดในการมองเห็น การสร้างจุดสนใจด้วยตัวอักษรสีมักจะใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ และหนา แต่ก็ไม่ควรยึดกับกฎเกณฑ์ ตัวอักษรเล็ก ๆ อาจโดดเด่นได้ถ้ามีสีตรงข้ามกับข้อความส่วนใหญ่ ความแตกต่างมักจะนำมาซึ่งความน่าสนใจเสมอ ตัวอักษรสีจะดูน่าสนใจ และทำให้ผู้พบเห็นจำได้ง่ายกว่า สีสามารถสะท้อนอารมณ์ของคำและบทความได้ การเลือกใช้สีพื้นควรส่งเสริมให้เห็นความชัดเจนของตัวอักษร สีที่ต่างกับตัวอักษรก็จะทำให้ตัวอักษรก็จะทำให้ตัวอักษรเด่นออกมาจากพื้น และอ่านง่ายขึ้น การกลับค่าสีจะช่วยสร้างภาพลวงที่มีผลกระทบต่อสายตา ตัวอักษรดำบนพื้นขาว หรือพื้นเหลืองมักปรากฏออกมาตัวเล็กกว่าหรือบางกว่าตัวอักษรขาวบนพื้นดำ เพราะพื้นดำจะทำให้ที่ว่างระหว่างตัวอักษรดูแคบลง การกลับค่าสีของตัวอักษรจากสีจริงเป็นสีตรงข้ามจะทำให้เกิดการลวงตาทางขนาด และน้ำหนักนอกจากการใช้สีเพื่อดึงดูดสายตาแล้ว การเล่นกับการรับรู้ของคนก็จะช่วยสร้างความน่าสนใจได้

- ความหนา บางของตัวอักษร (Weight Of Letter)

ความหนา บางเป็นลักษณะของตัวอักษร ความหนาของเส้นจะก่อให้เกิดรูปร่างของตัวมันเอง ความหนาบางที่แตกต่างกันหมายถึง ขนาดที่แตกต่างกันด้วย ตัวบาง คือตัวอักษรที่มีพื้นผิวตัวอักษรน้อย ลักษณะบอบบาง ส่วนตัวหนา จะดูดำกว่า ทึบกว่า และมีพื้นผิวที่มากกว่า โดยธรรมชาติตัวหนักก็จะดูมีอำนาจ มองเห็นชัดเจนและเด่นกว่าตัวบาง ตัวหนาและตัวบางจะแสดงให้เห็นความหนาแน่นของบรรทัดที่แตกต่าง เป็นตัวกำหนดแรงดึงดูดทางสายตา และยังช่วยเพิ่มท่าทางน่าเสี่ยงให้ดูแตกต่างไปอีกด้วย ความสมดุลทางสายตาจะขึ้นอยู่กับทุก ๆ ส่วนประกอบในการออกแบบ เช่น contrast ความหนาแน่นของข้อความ ความสามารถในการจัดการที่ว่างรอบ ๆ ตัวอักษรให้เหมาะสม ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะสามารถบ่งบอกอารมณ์หรือ บุคลิกที่แตกต่างกันไปของตัวอักษร หรือข้อความได้ ลองผสมตัวอักษรที่มีความหนาบางต่างกันเข้าด้วยกัน ในคำหรือข้อความ จะมีผลต่อความรู้สึกรับรู้ของคน ความหนาบางของตัวอักษรที่ขัดแย้งนั้นมีประโยชน์ในการเน้นจุดสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างจุดเด่น และสร้างมิติให้กับพื้นผิว สามารถดึงดูดความสนใจจากคนดูได้ การเพิ่มความหนาภายในตัวอักษร จะลดขนาดรูปทรงภายในตัวของมัน หรือการเพิ่มความหนาที่ขอบนอกของตัวอักษรก็จะเปลี่ยนสัดส่วนโดยรวมของตัวอักษร ไปเลย เราสามารถสร้างตัวอักษรที่ใหญ่ทึบให้ดูบอบบาง นุ่มนวลลงได้ และให้ตัวที่บอบบางดูแข็งแกร่งขึ้นได้ โดยเพิ่มหรือลดความหนาของมัน ปรับสีให้เข้มขึ้นหรืออ่อนลง หรือเปลี่ยนสีพื้นหลัง การปรับเปลี่ยนจะกระตุ้นให้เกิดชีวิตชีวาและสร้างมุมมองใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น

- การสร้างให้ตัวอักษรเคลื่อนไหว (Movement)

ตัวอักษรที่ดูมีความเคลื่อนไหวมักจะถูกนำมาใช้เพื่อสร้างจังหวะ และสร้างความเปลี่ยนแปลงทางสายตา การดำเนินเรื่องราวด้วยองค์ประกอบที่เคลื่อนไหว จะสร้างความน่าสนใจให้เกิดแก่คนดู เพราะจะสร้างความรู้สึกรู้สึกที่อยากเห็นว่าเรื่องราวจะจบลงอย่างไร การสร้างความเคลื่อนไหวอาจทำได้โดยเปลี่ยนจากภาพเบลอให้คมชัดขึ้นเรื่อย ๆ หรือขยายตัวอักษรขึ้นในลักษณะที่ต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าตัวอักษรเคลื่อนไหวเข้ามาหาตัวเรา หรือการเปลี่ยนแปลงภาพแรกที่คุณเห็นในตำแหน่งเดิม ให้เปลี่ยนแปลงโดยมีการควบคุมในบางส่วนโดยไม่ทำลายองค์ประกอบสำคัญ คล้ายจนเกิดเป็นภาพใหม่ที่มีความหมายใหม่ก็จะสร้างความหลากหลายที่ต่อเนื่องให้กับสายตา

- การเล่นคำพ้องเสียง / คำ 2 นัย (Puns)

การเล่นคำ 2 นัยเป็นการเล่นคำที่ออกเสียงเดียวกัน แต่ความหมายคนละอย่าง แน่แน่นอนว่าทั้งความคิด และความหมายต้องเหมาะสมกันด้วย การเล่นคำ 2 นัยเหมาะจะนำมาใช้ในงานกราฟฟิกได้ดีกว่าในเนื้อหาบทความเพราะสามารถสร้างภาพในความคิดให้เกิดขึ้นได้โดยง่าย ความกำกวมจะเพิ่มความสนุก และความน่าสนใจให้กับข้อความ ซึ่งการที่จะสังเกตสิ่งเหล่านี้ในภาษานั้นก็ควรเข้าใจในกฎเกณฑ์เดิมเสียก่อน คำหรือข้อความที่นำมาเล่นควรเป็นที่คนทั่วไปรู้จักและเข้าใจกันดี เพื่อให้ได้ผลที่สมบูรณ์

- การหยิบยืมรูปแบบ (Homage To)

การใช้ประโยชน์จากสิ่งที่คุ้นเคย โดยการหยิบยืมภาพที่ธรรมดาหรือถูกมองข้ามมาสร้างแนวคิด นำเสนอในรูปแบบใหม่ เช่น Graffiti บนกำแพงโดยใช้สเปรย์พ่นเป็นตัวอักษรของเด็กช่าง หรือตัวอักษรทำรถบรรทุก ถือเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม และเป็นสิ่งที่คนทั่วไปรู้จักและคุ้นเคยกันดี เราสามารถนำเสนอสิ่งที่ต้องการจะบอกโดยเลือกมาใช้ให้เหมาะกับสถานการณ์ โอกาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และผู้รับสาร โดยใช้รูปแบบวิธีเหล่านี้ มาสร้างแนวคิดคัดแปลงนำเสนอใหม่ จะทำให้สารนั้นเข้าถึงคนได้ง่าย เข้าใจง่าย และรู้สึกถึงสิ่งที่ต้องการจะสื่อได้มากขึ้นด้วย

“การจัดตัวพิมพ์ (Typography-the art of printing with type) ที่ดี เป็นการหลอมละลายข้อมูล และสื่อคดใจ จิตสำนึกและจิตไร้สำนึก อดีตและปัจจุบัน ความจริงและความเพื่อฝัน การงานและการเล่น งานช่างและงานศิลปะเข้าด้วยกัน” คำกล่าวของพอล แรนด์ (Paul Rand)

มีแบบตัวอักษรมากมายนับด้วยร้อยพันแบบ ในที่นี้เสนอตัวอย่างแบบสำคัญที่เป็นหลักกว้างๆ

ตัวมีเส้นยื่น

Serif

เป็นตัวพิมพ์ที่มีเส้นยื่นในทางราบ นำสายตาในการอ่าน เป็นการออกแบบที่ใช้เส้นหนาและบางตัด กัน

ตัวไม่มีเส้นยื่น

Sans Serif (No Serif)

(Sans ภาษาฝรั่งเศส = without) เป็นแบบตัวพิมพ์ที่เรียบง่าย เป็นแบบแผนเส้นกว้างหนาและให้ความรู้สึกสะอาดเอี่ยม

ABCDEFGH
abcdefghijklmnop

Aa
NO SERIFS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแบบเขียน

Script

เป็นการออกแบบให้เหมือนกับลายมือเขียน เส้นหนาบางตัดกันเล็กน้อย ตัวหนังสือต่อเนื่อง
ถี่ ไหล บางแบบอาจจะเอียง

*ABCEFG
atcdefghijk*

ตัวอักษร

Text Letters

คล้ายกับตัวเขียนของอักขระในอดีต ใช้เขียนในตำรา เหมือนกับเส้นพู่กัน

การวัดตัวพิมพ์

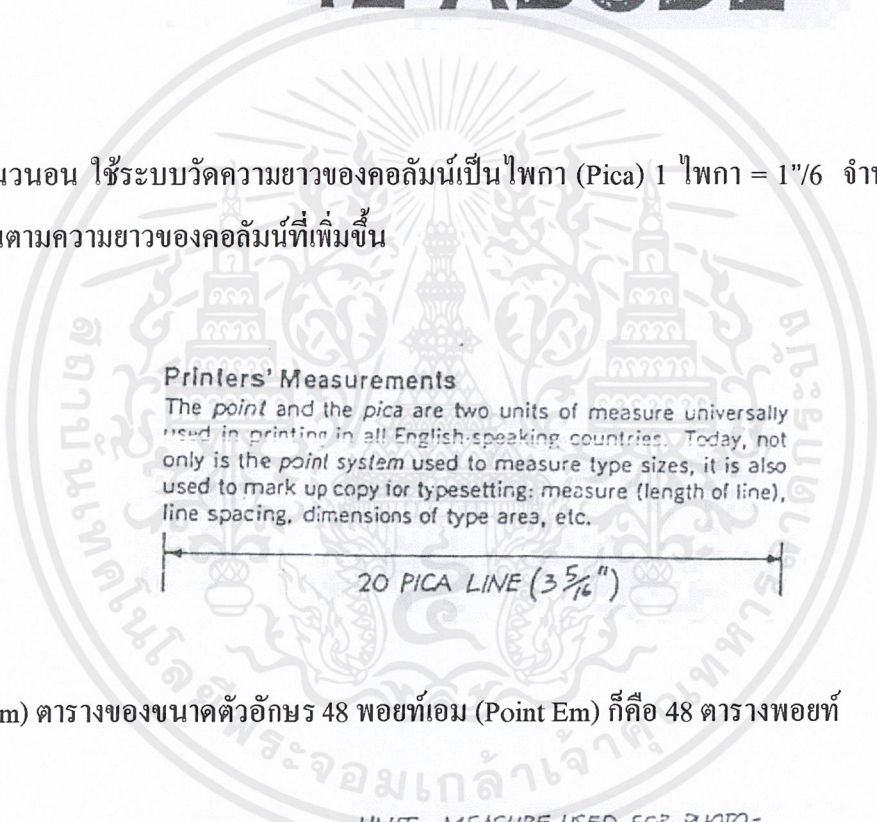
Text Measurement

แนวตั้ง ใช้ระบบวัดเป็นพอยท์ (Point) 1 พอยท์ = 1"/72 เลขที่มากขึ้นก็คือขนาดที่สูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

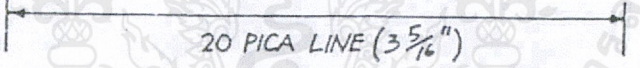
TEXT SIZES	6	ABCDEFGHIJKLMN O PQRSTU VWXYZA BCDEFGH
	8	ABCDEFGHIJKLMN O PQRSTU VWXYZA
	10	ABCDEFGHIJKLMN O PQRSTU V
	12	ABCDEFGHIJKLMN O PQR
HEAD SIZES	14	ABCDEFGHIJKLMNO
	18	ABCDEFGHIJKLM
	24	ABCDEFGH I
	30	ABCDEFG F
	42	ABCDE

แนวนอน ใช้ระบบวัดความยาวของคอลัมน์เป็นไพกา (Pica) 1 ไพกา = 1¹/₆ จำนวนไพกาจะเพิ่มขึ้นตามความยาวของคอลัมน์ที่เพิ่มขึ้น

Printers' Measurements

The *point* and the *pica* are two units of measure universally used in printing in all English-speaking countries. Today, not only is the *point* system used to measure type sizes, it is also used to mark up copy for typesetting: measure (length of line), line spacing, dimensions of type area, etc.

เอ็ม (Em) ตารางของขนาดตัวอักษร 48 พอยท์เอ็ม (Point Em) ก็คือ 48 ตารางพอยท์

UNIT • MEASURE USED FOR PHOTO-TYPESETTING. COMES FROM DIVIDING EM INTO VERTICAL UNITS. MORE DIVISIONS ALLOW GREATER PRECISION IN LETTERSPACING, WORD SPACING. HERE A 64 POINT EM IS DIVIDED INTO 18 UNITS.

ช่องไฟตัวอักษร

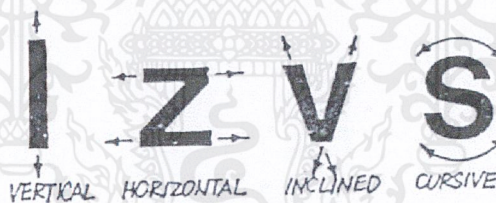
Letterspacing

ช่องไฟของตัวอักษรเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลรวมของช่องไฟหรือบริเวณว่าง (Space) ระหว่างตัวอักษรแต่ละตัว และลักษณะของวรรคตอน ความสำคัญสุดขยอคือความสม่ำเสมอของช่องไฟตัวอักษร ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปและพื้นรูปทรงของตัวอักษรแต่ละชนิดมีคุณภาพเด่นชัดแตกต่างกัน ตัวอักษรย่อมมีความเหมาะสมกลมกลืนได้กับตัวอื่น ๆ เหมือนกับที่ตัวอักษรสามารถผสมกลมกลืนได้มากมายในพจนานุกรม

แนวเส้น

Stroke

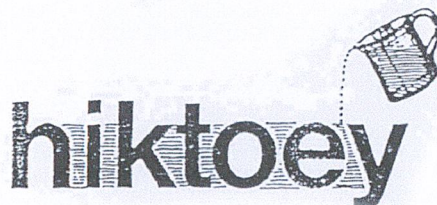
ตัวอักษร (ภาษาอังกฤษ) ประกอบขึ้นด้วยแนวเส้น 4 แนว การรวมตัวต้องพิจารณาถึงช่องไฟ อย่างเป็นเหตุเป็นผล มีความสม่ำเสมอ และให้ความรู้สึกถูกต้องต่อการรับรู้ ความคิดหลักก็คือ เป็นการคงไว้ซึ่งปริมาตร (รูปและพื้น) ในการมองเห็นอย่างรื่นตา ระหว่างตัวอักษร ตัวอักษรแต่ละตัว ควรจะผูกพันต่อเนื่องไปกับตัวอักษรถัดไป

ปริมาตรทางสายตา

Optical Volume

พยายามจัดช่องไฟของตัวอักษร โดยคำนึงถึงปริมาตรที่มีคุณภาพ คิดถึงการเหน้าหรือทรายใน ปริมาตรที่สมดุลกัน โดยประมาณในระหว่างตัวอักษร

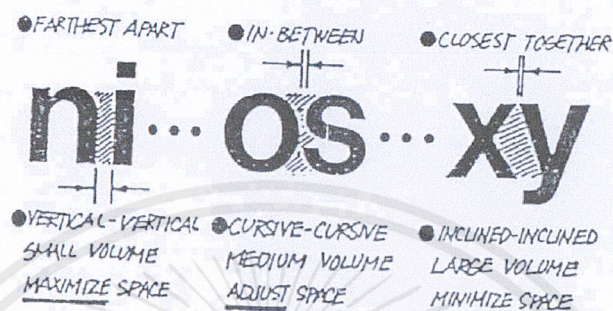

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตราส่วนของช่องไฟตัวอักษร

Letter Spacing Scale

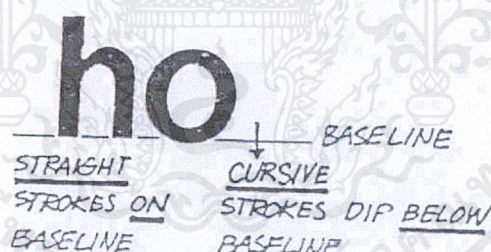
การวางช่องไฟตัวอักษรให้ดีควรคำนึงถึงสภาพการมองเห็น (มากกว่าความกว้างของช่องไฟที่มีขนาดเท่ากัน) พยายามสร้างความเข้าใจ และค้นหาระบบช่องไฟตัวอักษรด้วยตนเอง

เส้นฐาน

Baseline

ตัวอักษรโค้งจะนิยมออกแบบให้สูงกว่าอักษรเส้นตรงเล็กน้อย จึงจะมองดูความสูงใกล้เคียงกัน การวางตัวอักษรก็เช่นกัน ตัวอักษรเส้นโค้งต้องวางให้ต่ำกว่าเส้นฐานเล็กน้อย จึงจะมองดูเหมือนกับว่าตั้งอยู่บนเส้นฐานพอดี ตามสภาพหลอน (Illusion) ของรูปทรง

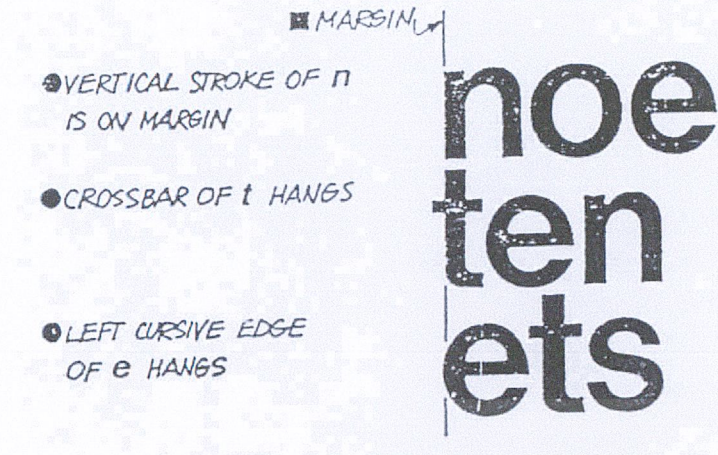

กรอบ

Margin

ตัวอักษรโค้ง ตัวอักษรเส้นเอียง และตัวอักษรเส้นนอนบางตัวควรวางล้ำเส้นขอบเล็กน้อย การรับรู้จึงจะให้ความรู้สึกตรงเส้นขอบ ถ้ามีการเว้นวรรคจากบรรทัดก่อน ก็ควรนำมาชนเส้นขอบ ผู้ออกแบบจะเกี่ยวข้องกับปัญหาการวางตัวอักษรตรงขอบ ในการจัดวางหัวเรื่อง (Headline) ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับช่องไฟ

Kerning

การจัดช่องไฟจำเป็นจะต้องลดช่องไฟให้แคบลงระหว่างตัวอักษรเส้นเอียง เส้นโค้ง ตัวอักษรที่มีบริเวณว่างภายนอก การรวมตัวของตัวใหญ่กับตัวเล็ก จำเป็นจะต้องปรับช่องไฟเป็นอย่างมาก

เว้นวรรค

Word spacing

คำต่างๆ เริ่มต้นและลงท้ายด้วยตัวอักษรที่มีรูปร่างแตกต่างกัน การเว้นวรรคควรจัดให้มีความสอดคล้องระหว่างคำ ให้มองดูแล้วเหมือนกันทั้งหมด ปริมาตรของเว้นวรรคควรปรับเช่นเดียวกับช่องไฟของตัวอักษร (Letterspacing) โดยใช้การตรวจสอบให้เกิดดุลทางสายตาเป็นหลัก เว้นวรรคที่กว้างข้อมยุ่งยากต่อการจัด การจัดจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างตามรูปร่างของตัวอักษรขึ้นต้นและลงท้าย และแบบของตัวอักษรที่ใช้ คำต่างๆ ไม่ควรจระมองดูต่อกันไปเป็นพืด หรือเหมือนแต่ละคำที่แยกออกจากกันเป็นช่วงๆ

ระบบการเว้นวรรคระบบแรกคือจินตนาการให้เหมือนมีความกว้างของตัว n แทรกอยู่ โดยไม่ต้องเพิ่มช่องไฟนำหลัง (ถ้าเป็นภาษาไทยอาจใช้ตัวอักษร ก.) ระบบนี้จะให้ความรู้สึกที่ปกติ

quick brown fox
n n

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกระบบหนึ่งก็คือ จินตนาการให้เหมือนมีความกว้างของตัวอักษร i และช่องไฟหน้าหลังรวมอยู่ด้วย (ภาษาไทยอาจใช้ตัวสระ เ และช่องไฟหน้าหลังรวมอยู่) ระบบนี้จะให้ความรู้สึกที่แน่น

set*i*up

It's time we all went
on an energy diet.

Majority of smokers
matches taste of leading

So Sandra knows her job. And
She says she's never had one unpleasant
those hundreds of trips. Cross her

การเว้นวรรคที่กว้างหรือแคบเกินไปจะทำให้อ่านลำบากหรือสะดุดความรู้สึก เว้นวรรคควรแตกต่างกันไปตามแบบตัวอักษร (Typeface) ขนาดตัวอักษร (Type Size) และการจัดตัวอักษร (Type Arrangement) ทั้งเว้นวรรคและช่องไฟอักษรควรจัดให้มีความสม่ำเสมอ ช่องไฟตัวอักษรที่แน่นหรือชิดกันก็ต้องการเว้นวรรคที่แน่นหรือชิดกันตามไปด้วย ซึ่งการเว้นวรรคอาจแยกได้กว้างๆ คือหลวม (Loose) ปกติ (Normal) แน่น (Tight) และแน่นมาก (Very Tight)

ช่องว่างระหว่างบรรทัด

Linespacing

ช่องว่างระหว่างบรรทัด (ในภาษาอังกฤษอาจเรียกว่า Linespacing หรือ Leading) ใช้หน่วยวัดเป็นพอยท์ (Point) โดยวัดส่วนสูงสุดและต่ำสุดของตัวอักษรเป็นหลัก และต้องมั่นใจว่าความสูงต่ำของตัวอักษรจะไม่ทับซ้อนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The amount of space between
There is no set rule to follow.
sometimes be as bad as not

SET SOLID

The amount of space between
There is no set rule to follow.
sometimes be as bad as not

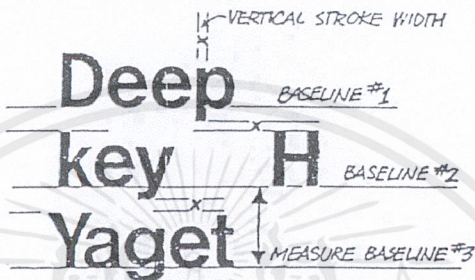
1 POINT LINESPACING

The amount of space between
There is no set rule to follow.
sometimes be as bad as not

2 POINT LINESPACING

The amount of space between
There is no set rule to follow.
sometimes be as bad as not

3 POINT LINESPACING

ขั้นตอนการจัดช่องว่างตามตัวอย่าง

- ชิดเส้นฐาน #1
- วัดความกว้างของเส้นตัวอักษรตามแนวตั้ง
- วัดความสูงของตัวอักษรสูงสุด วางไว้บนเส้นฐาน #2
- วัดและชิดเส้นฐาน #3 และเส้นต่อ ๆ ไป

ตัวอักษรหัวเรื่อง

Headline Type

ตัวอักษรหัวเรื่องหรือตัวอักษรป้ายแสดง (Display) เลือกใช้ได้โดยไม่มีข้อกำหนด ที่ใช้กันมากก็ในงานโฆษณา (Ad Headline) ป้าย (Signage) หัวเรื่องรอง (Sub-Head) เครื่องหมายภาษา (Logo) ฯลฯ แบบตัวอักษรที่ดีในส่วนเนื้อหาหลักดันให้หัวเรื่องสมบูรณ์ จริง ๆ แล้วตัวอักษรทุกแบบสามารถที่จะเป็นตัวอักษรหัวเรื่องได้ ขนาดของตัวอักษรหัวเรื่องอาจจะเล็กตั้งแต่ 14 พอยท์จนถึง 144 พอยท์ หรืออาจโตกว่านั้น ตัวอักษรหัวเรื่องควรจัดวางด้วยมือ เพื่อให้ได้ความประณีตของช่องไฟ วรรคตอน และแบบ อาจจะใช้ตัวอักษรลอก (Transfer Letters หรือ Letter Press)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

WHO'D WANT A MERE COPY?"

THE SAN DIEGO
CHICKEN CHOKED ON
A PIECE OF STYROFOAM
THAT HAD BROKEN
OFF HIS COSTUME.

Have lunch with a hummingbird.

ตัวอักษรเนื้อความ

Body Type

ตัวอักษรเนื้อความ คือตัวอักษรขนาดเล็ก ซึ่งเสนอข้อมูลในหนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เอกสาร รายงาน ฯลฯ ขนาดประมาณตั้งแต่ 4-14 พอยท์ 8-14 พอยท์เป็นที่นิยมกันโดยทั่วไป (12-16 พอยท์ในภาษาไทยเป็นขนาดที่ผู้ใหญ่อ่านได้ดีและบรรจุเนื้อความได้มาก)

แบบตัวอักษรควรจะได้เลือกให้เหมาะสม ตัวอักษรแต่ละแบบมีบุคลิกที่แตกต่างกัน ตัวอักษรควรเป็นสิ่งเร้า การสื่อสารและกระตุ้นผู้อ่าน (It should enhance the message and stimulate the audience) ท่ามกลางแบบตัวอักษรมากมายนั้นก็ยังมีเพียงไม่กี่แบบที่เหมาะสมกับการพิมพ์เนื้อความ

แบบการจัดตัวอักษร

Type Composition

ในการจัดตัวอักษรสำหรับเนื้อความและหัวเรื่องนั้นสามารถจัดวางได้ในหลายรูปแบบ ทางเลือกตามตัวอย่างย่อมเป็นเครื่องมืออันสำคัญสำหรับนักออกแบบ ปัจจุบันใช้คอมพิวเตอร์จัดวางทั้งหมด แต่ก็เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการใช้มือจัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวเรื่อง การเลือกรูปแบบการจัดตัวอักษรควรคำนึงถึงการรับรู้ของกลุ่มผู้อ่านด้วย หนังสือทั่วไปไม่ควรจัดรูปแบบเหมือนกับหนังสือบทกวี หรือหัวเรื่อง หน้าทีของตัวหนังสือย่อมต่างกัน งานเพียงไม่กี่อย่างที่ใช้การจัดแบบ

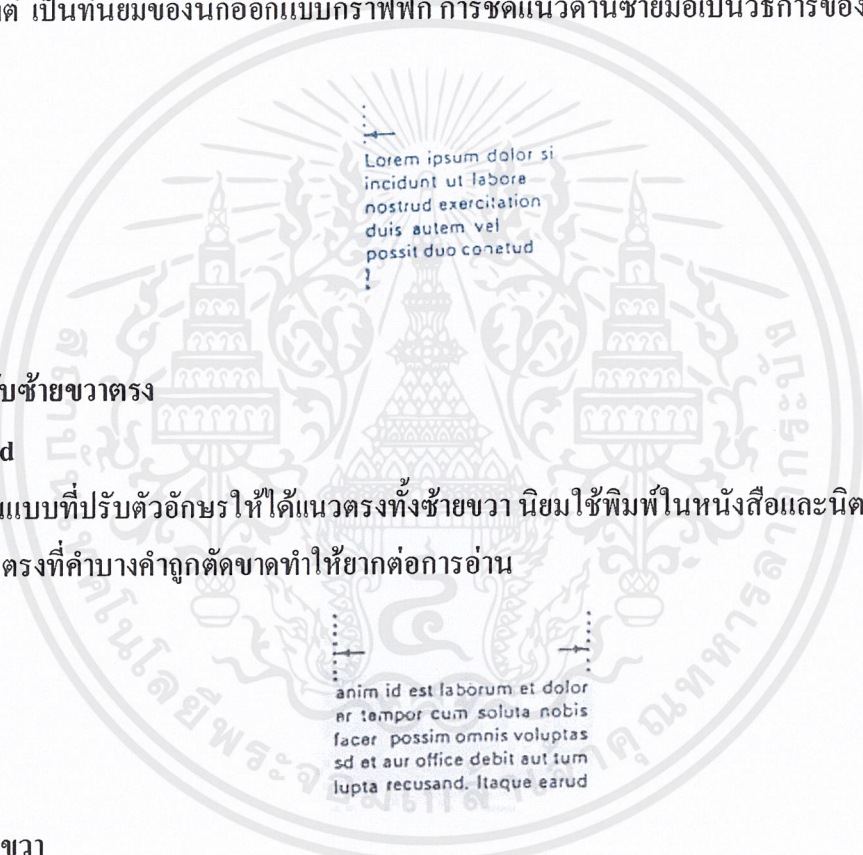
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซ้ายขวาต่างกัน (Asymmetric Setting) แบบแสดงรูปร่าง (Shaped Setting) หรือแบบรูปธรรม (Concrete Setting) ทางเลือกเหล่านี้เป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับการกำหนดแบบตัวอักษรที่ไม่ยุ่งยาก

แบบชิดซ้าย

Flush Left

แบบชิดซ้ายจะปล่อยให้ทางขวามือเว้นแหว่งเป็นอิสระ ให้ความรู้สึกการลื่นไหลของคำเป็นธรรมชาติ เป็นที่นิยมของนักออกแบบกราฟฟิก การชิดแนวด้านซ้ายมือเป็นวิธีการของพิมพ์ดีดโดยทั่วไป

แบบปรับซ้ายขวาตรง

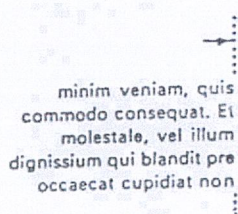
Justified

เป็นแบบที่ปรับตัวอักษรให้ได้แนวตรงทั้งซ้ายขวา นิยมใช้พิมพ์ในหนังสือและนิตยสารโดยทั่วไป ไม่ดีตรงที่คำบางคำถูกตัดขาดทำให้ยากต่อการอ่าน

แบบชิดขวา

Flush Right

แบบชิดขวาจะปล่อยให้ทางซ้ายมือเว้นแหว่งเป็นอิสระ ให้ความรู้สึกอ่อนแอทางซ้ายมือ เหมาะกับข้อมูลสั้นๆ เช่น คำโฆษณา (Ad Copy) ระบบธุรกิจ (Business Systems) หัวเรื่อง (Headline) ให้ความสมบูรณ์ของคำและช่องไฟดี

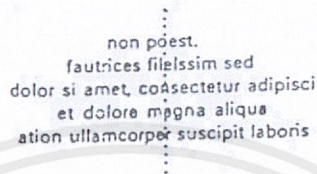

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบศูนย์กลาง

Centered

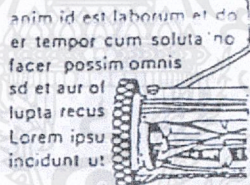
เป็นการจัดแบบดุลยภาพ ทั้งขอบซ้ายและขวาเว้นห่าง ช่องไฟระหว่างคำดี แต่ละบรรทัดควรมีความสั้นยาวแตกต่างกัน เพื่อสร้างรูปร่างที่น่าสนใจ นิยมใช้กับคำโฆษณาสั้นๆ ในระบบธุรกิจ บัตรเชิญ ประกาศ ให้ความรู้สึกเป็นแบบแผน

แบบรอบขอบภาพ

Contour

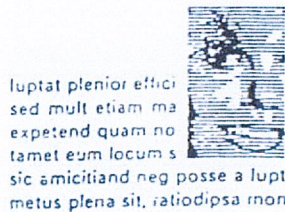
การจัดตัวอักษรแบบรอบขอบภาพเป็นการจัดวางตัวอักษรให้สัมพันธ์กับรูปร่างของสัญลักษณ์ ภาพถ่ายเฉพาะรูปร่าง (Silhouette) หรือภาพประกอบ ให้ความรู้สึกสบาย ตื่นเต้น

แบบล้อมรอบ

Run Around

ตัวอักษรที่จัดล้อมรอบรูปภาพซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภาพสี่เหลี่ยม ความยาวของคอลัมน์แต่ละตอนแตกต่างกันออกไป ปกติจะใช้กับหนังสือ นิตยสาร รายงาน ประจำปี ส่วนมากเป็นคำบรรยายภาพ

แบบอศุลภาค

Asymmetric

มีสภาพว่าแหงทั้งซ้ายและขวาเป็นแบบหรือการจัดที่คาดเดาไม่ได้ คึงความสนใจในการมองเห็นได้ดี อ่านค่อนข้างยาก นิยมใช้สำหรับข้อเขียนสั้นๆ เหมาะสำหรับงานธุรกิจ หัวเรื่องโปสเตอร์

memorite tum etia ergat.
conscient to factor
est neque nonor imper
Improb pary min
amitiitiao non modo

แบบแสดงรูปร่าง

Shaped

การจัดตัวอักษรแบบนี้สัมพันธ์กับทฤษฎีเกสทอลท์ในเรื่องของความถี่เบื้อง สายตาจะมองถี่เบื้องไปตามแนวโค้งหรือแนวเส้นฐานในลักษณะต่างๆ ให้ความรู้สึกในการแสดงออกได้ดี ใช้กับข้อความสั้นๆ ในงานธุรกิจ โปสเตอร์ เป็นแบบการจัดที่หาดูไม่ค่อยได้

exercit no trud seiung luplam par
disce ero cum odia solitud
in vid sunt eti am despica

แบบรูปธรรม

Concrete

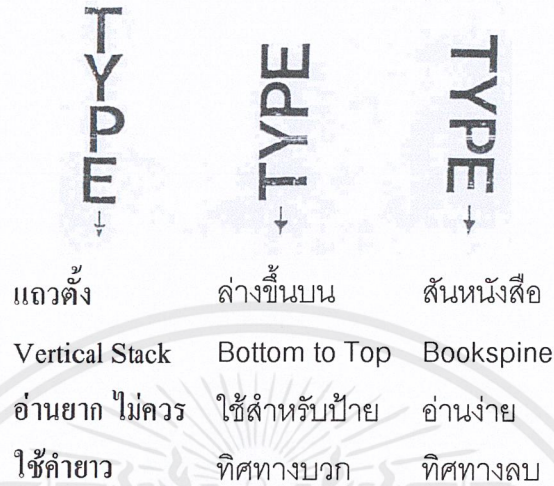
เป็นการจัดตัวอักษรให้เกิดรูปร่างของวัตถุ หรือรูปร่างอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น เช่น รูปร่างเรขาคณิตหรือนามธรรม ซึ่งสอดคล้องกับคำที่บรรยาย บางครั้งก็เรียกสารอักษร (Calligrammes) เริ่มปรากฏขึ้นมาโดยกวีรูปธรรมชาวฝรั่งเศสคือ อพอลลิแนร์ (Apollinaire) คาร์รอลล์ (Lewis Carroll) คัมมิงส์ (E.E. Cummings) เป็นการช่วยกระตุ้นความหมายของภาษาให้มีศักยภาพกว้างขึ้น

rias acce potest fie
iuda. Et tan en in busd
lar reliquard cupiditat, q
it coercend magist an
tiam, aequitated ifd
sit duo conetu
but tun
g

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบแนวตั้ง

Vertical Type

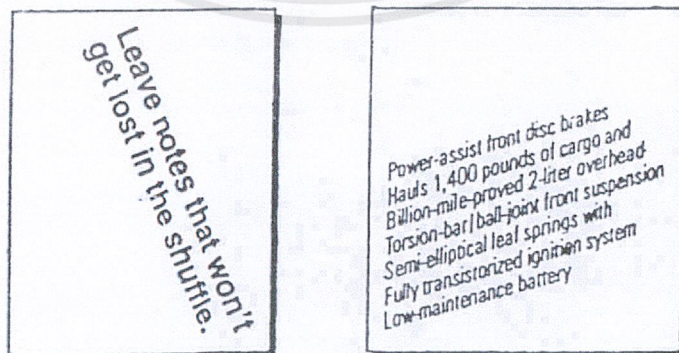

การจัดตัวอักษรตามแนวตั้งนี้นิยมใช้กับหัวเรื่อง ปกหนังสือ ปกหนังสือ และป้าย บ่อยครั้งที่พบการนำไปใช้อย่างผิดพลาด ต้องระวังในการใช้คำยาวๆ จะเกิดความสับสน ตำราดูเหมือนจะไม่เหมาะสม

แบบเอียง

Inclined Type

เป็นการจัดวางตัวอักษรอีกทางเล็กน้อยโดยจัดเอียงหมุนเปลี่ยนตามมุมที่ต้องการ มีส่วนดึงดูดความสนใจต่อประชากรเป้าหมายได้พอสมควร ผู้ออกแบบสามารถที่จะดึงดูดความสนใจด้วยการสื่อสารหัวเรื่อง โดยการจัดเอียงให้หันเหจากแนวตั้งหรือแนวนอน ตัวอักษรเอียงช่วยกระตุ้นความรู้สึกสร้างสรรค์หรือก้าวหน้าได้ การเอียงลาดขึ้นทางขวามือจะให้ความรู้สึกสะดักสบายกว่าเอียงลง ไม่เหมาะกับการพิมพ์ในส่วนเนื้อความของหนังสือทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเฉพาะของตัวอักษร

Identification

ตัวอักษรได้รับการกำหนดชื่อเฉพาะ โดยทั่วไปแล้วจะพิจารณาตามบุคลิกของตัวอักษรแบบต่างๆ ซึ่งมีแบบตัวอักษรอยู่มากมาย อาจจะพิจารณาบุคลิกต่างๆ ได้ดังนี้

รูปร่าง (Shape) การกำหนดชื่อแบบตัวอักษรบางแบบมาจากชื่อของนักออกแบบ บางแบบมาจากบุคลิกของตัวอักษร หรือบางแบบอาจจะมาจากจุดประสงค์ในการออกแบบก็ได้

ขนาด (Size) ขนาดของตัวอักษรจะวัดตามแนวตั้ง โดยวัดเป็นพอยท์ (Points) ตัวอักษรอังกฤษจะวัดตัวใหญ่ (Cap Letters) เป็นหลัก

น้ำหนัก (Weight) ความกว้างของเส้นตัวอักษรเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดรูปแบบของตัวอักษรรูปแบบที่ใช้คือ บาง (Light) หนา (Bold) และหนามาก (Extra Bold) โดยพิจารณาตามความแคบกว้างของสีดำหรือความทึบ (Density)

ความกว้าง (Width) เป็นการวัดความกว้างของตัวอักษรตามแนวราบค่าที่ใช้เรียกคือ ผอม (Condensed) ปกติ (Normal) กว้าง (Expanded) โดยพิจารณาจากแคบไปสู่อีกกว้าง

แนวลาด (Slope) เป็นการพิจารณามุมของตัวอักษรเพื่อบอกบุคลิก ค่าที่ใช้คือ ตัวตรง (Vertical) ตัวเอียง (Italic หรือ Inclined)

ความคิดพื้นฐาน

Fundamental Concept

ความคิดรวบยอดพื้นฐานสำหรับการแก้ปัญหาการจัดตัวอักษร จำเป็นต้องคำนึงถึงปัญหาความขัดแย้งกัน (Contrast) ของตัวอักษร ต้องเปรียบเทียบผลการมองเห็นที่ขัดแย้งกันของประชากรเป้าหมาย สภาพตัดกันหรือขัดแย้งกัน ในอันที่จะช่วยให้การออกแบบเสนอความคิดที่ชัดเจนขึ้น ความขัดแย้งคือพลังอันเร้าใจทางการเห็น (Force of Visual Intensity) และช่วยทำให้กระบวนการสื่อสารง่ายดายขึ้นด้วย

เมื่อเลือกแบบตัวอักษรที่เหมาะสมกับการดึงความรู้สึกนึกคิดของผู้ดูได้แล้ว จะต้องระมัดระวังในการจำกัดทางเลือกของเราด้วย บางครั้งตัวอักษรเพียงแบบเดียวและขนาดเดียว ก็พอเพียงกับการแก้ปัญหาให้ได้ผลดี แบบตัวอักษรมากกว่าสองแบบอาจจะขัดแย้งกันมากเกินไปจนเหมือนกับเป็นการกวนน้ำให้ขุ่นก็ได้ ผู้ดูควรจะรับรู้สภาพการตัดกันของตัวอักษรอย่างฉับพลัน ไม่ใช่สภาพเช่นนั้นเลื่อนหายไปเพราะความสับสน " สภาพเกินพอดีย่อมให้ผลกระทบที่ดี " (Exaggerations is effective)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพตัดกันของตัวอักษร

Oo

เล็ก-ใหญ่ (Small-Large)

HH

หนา-บาง (Thick-Thin)

ในการออกแบบจัดวางตัวอักษร อาจพิจารณาภาพตัดขัดแย้งกันของตัวอักษรแบบใดแบบหนึ่ง ที่สัมพันธ์กับเป้าหมาย แต่ถ้าใช้รูปแบบต่างๆ ผสมกัน จะพบปัญหาต่างๆ ตามมา นักออกแบบจะต้องพิจารณาความสับสนให้ดี ควรเริ่มด้วยสภาพตัดกันเพียงคู่เดียวก่อน ก็สามารถค้นหาทางออกที่มีประสิทธิภาพได้อย่างดี

R&

แข็ง-นุ่ม (Hard-Soft)

MM

แคบ-กว้าง (Narrow-Wide)

CZ

ตั้ง-เอียง (Vertical-Inclined)

RR

ตัน-โปร่ง (Solid-Outline)

Oo

เรียบ-ฉีกขาด (Solid-Fragmented)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าใจง่าย

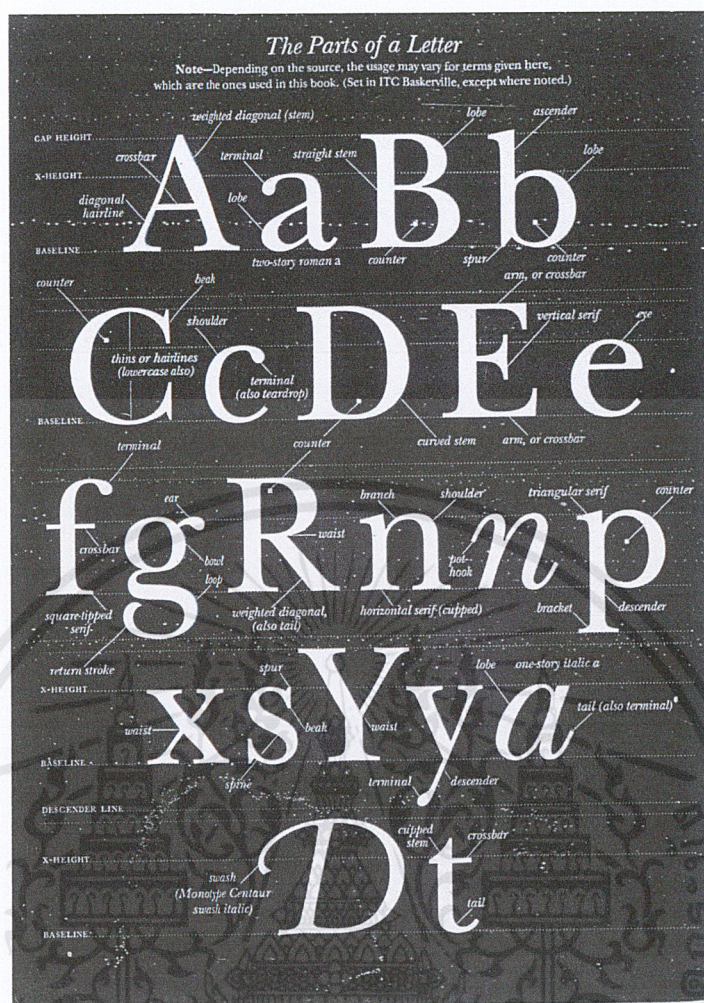
Readability

ความเข้าใจง่ายในสื่อสารกินความถึงการจัดตัวอักษรแบบต่างๆ เกี่ยวข้องกับการออกแบบสภาพส่วนรวมที่มองเห็นได้ เป็นความง่ายบนการผสมผสานตัวอักษร สัญลักษณ์ ภาพถ่าย และภาพประกอบเข้าด้วยกัน

อ่านง่าย

Legibility

เป็นการเกี่ยวข้องกับการออกแบบหรือเลือกแบบตัวอักษร เลือกลักษณะของตัวอักษรที่แสดงบุคลิกเฉพาะตัว ให้สามารถอ่านได้รวดเร็ว การทดสอบอาจทำได้โดยการให้อ่านตัวอักษรแต่ละบุคลิก แล้วเปรียบเทียบเวลาของการอ่านดู ตัวหนังสือที่อ่านง่ายควรเกี่ยวข้องกับงานออกแบบลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นป้าย บรรจุภัณฑ์ เครื่องหมายภาษา หรือกราฟฟิคบนยานพาหนะ (Vehicle Graphic)

รูปภาพ 2.10 ส่วนประกอบต่างๆ ของตัวอักษร

5. การใช้คุณลักษณะทางภาษา

การใช้คุณลักษณะ หรือคุณสมบัติพิเศษทางภาษา ในการออกแบบ โดยใช้ตัวอักษรนั้นมักจะอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่าต้องประกอบสิ่งเหล่านี้ไว้ด้วยกัน นั่นคือ รูปร่าง นามธรรม รูปทรงของตัวอักษรเองไปสู่ Pattern ไปสู่การประกอบเป็นคำ จนถึงการสื่อความหมาย ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องควบคู่กันไป และหากเราออกแบบโดยไม่คำนึงถึงลักษณะแบบแผนอันถูกนี้ ก็จะพบกับผลกระทบต่อความรู้สึกที่พิเศษขึ้นมาอีกแง่หนึ่ง อย่างเช่น การใช้ภาษาอังกฤษต้องขึ้นต้นด้วยตัว Capital แต่เราควรใช้ตัวธรรมดา หรือ Capital ตัวเล็ก ก็จะเกิดผลให้จุดสังเกตเปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น นอกจากนี้ คุณสมบัติของตัวอักษรในการอ่านจากหน้าไปหลัง อ่านจากทางซ้ายทางขวา หรือการพ้องรูปพ้องเสียง รวมไปถึงความหมายของประโยคในแง่ตรงข้ามกับคำพูด การตกหล่นหายไปของส่วนที่ควรจะมีอยู่ โดยที่ผู้อ่านคุ้นเคยกับมัน เมื่อมันหายไปจึงรู้สึกพิเศษขึ้นมา หรือการจัดวางตัวอักษรผิดตำแหน่ง การใช้ตัวอักษรอื่น ๆ เข้ามาแทนที่แต่ยังสามารถอ่านได้เหมือนเดิม หรือการอ่านแค่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียงจุดสำคัญก็สามารถเข้าใจเนื้อหาได้ ซึ่งในการที่จะสังเกตเห็นสิ่งเหล่านี้ในภาษานั้นควรจะเข้าใจกฎเกณฑ์เดิมให้ดีเสียก่อน และการที่จะหยิบมาใช้ในแต่ละแบบนั้น ก็ควรจะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสนับสนุน หรือแสดงเป็นนัยให้ได้ติดตาม สิ่งที่เราใช้จึงควรที่จะเป็นสากลที่คนทั่วๆ ไปรู้จัก และสามารถเข้าใจได้ ก็จะยิ่งเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานออกแบบ หรือทำให้รู้สึกได้ถึงสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารได้มากยิ่งขึ้นไปอีกด้วย

นอกจากนี้ยังมีนักออกแบบทางด้าน Typography ได้กล่าวถึงการออกแบบไว้

Rudy Vanderlans นักออกแบบจากบริษัท Émigré ได้กล่าวไว้ว่า “ตัวอักษรทุกตัวสามารถอ่านได้ ถ้ามีอะไรสักอย่างที่อ่านไม่ได้ มันไม่ใช่ตัวอักษรหรอก ไม่มีตัวอักษรที่อ่านไม่ได้ ไม่มีอะไรที่อ่านไม่ได้” แล้วยังกล่าวต่อว่า “อะไรก็ตาม ที่ไม่สามารถสื่อสารได้ คืองานออกแบบที่เลว คุณไม่ควรสับสนระหว่างการอ่านได้ กับการสื่อสารที่อ่อนด้อย”

คุณอนุทิน วงศ์สรรคกร ยังกล่าวไว้ว่า “เวลาที่เรานำแบบตัวอักษรไปใช้งานจริง ๆ นั้น ทุกตัวอักษร ไม่มีตำแหน่งในการเรียงคำที่ตายตัว ตำแหน่งล้วนถูกเปลี่ยนแปลงตามตัวสะกด และคำที่สร้างรูปประโยคนั้น ในเมื่อตัวอักษรต้องทำงานร่วมกัน ดังนั้น การออกแบบจัดวางตัวอักษรของนักออกแบบ ให้ตัวอักษรแต่ละตัวมีความลงตัวในตัวเอง จึงกลับเป็นการทำลายตัวอักษรนั้น ๆ เหมือนคำเปรียบเปรยที่ว่า หากใบหน้าคนเราสวยไปทุกส่วน เมื่อมารวมกันบนใบหน้าเดียว กลับกลายเป็นไม่สวยไป เพราะแต่ละส่วน มีลักษณะเด่นที่แย่งความน่าสนใจซึ่งกันและกัน คำกล่าวที่ว่านี้สามารถช่วยตอบคำถามของการออกแบบตัวอักษรให้มีความสมบูรณ์กลมกลืนได้เช่นกัน ด้วยเหตุนี้ในขั้นตอนการออกแบบตัวอักษรแต่ละตัวจึงมีความจำเป็นในการที่จะต้องถี่ถ้วน และให้ความสำคัญกับผลของการออกแบบชุดตัวอักษรในภาพรวมนั่นเอง เพื่อที่ว่าเวลาเรานำไปใช้จะได้เกิดความสวยงามที่เป็นหนึ่งเดียว และเกิดความสอดคล้องต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตาม เราควรทำความเข้าใจว่า การออกแบบตัวอักษรนั้นก็เหมือนกับการออกแบบสาขาอื่นๆ ที่ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว และกฎทุกข้อก็สามารถละเว้นที่จะคำนึงถึงได้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีศึกษา (Case Study)

ปฏิทินของนักออกแบบ Navill Brody

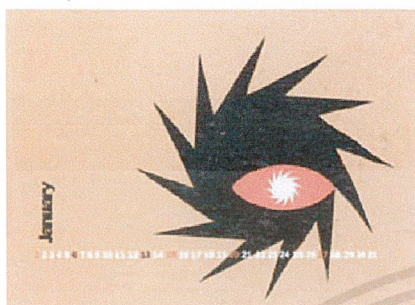
แต่ละหน้าของปฏิทินชุดนี้ Brody มีแนวความคิดที่จะต้องการทดลองความเป็นไปได้ โดยที่จะนำเอารูปทรงกราฟฟิกมาใช้ เพื่อให้เป็นงานแนว Surrealism โดยใช้อ็องค์ประกอบ Abstract จุดประสงค์เพื่อที่จะสร้างสรรค์งานจากข้อคิดเห็นของคนที่จะสะท้อนผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมในเมือง ที่หวนกลับไปสู่รากเดิมของธรรมชาติ

ขั้นตอนการออกแบบ

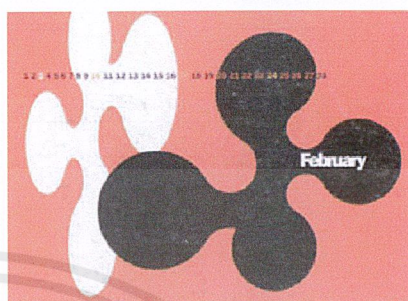
ปฏิทินสำหรับงาน Graphic Language Exhibition นี้ Brody เริ่มสร้างสรรค์งานด้วยการเล่นกับรูปทรงหลาย ๆ แบบและ ตัวอักษร (typography) เริ่มจากการวาดสัญลักษณ์เหล่านั้น ด้วยโปรแกรม Freehand และบันทึกเป็นนามสกุล .pict แล้วก็นำเข้า (import) ไปในโปรแกรม Macpaint และ Image studio จากนั้นจึงบิดเบือนรูปทรงเหล่านั้น ด้วยคำสั่ง filter ต่าง ๆ ก่อนจะนำกลับไปในโปรแกรม Freehand อีกครั้งเพื่อทำงานในขั้นสุดท้าย

ในแต่ละเดือนของปฏิทินชุดนี้ จะมีสัญลักษณ์ (Logo Mark) ที่แตกต่างกันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง งานขั้นสรุปจัดให้ใช้สี 3 สี ที่ต่างกันในการพิมพ์ คือ สีฟลูออเรสเซนต์ 2 สี และสีขาว (Spot Color White) ส่งไฟล์งานไปแยกฟิล์มที่ลอนดอน แล้วจึงส่งไปพิมพ์ที่ญี่ปุ่น โดยใช้กระดาษรีไซเคิล (Recycle) ทั้งหมด

ผลงานจริง

เดือน มกราคม

เดือนกุมภาพันธ์

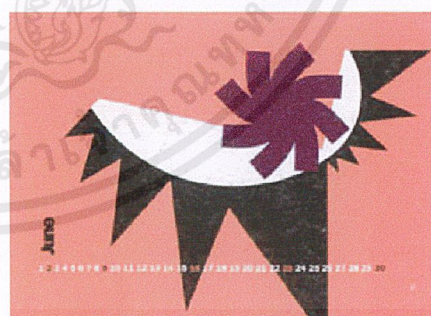
เดือน มีนาคม

เดือนเมษายน

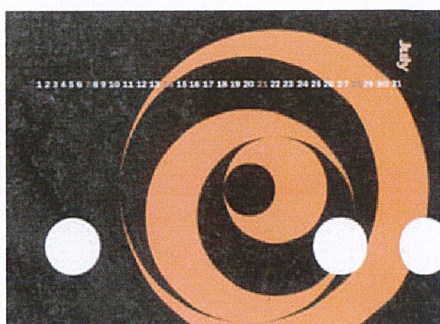

เดือน พฤษภาคม

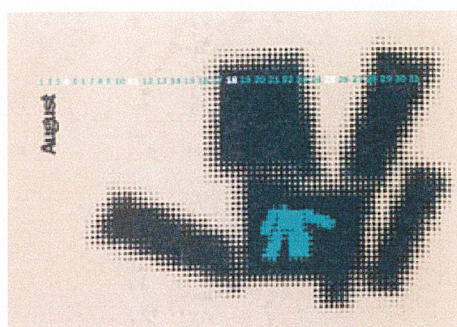

เดือน มิถุนายน

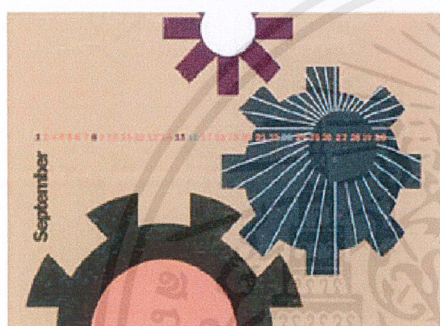
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดือน กรกฎาคม

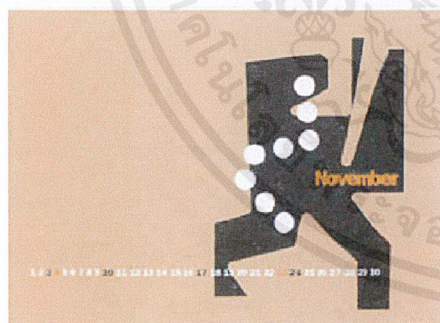
เดือน สิงหาคม

เดือน กันยายน

เดือน ตุลาคม

เดือน พฤศจิกายน

เดือน ธันวาคม

รูปภาพ 2.11 แสดงผลงานจริงทั้งหมด 12 เดือน ของปฏิทินชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิเคราะห์ข้อมูล / สรุปข้อมูล

จากการรวบรวมและวิเคราะห์รายละเอียดของข้อมูลสามารถสรุปเลือกประเด็นที่สำคัญและกำหนดแนวคิดซึ่งจะนำมาใช้ในการออกแบบปฏิทิน ดังนี้

1. แบบตัวอักษร (Typeface)

แบ่งตัวอักษรได้เป็น ตัวพิมพ์ / ตัวเขียน ซึ่งมีหลายรูปแบบแยกย่อยออกได้ดังนี้

- 1.1 Serif (ตัวอักษรที่มีเส้นยื่นที่เท้าของตัวอักษร)
- 1.2 Sans serif (ตัวอักษรที่ไม่มีเส้นยื่นที่เท้าของตัวอักษร)
- 1.3 Script (ตัวอักษรแบบตัวเขียน)
- 1.4 Eccentric (ตัวอักษรมีลักษณะบิดเบี้ยว)
- 1.5 Combination (ตัวอักษรแบบผสมหลายลักษณะด้วยกัน)

2. การเลือกใช้ชุดของตัวอักษร

ลักษณะ Family ของตัวอักษรสามารถแบ่งได้เป็น

2.1 Slant (การเอียง)

- 2.1.1 Slight (เอียงเล็กน้อย)
- 2.1.2 Medium (เอียงปานกลาง)
- 2.1.3 Extreme (เอียงมาก)
- 2.1.4 Combination (ผสมกัน)

2.2 Weight (น้ำหนักของตัวอักษร)

- 2.2.1 Light (เบาบาง)
- 2.2.2 Medium (ปานกลาง)
- 2.2.3 Heavy (หนัก)
- 2.2.4 Combination (ผสมกัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 Width (ความกว้างของตัวอักษร)

- 1.1.1 Narrow (แคบ)
- 1.1.2 Medium (ปานกลาง)
- 1.1.3 Wide (กว้าง)
- 1.1.4 Combination (แบบผสม)

3. ขนาดของตัวอักษร (Size)

- 3.1 Small (ขนาดเล็ก)
- 3.2 Medium (ขนาดปานกลาง)
- 3.3 Large (ขนาดใหญ่)
- 3.4 Combination (ผสมกันหลายขนาด)

4. การบิดเบือน

- 4.1 Fragmenting (แบบไม่ปะติดปะต่อกัน ขาดๆ วินๆ)
- 4.2 Skewing (ลาด, เอียง, เฉล, เอียง)
- 4.3 Bending (โก่ง, งอ, โค้ง)
- 4.4 Stretching (ยืด)
- 4.5 Blurring (พร่า, มัว, ฟาง)
- 4.6 Inverting (กลับหัว)
- 4.7 Mutilation (ทำให้เสีย, ฉีกขาด)
- 4.8 Combination (แบบผสมผสาน)

5. การต่อเติม หรือลดลง

- 5.1 Addition (เพิ่มบางส่วน)
- 5.2 Subtraction (ลบออกบางส่วน)
- 5.3 Extension (ยืดยาว ยืด)
- 5.4 Combination (แบบผสมผสาน)

6. การใช้เส้นรอบนอกของตัวอักษร

- 6.1 Thin (แบบบาง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 6.2 Medium (แบบบาง)
- 6.3 Thick (อย่างหนา)
- 6.4 Broken (แบบแตกแยกกัน ไม่ต่อเนื่อง)
- 6.5 Combination (แบบผสมผสาน)

7. การใช้ผิวของตัวอักษร

- 7.1 Fine (ละเอียด)
- 7.2 Coarse (หยาบ)
- 7.3 Regular (สม่ำเสมอ)
- 7.4 Irregular (ไม่สม่ำเสมอ)
- 7.5 Combination (แบบผสม)

8. การทำให้เกิดมิติของตัวอักษร

- 8.1 Volumetric (มีปริมาตร ความจุ)
- 8.2 Shadowing (แรเงา)
- 8.3 Combination (แบบผสม)

9. ความเข้มของน้ำหนัก

- 9.1 Light (สว่าง)
- 9.2 Medium (ปานกลาง)
- 9.3 Dark (มืด ทึบ)
- 9.4 Combination (แบบผสม)

10. ความสมดุล (Balance)

- 10.1 Symmetrical (แบบมีสัดส่วนแน่นอน สมดุลกัน)
- 10.2 Asymmetrical (แบบมีสัดส่วนไม่แน่นอน ไม่สมดุลกัน)
- 10.3 Combination (แบบผสม)

11. ทิศทาง (Direction)

- 11.1 Horizontal (แนวนอน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 11.2 Vertical (แนวตั้ง)
- 11.3 Diagonal (ทแยงมุม)
- 11.4 Circular (วงกลม)
- 11.5 Combination (แบบผสม)

12. ความเป็นกลุ่มก้อน และการกระจาย (Group and Ungroup)

- 12.1 Consonant (สอดคล้อง เข้ากัน)
- 12.2 Dissonant (ไม่เข้ากัน)
- 12.3 Combination (ผสมกัน)

13. ความถี่ – ห่าง (Space)

- 13.1 Overlapping (ทับกัน ซ้อนกัน เหลื่อม)
- 13.2 Touching (สัมผัสกัน)
- 13.3 Separating (ห่างกัน)
- 13.4 Combination (ผสมกัน)

14. การซ้ำ (Repetition)

- 14.1 Few (เล็กน้อย)
- 14.2 Many (มาก)
- 14.3 Random (สุ่ม)
- 14.4 Pattern (มีรูปแบบ)
- 14.5 Combination (ผสมผสาน)

15. จังหวะ (Rhythm)

- 15.1 Regular (สม่ำเสมอ)
- 15.2 Irregular (ไม่สม่ำเสมอ)
- 15.3 Alternating (สลับกัน คนละครั้ง หนึ่งเว้นหนึ่ง)
- 15.4 Progressive (เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ)
- 15.5 Combination (ผสมกัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. การหมุน (Rotate)

- 16.1 Slight (เล็กน้อย)
- 16.2 Moderate (พอประมาณ)
- 16.3 Extreme (มาก)
- 16.4 Combination (แบบผสมกัน)

17. การใช้เส้น (Line)

- 17.1 Horizontal (แนวนอน)
- 17.2 Vertical (แนวตั้ง)
- 17.3 Diagonal (ทแยงมุม)
- 17.4 Curved (โค้ง)
- 17.5 Stair-stepped (ขั้นบันได)
- 17.6 Thin (บาง)
- 17.7 Medium (ปานกลาง)
- 17.8 Thick (หนา)
- 17.9 Combination (ผสมกัน)

18. การใช้รูปร่างต่าง ๆ (Shapes)

- 18.1 Geometric (เรขาคณิต)
- 18.2 Organic (ตามธรรมชาติ)
- 18.3 Background (พื้นหลัง)
- 18.4 Adjacent (อยู่ติดกัน)
- 18.5 Combination (ผสมกัน)

19. การใช้สัญลักษณ์ (Symbols)

- 19.1 Normal (ปกติ)
- 19.2 Manipulated (ผสม)
- 19.3 Combination (ผสมหลายแบบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. การใช้พื้นหลัง (Ground)

- 20.1 Advancing
- 20.2 receding
- 20.3 combination

21. การใช้ภาพ (Image)

- 21.1 Background (มีพื้นหลัง)
- 21.2 Adjacent (ติดปะชิดกัน)
- 21.3 Contained (บรรจุ)
- 21.4 Manipulated (ผสมกัน)
- 21.5 Combination (หลายแบบผสมกัน)

22. การใช้สี (Colors)

เป็นส่วนสำคัญอีกส่วนที่ช่วยส่งเสริมให้ความหมาย หรืออารมณ์ชัดเจนขึ้นได้ พื้นที่สีที่มากกว่าก็จะช่วยเพิ่มแรงดึงดูดในการมองเห็น การเลือกใช้สีพื้นควรส่งเสริมให้เห็นความชัดเจนของตัวอักษร การกลับค่าสีของตัวอักษรจากสีจริงเป็นสีตรงข้ามจะทำให้เกิดการลวงตาทางขนาด และน้ำหนักนอกจากการใช้สีเพื่อดึงดูดสายตาแล้ว การเล่นกับการรับรู้ของคนก็จะช่วยสร้างความน่าสนใจได้

23. ความหนา บางของตัวอักษร (Weight Of Letter)

ความหนาของเส้นจะก่อให้เกิดรูปร่างของตัวมันเอง ตัวหนาและตัวบางจะแสดงให้เห็นความหนาแน่นของบรรทัดที่แตกต่าง เป็นตัวกำหนดแรงดึงดูดทางสายตา และยังช่วยเพิ่มท่าทางน้ำเสียงให้ดูแตกต่างไปอีกด้วย

24. การสร้างให้ตัวอักษรดูเคลื่อนไหว (Movement)

การสร้างความเคลื่อนไหวอาจทำได้โดยเปลี่ยนจากภาพเบลอให้คมชัดขึ้นเรื่อย ๆ หรือขยายตัวอักษรขึ้นในลักษณะที่ต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าตัวอักษรเคลื่อนเข้ามาหาตัวเรา หรือการเปลี่ยนแปลงภาพแรกทีคนเห็นในตำแหน่งเดิม ให้เปลี่ยนแปลงโดยมีการควบคุมในบางส่วนโดยไม่ทำลายองค์ประกอบสำคัญ

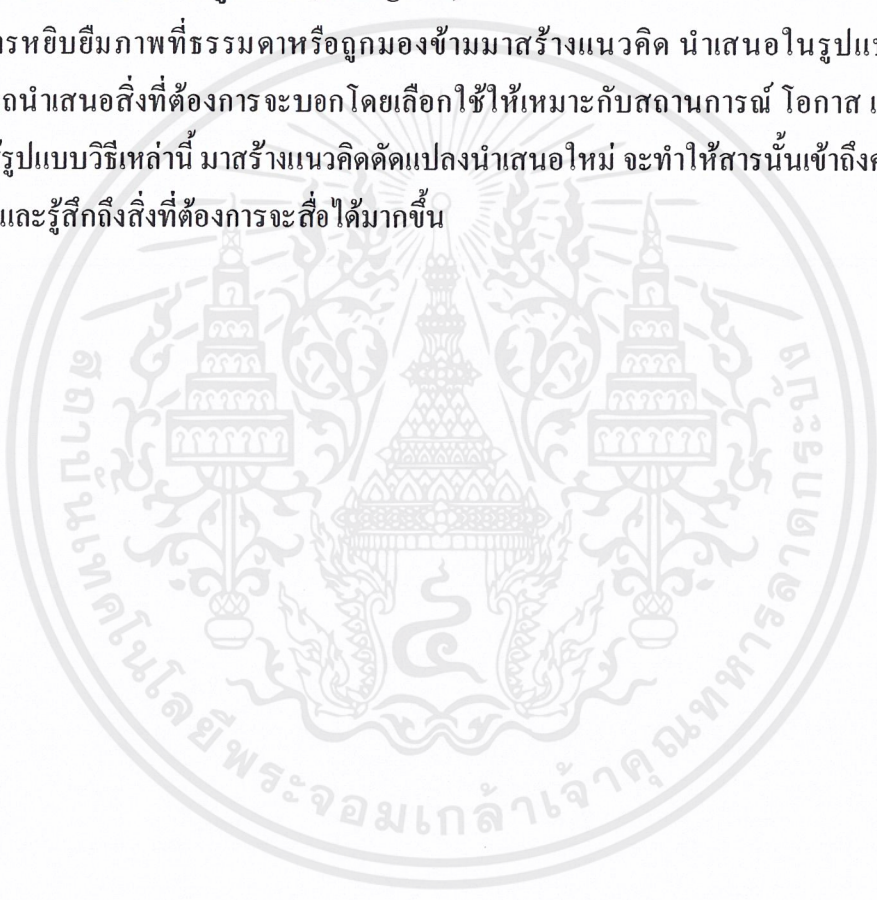
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25. การเล่นคำพ้องเสียง / คำ 2 นัย (Puns)

การเล่นคำ 2 นัยเหมาะจะนำมาใช้ในงานกราฟฟิกได้ดีกว่าในเนื้อหาบทความเพราะสามารถสร้างภาพในความคิดให้เกิดขึ้นได้ง่าย ความกำกวมจะเพิ่มความสุข และความน่าสนใจให้กับข้อความ

26. การหยิบยืมรูปแบบ (Homage To)

การหยิบยืมภาพที่ธรรมดาหรือถูกมองข้ามมาสร้างแนวคิด นำเสนอในรูปแบบใหม่ เราสามารถนำเสนอสิ่งที่ต้องการจะบอกโดยเลือกใช้ให้เหมาะกับสถานการณ์ โอกาส และผู้รับสาร โดยใช้รูปแบบวิธีเหล่านี้ มาสร้างแนวคิดดัดแปลงนำเสนอใหม่ จะทำให้สารนั้นเข้าถึงคนได้ง่าย เข้าใจง่าย และรู้สึกถึงสิ่งที่ต้องการจะสื่อได้มากขึ้น

บทที่ 4

สรุปแนวคิด และแนวทางในการออกแบบ

จากการที่ข้าพเจ้าได้รวบรวม ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นแรกข้าพเจ้าคิดว่าควรจะ วิเคราะห์เลือกคุณลักษณะที่น่าสนใจ และสามารถทำให้ปฏิทิน

แนวความคิดที่ 1

ต้องการออกแบบโดยใช้แนวคิดในเรื่องของการทำงาน เพราะปฏิทินส่วนใหญ่มักจะตั้งอยู่บน โต๊ะทำงาน จึงอยากออกแบบให้อยู่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่ปฏิทินตั้งอยู่

แนวความคิดที่ 2

ใช้แนวคิดในเรื่องของความพิเศษของวันมาใช้ในการออกแบบ เพราะวันแต่ละวัน ในแต่ละ เดือนมีความพิเศษทางกายภาพแตกต่างกันออกไป เช่น วันที่กลางวันและกลางคืนยาวนานเท่ากัน, วันที่พระอาทิตย์อยู่ใกล้โลกมากที่สุด เป็นต้น แล้วนำมาหาคำพูดที่เหมาะสม

แนวความคิดที่ 3

เนื่องจากการออกแบบ Typographic Design จึงมีแนวคิดที่จะใช้คำพูดของนักออกแบบมา สื่อถึงการออกแบบ แล้วสาธิตให้เห็น

แนวความคิดที่ 4

คำนึงถึงปีพุทธศักราช 2545 ซึ่งเป็นปีมะเมีย (ปีม้า) ลักษณะของม้าคือการพุ่งทะยานออกไป ข้างหน้า จึงเกิดความคิดที่จะใช้แนวคิดในการออกแบบ ให้เป็นการทะยานไปสู่ความสำเร็จ โดย หาคำพูดที่เกี่ยวข้องมาออกแบบให้อยู่ในแนวคิดนี้

แนวความคิดที่ 5

นึกถึงการพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาสเช่นเดียวกับปีคริสตศักราช 2002 จึงเกิดแนวคิดที่จะหาคำพูดที่เป็นการให้กำลังใจ มองสิ่งต่างๆรอบตัวทั้งที่ดี และไม่ดีให้เกิดเป็นช่องทางในการสร้าง โอกาสให้กับตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปแนวความคิด

จากการได้วิเคราะห์แนวความคิดทั้ง 5 แล้ว คาดว่าแนวความคิดที่ 4 จะมีความเป็นไปได้ในการทำมากที่สุด เพราะมีคำพูดที่สามารถนำมาใช้ได้มาก อีกทั้งยังสามารถพัฒนางานต่อไปได้อีกด้วย ส่วนในแนวความคิดที่ 1 มีนักออกแบบทำออกมาแล้ว เป็นหนังสือที่รวบรวมคำพูดแนวนี้ไว้ ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรที่จะเลือกแนวความคิดอื่นมาใช้ในการออกแบบผลงาน ส่วนแนวความคิดที่ 2 เนื่องจากแต่ละวันก็มีความพิเศษเฉพาะตัวทำให้คำพูดที่หามาได้ถูกระจัดกระจายจนเกินไป ผลงานอาจดูไม่เป็นเอกภาพ แนวความคิดที่ 3 แนวความคิดนี้ดูตรงจนเกินไปอาจทำให้ไม่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นแค่การสาธิตการจัดวางเท่านั้น ไม่ได้มีความคิดที่น่าสนใจเพียงพอ แนวความคิดที่ 5 ดูซับซ้อน และคำพูดที่หามาได้มีไม่มากพอ

แนวความคิดรวบยอด

เนื่องจากได้ทดลองออกแบบการแยกปฏิทินออกเป็น 4 ไตรมาสแล้ว ผลงานที่ออกมาไม่สามารถแบ่งแยกออกมาได้ชัดเจนแน่นอน เพราะคำพูดจะต่อเนื่องกัน ทำให้ไม่รู้แน่ชัดว่าส่วนใดเป็นการคิด การเดิน การก้าวกระโดด และจุดมุ่งหมาย จึงใช้วิธีเรียงลำดับแบบเดิม แต่ไม่มีการแบ่งแยกออกไปไตรมาส และใช้วิธีการแก้ปัญหาที่คำพูดแต่ละคำเป็นการเฉพาะ เนื่องจากคำพูดแต่ละคำนั้น มีความหมายที่แตกต่างกัน และต้องการการออกแบบกราฟฟิกที่เหมาะสมต่างกันด้วย โดยเราใช้ความหลากหลายเป็นหลัก แต่ยังคงใช้คำพูดที่อยู่ในชุด "Moving forward 2002" เช่นเดิม โดยจะตีความหมายคำพูดว่าต้องการพูดถึงเรื่องใดเพียงเรื่องเดียว และนำความหมายนั้นมาหากราฟฟิก แนวคิด และวิธีการออกแบบให้เหมาะสม เพื่อที่จะทำให้คำพูดนั้น สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน โดยให้ปฏิทินอยู่ในส่วนล่างในปฏิทินในแต่ละหน้า ซึ่งจะยังคงเน้นเป็นปฏิทินรายสัปดาห์ เช่นเดิม

บทที่ 5 การพัฒนาแบบร่าง

แบบร่างครั้งที่ 1

จากข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมา จึง ได้ทดลองออกแบบจากการจัดวางตัวอักษรให้สื่อความหมายได้
อย่างที่ต้องการ

แนวการออกแบบ เล่นกับตัวอักษรในลักษณะที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อนเพื่อง่ายที่จะเข้าใจ

ถ้าไม่หาทาง
ก. ก็ต้องสร้างมันขึ้นมา
ข. ก็ต้องสร้างมันขึ้นมา
ค. ก็ต้องสร้างมันขึ้นมา
ง. ก็ต้องสร้างมันขึ้นมา

เพียงเมื่อท่านหยุดก้าว
ท่านก็เริ่ม
แล้ว **คุณ** **ใคร**

ชานินบาล

ดร.เทียม โชควัฒนา

“ถ้าไม่ใช่คุณแล้ว?ใคร”
ถ้าไม่ใช่เดี๋ยวนี้แล้วเมื่อไหร่

แกรี่ เฮอร์เบิร์ต

ถ้าไม่ใช่คุณ
แล้ว
ใคร

ถ้าไม่ใช่เดี๋ยวนี้แล้วเมื่อไหร่?

แกรี่ เฮอร์เบิร์ต

รูปภาพ 5.1 แบบร่างครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนปฏิทินมี 2 แนวคิด คือ

1. ให้เปิดด้านบน และเห็นทั้งบนและล่าง
2. เปิดจากซ้ายไปขวาเหมือนหนังสือ

รูปภาพ 5.2 แบบร่างส่วนของปฏิทินครั้งที่ 1

สรุปแบบร่างครั้งที่ 1

1. แนวความคิดยังไม่ชัดเจน และดูไม่ค่อยน่าสนใจเนื่องจากไม่มีสีสันและลูกเล่น
2. การจัดวางยังธรรมดา ดูนิ่ง อยู่ตรงกลางตลอดทุกงานไม่มีความโดดเด่นน่าสนใจ
3. รูปแบบดูกระจัดกระจาย
4. การจัดการกับแนวความคิดยังไม่เป็นระบบที่ดีพอ

วิธีแก้ไขและปรับปรุง

1. พยายามหาแนวคิดที่ชัดเจนมากขึ้น และต้องสามารถอธิบายได้
2. จัดระบบความคิด และกลุ่มคำให้ดูน่าสนใจรวมทั้งสรุปรูปแบบ และขนาดให้ได้
3. หาแนวทางการจัดวางที่ดูดึงดูด และมีรูปแบบที่ชัดเจน
4. ทดลองใช้สีกับงาน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับงาน
5. สร้างความเป็นเอกภาพให้กับงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างครั้งที่ 2

จากแบบร่างครั้งที่ 1 ได้ทดลองพัฒนางานออกเป็น 4 ส่วน โดยยังคงอยู่ภายใต้แนวคิด “การก้าวไปข้างหน้า” โดยแยกลำดับของการออกแบบไว้อย่างชัดเจน และสร้างความต่อเนื่องกันโดยแยกออกเป็น 2 แนวคิด คือ

1. แนวออกแบบเน้นสีสรรมากขึ้น และเล่นกับการจัดวางตัวอักษรมากกว่าเดิม รวมทั้งหาแนวทางที่สามารถสื่อความหมายของคำพูดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จากข้อมูลที่ได้ศึกษามา ส่วนปฏิทินให้เปิดด้านข้างเหมือนการเปิดหนังสือ ขนาดปฏิทิน 4.5” x 6”

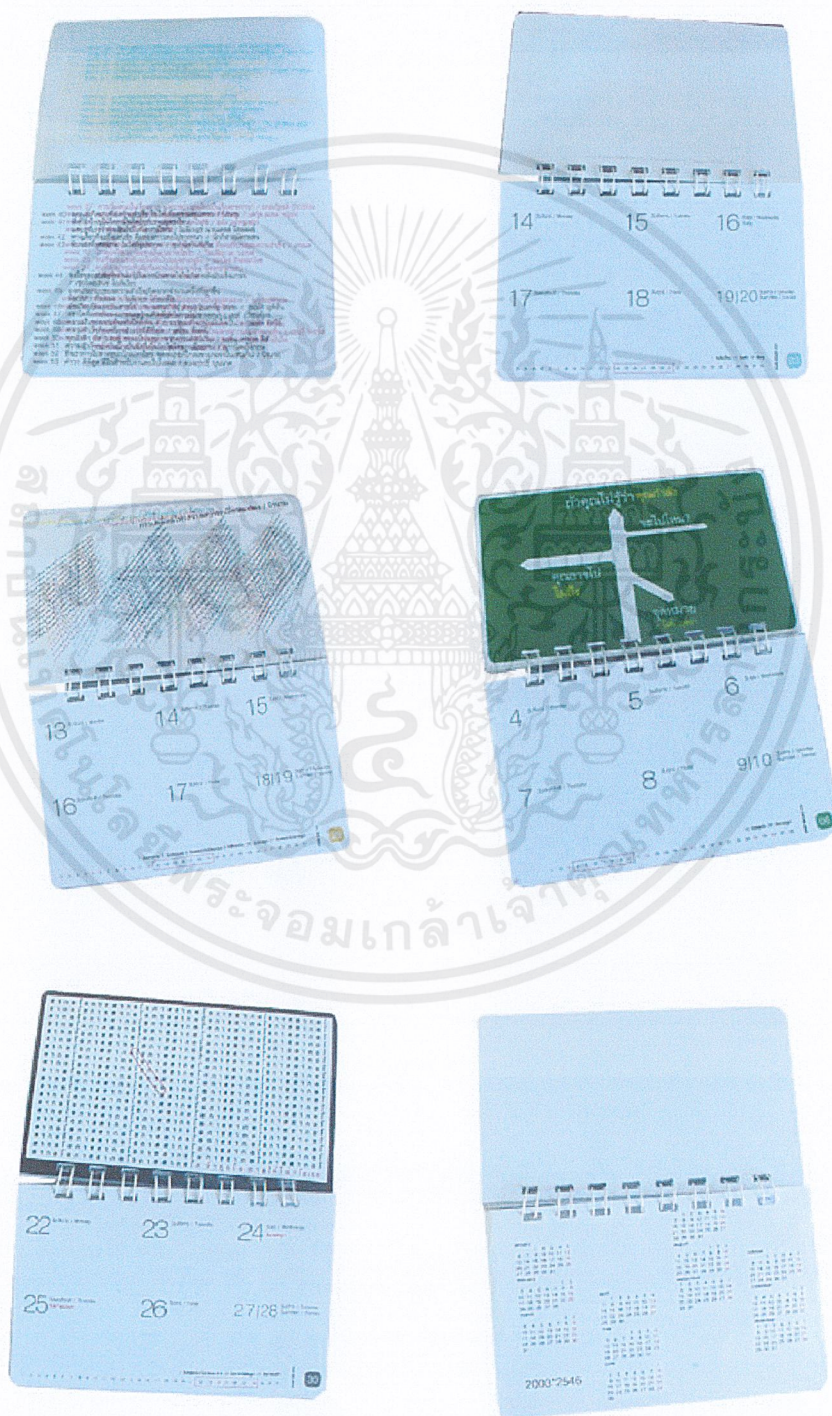

รูปภาพ 5.3 แบบร่างครั้งที่ 2 แนวความคิดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แนวการออกแบบใช้กราฟฟิกมีส่วนช่วยในงานเพิ่มขึ้น ออกแบบให้มีขนาดกะทัดรัดมากขึ้น พกพาออกไปได้

ส่วนปฏิทินจะเปิดขึ้นด้านบน เห็นทั้งด้านบนและล่าง ส่วนบนเป็นการออกแบบคำพูด ด้านล่างเป็นปฏิทิน ขนาดปฏิทิน 3.5" x 5"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 5.4 แบบร่างครั้งที่ 2 แนวความคิดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปแบบร่างครั้งที่ 2

1. มีการเล่นกับการจัดวางตัวอักษรมากขึ้น แต่ยังไม่น่าสนใจเพียงพอ
2. รูปแบบที่ 1 จะเปลืองเนื้อที่บนโต๊ะทำงานเป็นแนวยาว ดูไม่เหมาะสม ส่วนรูปแบบที่ 2 ก็เล็กเกินไปไม่เหมือนปฏิทินตั้งโต๊ะ
3. งานดูกระจัดกระจาย ไม่เป็นเอกภาพ
4. แนวความคิดดูชัดเจนมากขึ้น มีการจัดหมวดหมู่ของคำพูดโดยแบ่งออกเป็น 4 ไตรมาส ก่อนข้างชัดเจน
5. การจัดวางดูน่าสนใจมากกว่าเดิม แต่ต้องพัฒนาต่อไปอีก

วิธีแก้ไขและปรับปรุง

1. ศึกษา ค้นคว้า หาข้อมูลและวิธีการในการออกแบบจัดวางตัวอักษรให้มากขึ้น รวมทั้งดูรูปแบบของนักออกแบบเพื่อนำมาเป็นตัวอย่างในการออกแบบ
2. หาขนาดที่เหมาะสมให้มากขึ้น และเน้นเป็นปฏิทินตั้งโต๊ะ
3. หาวิธีการจัดการกับงานให้ดูเป็นเอกภาพให้มากขึ้น
4. ทดสอบว่าคนดูสามารถเข้าใจในงานออกแบบได้หรือไม่
5. ต้องคิดงานโดยรวมทั้งหมดให้ได้ก่อน ไม่ใช่แค่บางส่วน เพราะจะทำให้ไม่สามารถคุมงานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6
ผลงานจริง

ลักษณะผลงาน ปฏิทินตั้งโต๊ะรายสัปดาห์

ขนาดปฏิทิน 7" x 7"

รูปผลงานจริง

รูปภาพ 6.1 ผลงานจริง

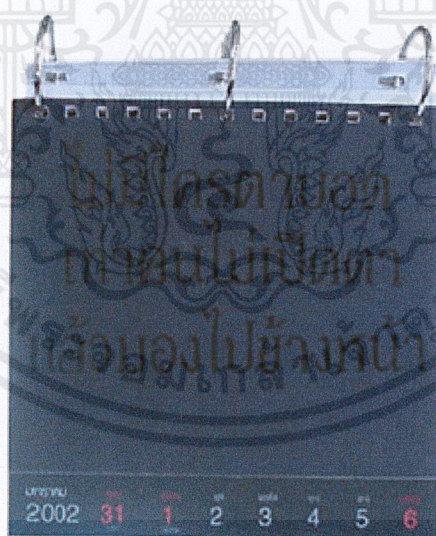
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.2 ปก

“MOVING FORWARD 2002”

เน้นความเรียบง่ายแต่ให้คุณมีความเคลื่อนไหวของคำอยู่

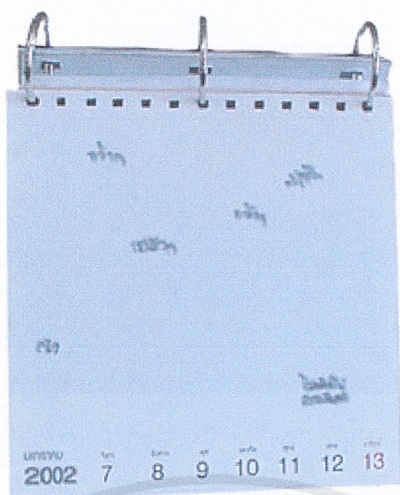

รูปภาพ 6.3 สัปดาห์ที่ 1

“ไม่มีใครตาบอด เท่าคนไม่เปิดตาแล้วมองไปข้างหน้า”

เล่นกับตัวอักษรดำมัน บนกระดาษดำด้าน ถ้าไม่สังเกตก็เหมือนกระดาษดำแผ่นเดียวที่มีปฏิทิน
อยู่ด้านล่าง เปรียบเทียบให้เห็นเหมือนคนตาบอดที่จะไม่เห็นอะไรเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.4 สัปดาห์ที่ 2

“ไม่กล้า ก็ไม่มีวันเดินหน้า”

นำลักษณะการเขียนแล้วถูเพื่อลบทิ้ง เหมือนคนทำผิดพลาดแล้วพยายามกลบเกลื่อน มาใช้ในการออกแบบ แสดงความรู้สึก กล้าๆกลัวๆที่จะทำอะไรสักอย่าง สุดท้ายแล้วงานก็ออกมาไม่ดี เพราะไม่กล้า ไม่มั่นใจ

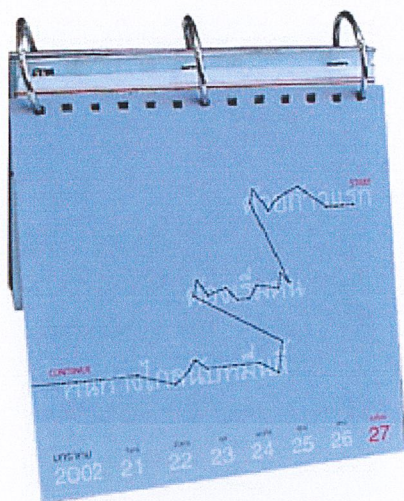

รูปภาพ 6.5 สัปดาห์ที่ 3

“ถ้ามีวแต่ย่ออยู่กับที่ ก็ไม่มีวันเดินหน้า”

การเขียนซ้ำๆซ้ำๆแม้จะเกิดการเคลื่อนไหวขึ้นจากเส้นที่ลากไม่ตรงกัน แต่ก็ไม่มี การเคลื่อนที่ไปไหน เหมือนกับการย่อแต่ก็ไม่ได้ทำอะไรจริงจัง

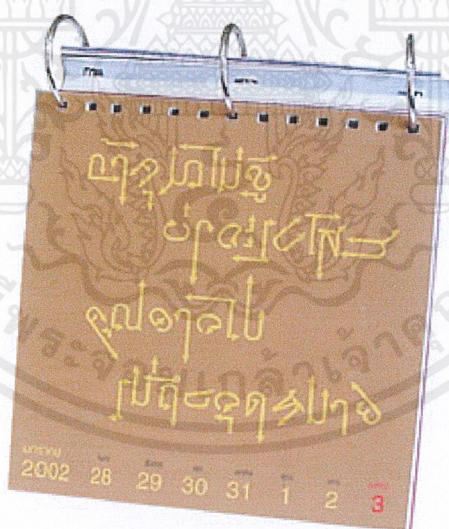
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.6 สัปดาห์ที่ 4

“หนทางไกลนับหมื่นลี้ ต้องเริ่มต้นด้วยก้าวแรก”

ใช้หัวตัวอักษรที่เป็นจุดเชื่อมโยงคำพูด ไปจนถึงคำว่า “ก้าวแรก” ซึ่งเป็นการจบคำแต่ “ก้าวแรก” คือการเริ่มต้นจึงใส่คำว่า start ไว้เพื่อให้ก้าวต่อไปเรื่อยๆ

รูปภาพ 6.7 สัปดาห์ที่ 5

“ถ้าคุณไม่รู้ว่าจะไปไหน คุณอาจไปไม่ถึงจุดหมาย”

ทำให้ตัวอักษรวิ่งไปงมา พลิกซ้าย-ขวา ตะแคงเอนซ้าย-ขวา สลับกันไปให้ดูง และที่หัวของตัวอักษรให้เป็นลูกศรที่ชี้ทิศทางแยกไปหลายๆทาง เหมือนกำลังสับสนว่าจะไปทางไหนดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.8 สัปดาห์ที่ 6

“จุดสูงสุดของคนแต่ละคน อยู่ที่เขาจะตั้งมั่นขึ้นมา”

ใช้ส่วนที่สูงสุดของตัวอักษรในแต่ละวรรคคำแทนจุดสูงสุดของคนแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับคนคนนั้นจะกำหนดมันขึ้นมาเอง

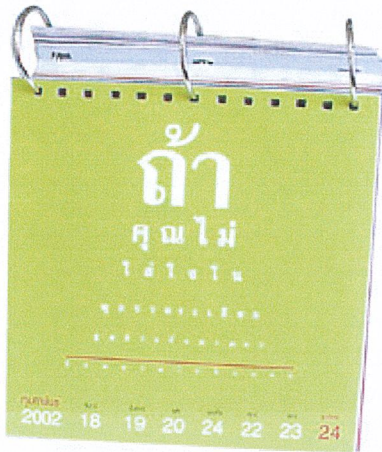

รูปภาพ 6.9 สัปดาห์ที่ 7

“คนฉลาด คือคนที่รู้จักเก็บเกี่ยวความรู้ และประสบการณ์”

นำรูปคลิปหนีบกระดาษมาแทนตัว ค.ควาย ซึ่งสามารถอ่านประโยคได้ รวมถึงเปรียบเทียบคลิปหนีบกระดาษกับการเก็บเกี่ยวความรู้ เพราะเราก็ใช้คลิปเพื่อหนีบกระดาษไว้ด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.10 สัปดาห์ที่ 8

“ถ้าคุณไม่ใส่ใจในทุกรายละเอียด ทุกอย่างก็อาจจะผิดพลาดไปทั้งหมด”

นำลักษณะของการวัดสายตามาใช้ ยิ่งตัวใหญ่ก็ยิ่งอ่านง่าย แต่ถ้ายิ่งตัวเล็ก ก็ยิ่งอ่านได้ยาก เปรียบเสมือนรายละเอียดที่ต้องใส่ใจ เพราะอาจจะผิดพลาดเหมือนกับการอ่านคำที่เขียนด้วยตัวเล็ก ซึ่งเขียนผิดๆ ถูกๆ ไปทั้งหมด

รูปภาพ 6.11 สัปดาห์ที่ 9 รูปที่ 1

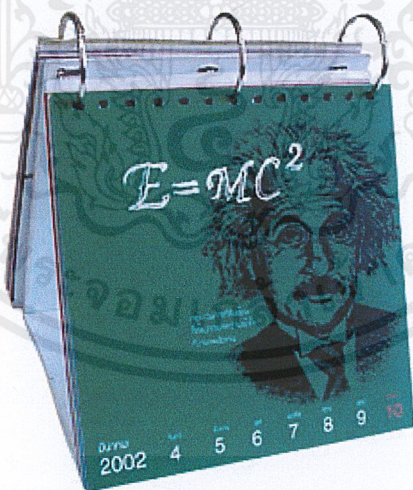
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.12 สัปดาห์ที่ 9 รูปที่ 2

“คนเราแก้อดีตไม่ได้ แต่อาจเปลี่ยนอนาคตได้ อยู่ที่ว่าคุณว่าจะเปลี่ยนแปลงมันหรือไม่”

ใช้ลักษณะร่วมของตัว ค.เด็ก และ ต.เต่า ที่มีรูปแบบเดียวกันมาทำให้เป็นประโยชน์ โดยใช้เทคนิค pop up มาช่วย เมื่อดึงตัว ค.เด็ก ที่คำว่า “อนาคต” ส่วนหัวก็จะสามารถเปลี่ยนเป็น ต.เต่า ได้ กลายเป็นคำว่า “อนาคต” คือคุณต้องเปลี่ยนด้วยมือของตัวเอง ถ้าไม่ดึง ก็จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

รูปภาพ 6.13 สัปดาห์ที่ 10

“กระบวนการที่ซับซ้อน ก็ต้องการแค่ความเข้าใจที่ง่ายและชัดเจน”

ใช้สูตรของนักวิทยาศาสตร์ชื่อ โอนิน์ ไสตน์ ที่เป็นสูตรพื้นฐานแต่มีกระบวนการซับซ้อนมากมายกว่าจะมาเป็นสูตรพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถผลิตอาวุธนิวเคลียร์ ซึ่งมีความสามารถในการทำลายล้างโลกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.14 สัปดาห์ที่ 11

“คิดให้มาก ให้เยอะ ๆ แต่ให้ได้ผลที่น้อยที่สุด”

นำลักษณะของพายุหมุนมาออกแบบ คือจะมีความวุ่นวายมาก ด้านบน แล้วค่อยๆ เล็กลงมาเรื่อยๆ เหมือนกับการคิดที่ต้องคิดให้มาก ให้เยอะเข้าไป แล้วค่อยๆ กลั่นกรอง เลือกละเอียดที่สุด ง่ายที่สุด เหมาะสมที่สุดออกมา จนสุดท้ายอายุจริงแล้วก็คือส่วนจุด ของตัว i (idea) ก็คือความคิดนั่นเอง

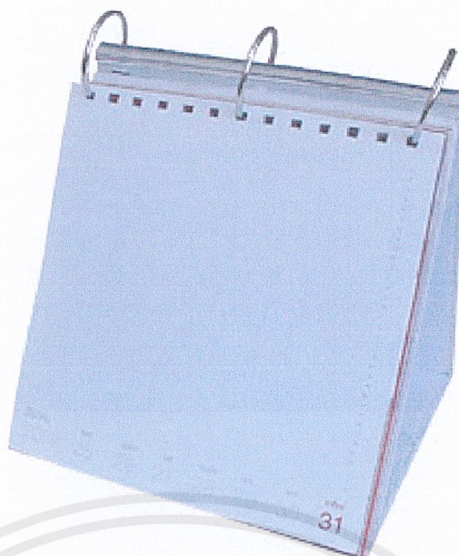

รูปภาพ 6.15 สัปดาห์ที่ 12

“ถ้าคุณปิดตัวเอง คุณจะพ่ายแพ้ตลอดไป”

รูปทรงของแก้วน้ำที่คิดว่าอยู่จะมีเงาเหมือนตัว ซี (C) เมื่อใส่คำว่า “lose” ที่มีความหมายว่าพ่ายแพ้ลงไปแล้ว ก็จะรวมตัวกันแล้วสามารถอ่านได้ใหม่เป็นคำว่า Close หมายถึง การปิด ซึ่งจะตรงกับรูปประโยคคือการปิดกันตัวเอง จะทำให้พ่ายแพ้ตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.16 สัปดาห์ที่ 13

“ความล้มเหลวที่สุด คือการไม่กล้าแม้แต่จะลองทำ”

ออกแบบให้ดูเหมือนไม่ได้ทำอะไรเลย ทุกอย่างเลื่อนกลาง ไปทั้งหมด เป็นหน้าโล่งๆ ตรงกับคำพูดที่ว่า “ไม่ทำอะไรเลยจริงๆ”

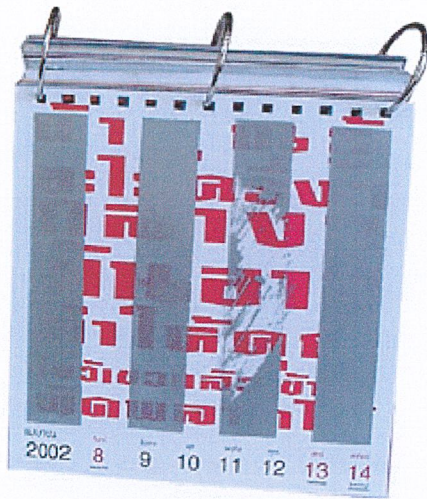

รูปภาพ 6.17 สัปดาห์ที่ 14

“จงเตือนตัวเองอยู่เสมอว่าเรามีชีวิตอยู่เพื่อวันนี้เท่านั้น”

หยิบยืมรูปแบบของคำเตือน (Warning) มาใช้ให้ตรงกับคำพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.18 สัปดาห์ที่ 15

“ถ้ารู้แค่ครั้งๆ กลางๆ มันอาจทำให้คุณไขว่ไขวแล้วเข้าใจผิดพลาดได้”

เป็นคำพูดเต็มๆ จัดวางไว้ทั้งหน้า แต่ใช้เทคนิคตัวชุกมาปิดบังตัวต่างๆ ไว้ ครั้งหนึ่ง เป็นช่วงๆ ทำให้พออ่านได้ แต่ไม่เข้าใจทั้งหมด ทำให้ต้องเดา ซึ่งอาจทำให้สับสน แต่เมื่อชุกตัวชุกออก ก็เข้าใจทันทีถึงความหมาย

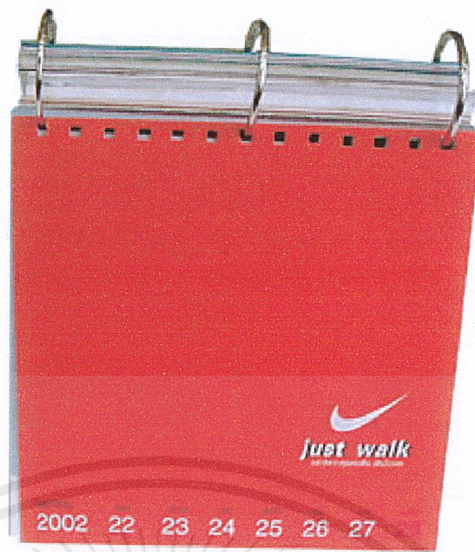

รูปภาพ 6.19 สัปดาห์ที่ 16

“การหยุดเพื่อพัก ไม่ได้หมายถึงการขอมแพ้”

เป็นเสียงถอนหายใจ อยู่ในคำพูด เหมือนพักเหนื่อย ใช้สีฟ้าให้ดูสบายตา และคำพูดนี้ ตรงกับสัปดาห์ที่มีวันหยุดมากที่สุดของปี คือมีวันทำงานแค่ 3 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.20 สัปดาห์ที่ 17

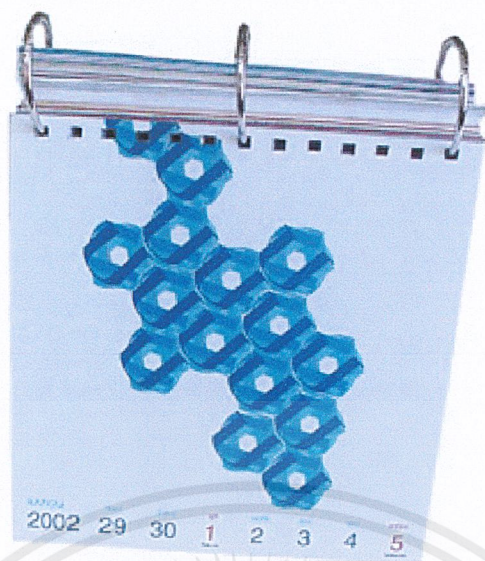
“อย่าคิดว่าคุณจะเดิน เดินไปเลย”

ถึงรูปแบบของผลิตภัณฑ์ Nike มาใช้ คือ “Just Do It” แต่นำมาเปลี่ยนคำพูดให้มีความหมายตรงกับประโยคโดยใช้คำว่า “Just Walk”

รูปภาพ 6.21 สัปดาห์ที่ 18 รูปที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.22 สัปดาห์ที่ 18 รูปที่ 2

“การเคลื่อนไหวสร้างความเปลี่ยนแปลง”

เป็นคำพูดที่ Die-cut ที่ตัวอักษร ป.ปลา พอพลิกแผ่นนี้ขึ้น ตัวอักษร ป.ปลาก็จะเคลื่อนไหว หมุนวนเป็นการซ้ำกัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จนทำให้ไม่รู้ว่าเป็นตัวอักษร ป.ปลา

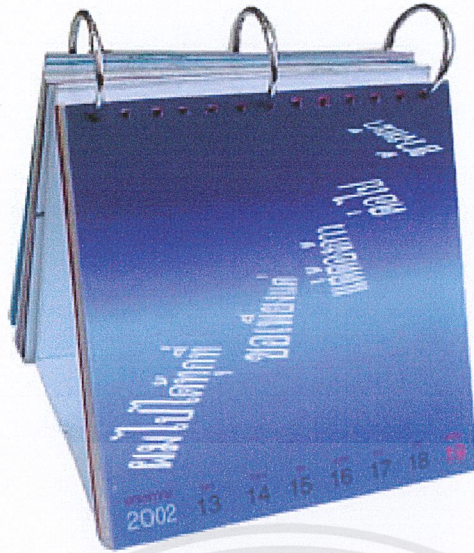

รูปภาพ 6.23 สัปดาห์ที่ 19

“ท้ายที่สุดแล้ว คนเราก็จะถอยหลังอีกไม่ได้ มีแต่ต้องก้าวไปข้างหน้า”

ท่าเหมือนกระดาษสมุดเป็นตัวอักษรกลับข้างถอยหลังจนชิดมุมซ้าย ไม่สามารถถอยต่อไปได้อีก โดยในบรรทัดสุดท้ายจะเป็นตัวอักษรในทิศทางปกติ ที่บอกให้ก้าวไปข้างหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.24 สัปดาห์ที่ 20

“ผมไปได้ทุกที่ ขอเพียงแต่ต้องก้าวไปข้างหน้า”

นำตัวอักษรมาเรียงต่อกันให้เป็นจันบัน ไคจันไป โดยเล่นกับการอ่านหนังสือของคนไทยที่อ่านจากซ้ายไปขวา

รูปภาพ 6.25 สัปดาห์ที่ 21

“ความสำเร็จเป็นผลมาจากความต่อเนื่อง สม่่าเสมอ”

ทำเป็นจุดเกมที่ต้องลากเส้นต่อกัน แล้วจะเป็นรูปขึ้นมา แต่ใช้แค่สายตาก็รู้ว่าเมื่อลากเสร็จแล้วจะเป็นรูปอะไร เพราะแค่อ่านตัวอักษรต่อเนื่องกันไป เหมือนการกระทำที่ต่อเนื่อง ก็สามารถประสบความสำเร็จเหมือนรูปหมู ก็คือเรื่องหมู ๆ แค่ทำไปคุณก็จะสำเร็จเอง

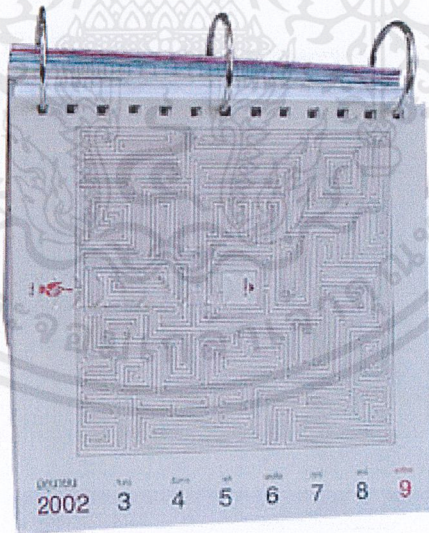
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.26 สัปดาห์ที่ 22

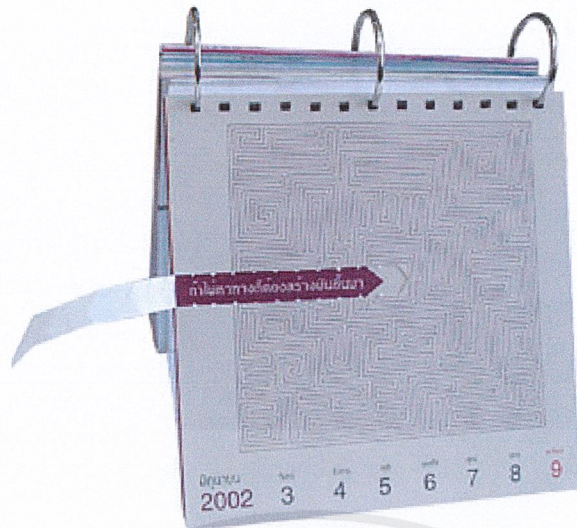
“คุณ ไม่สามารถก้าวหน้าได้หรือ ถ้ามั่วหรือปาฏิหาริย์เกิดขึ้น”

ใช้รูปแบบใบตรวจรางวัลฉลากกินแบ่งรัฐบาล แล้วใส่คำพูดลงไปในช่องรางวัลแทนตัวเลข

รูปภาพ 6.27 สัปดาห์ที่ 23 รูปที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.28 สัปดาห์ที่ 23 รูปที่ 2

“ถ้าไม่หาทางก็ต้องสร้างมันขึ้นมา”

ทำเป็นเขาวงกตที่ไม่มีทางออก มีแต่ทางตัน แต่ก็มีการออกเอาไว้ให้ เมื่อฝึกกระดาศตามรอย
ปรู ก็จะเป็นคำพูด พูดถึงการหาทางออกด้วยตนเอง

รูปภาพ 6.29 สัปดาห์ที่ 24

“ถ้ามีวันแต่เดินตามรอยเท้าของคนอื่น ก็ไม่มีวันมีรอยเท้าเป็นของตัวเอง”

คำพูดที่ฟังเป็นเส้นตามกัน คืออาการที่คนมันจะทำตามๆ กันไป เหมือนการขำรอยเดิมของคน
ที่ก้าวไปแล้ว ไม่มีอะไรแปลกใหม่ แต่จะมีอยู่คำพูดหนึ่ง แดกแยกออกมา บอกให้หาทางที่เป็นของ
ตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.30 สัปดาห์ที่ 25

“ชีวิตก็เหมือนเกมต้องมีคู่แข่งทุก ๆ ครั้ง เพื่อต้องการผู้ฟ่ายแพ้ และ ผู้ชนะเสมอ”

เป็นคำพูดแทนตำแหน่งของตัวเบี้ยในตารางหมากรุก เปรียบเทียบการแข่งขันกันและกันในเกม

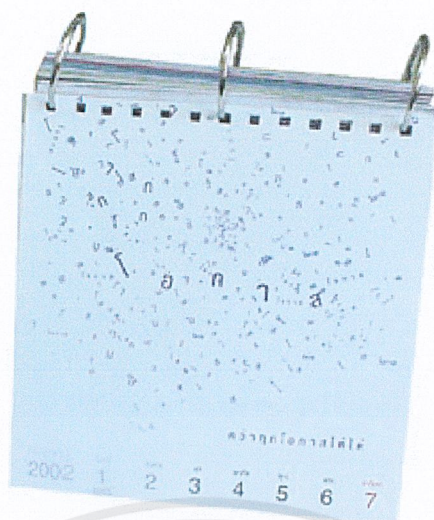

รูปภาพ 6.31 สัปดาห์ที่ 26

“เราต้องไปเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้”

ใช้ตัวอักษรสร้างความเคลื่อนไหว ทำให้เบลอ และมีขนาดเรียวเล็กลง เหมือนพุ่งไปข้างหน้า รวมถึงใช้กราฟฟิกเข้ามาช่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.32 สัปดาห์ที่ 27

“คว้าทุกโอกาสให้ได้”

เป็นคำว่า “โอกาส” ทั้งที่เป็นคำและเป็นตัวอักษรโดดๆ ลอยอยู่เต็มไปหมดทั้งหน้าเหมือนมีอยู่มากมาย ขึ้นอยู่ที่คุณจะคว้ามาได้มากเท่าไร

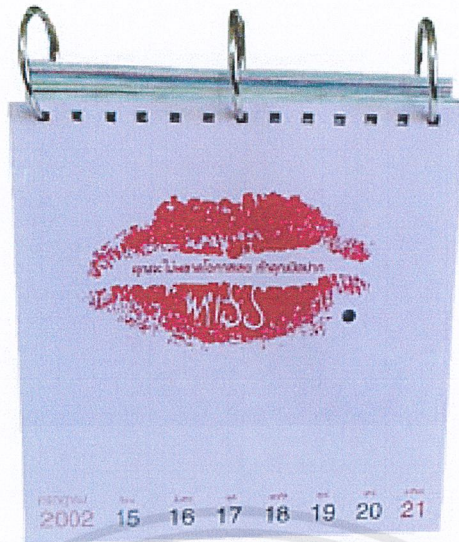

รูปภาพ 6.33 สัปดาห์ที่ 28

“บางครั้งสิ่งดีๆ ก็ได้มาด้วยโชคเช่นกัน”

เป็นวงล้อรางวัล ซึ่งสามารถหมุนได้ โดยที่จะมีแต่คำพูดให้กำลังใจ เพราะบางครั้งเราก็ต้องอาศัยโชคในการตัดสินใจ และสร้างความมั่นใจให้กับตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.34 สัปดาห์ที่ 29

“คุณจะไม่พลาดโอกาสเลยถ้าคุณหุบปาก”

เป็นรูปปากและรอยร่องของริมฝีปาก เป็นคำว่า “miss” ซึ่งหมายถึงพลาดโอกาส ส่วนในระหว่างช่องปากก็เป็นคำพูดที่สื่อว่า ยิ่งพูดมากก็ยิ่งเสียโอกาสมาก

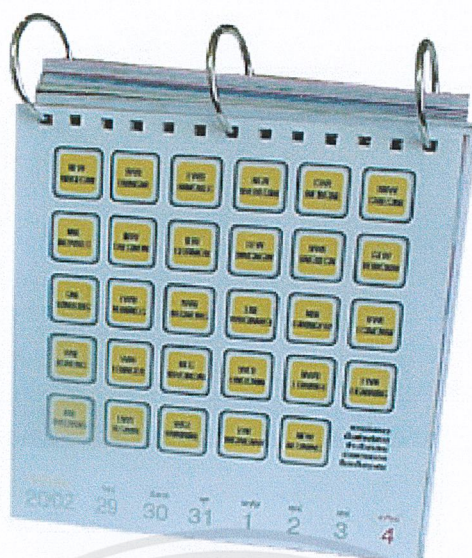

รูปภาพ 6.35 สัปดาห์ที่ 30

“จะมัวกวดขันอยู่ในความมืดทำไม จุกไฟฟลิว”

ใช้รูปแบบของกล่องไม้ขีดไฟมาเล่น รวมถึงมีไม้ขีดที่สามารถจุดได้จริงมาให้ด้วย โดยส่วนที่เป็นคำแนะนำข้างกล่องไม้ขีดไฟก็จะเป็นคำพูดแทน

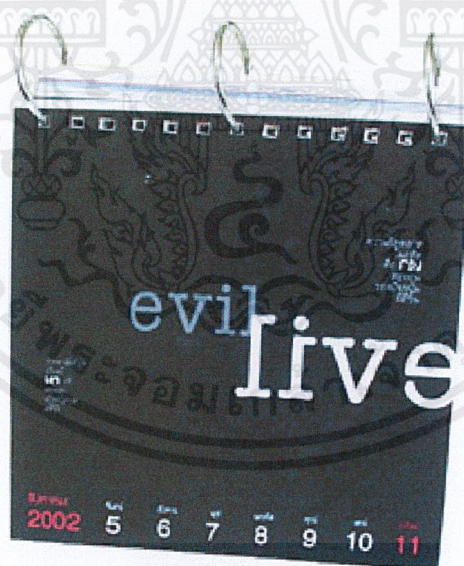
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.36 สัปดาห์ที่ 31

“ความล้มเหลวเป็นเพียงโอกาสที่จะเริ่มต้นใหม่ด้วยความฉลาดมากขึ้น”

เป็นคำที่เขียนว่า New Begining คือเริ่มต้นใหม่ ที่เขียนผิดแล้วผิดอีก ไม่รู้ก็ครั้งก็หน แต่ยิ่งผิดมากก็ทำให้เขียนถูกเพิ่มขึ้นเช่นกัน จนทำยที่สุดก็สามารถเขียน ได้ถูกต้อง

รูปภาพ 6.37 สัปดาห์ที่ 32

“ความผิดพลาดในอดีต คือเงาสะท้อนของปัจจุบันที่ดีขึ้น”

เปรียบเทียบกับคำว่า “evil” ที่แปลว่าปีศาจ เมื่อกลับคำเหมือนเงาสะท้อนในกระจก ก็จะเป็นคำว่า “live” ที่แปลว่าชีวิต เหมือนกับทุกอย่างของอดีตจะส่งผลสะท้อนให้อนาคตดีขึ้นเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.38 สัปดาห์ที่ 33

“ศิลปะในการเป็นคนฉลาดคือศิลปะในการที่รู้จักว่าควรมองข้ามอะไรบ้าง”

เป็นคำพูดให้มองข้าม เมื่อดูใกล้ๆ จะอ่านได้ยากแต่พอดูไกลๆ แล้วมองข้ามช่องว่างไปก็จะทำให้สามารถอ่านได้ง่ายขึ้น

รูปภาพ 6.39 สัปดาห์ที่ 34

“บางครั้งวิธีการแก๊ปัญหาก็มีอยู่เพียงแต่รอการค้นพบเท่านั้นเอง”

ใช้รูปแบบของกองหนังสือและมีคำพูดอยู่ที่สันของหนังสือในแต่ละเล่ม เปรียบเทียบปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น อาจเคยเกิดขึ้นแล้ว และมีการบันทึกไว้ รอเพียงแต่เรามาค้นพบ แล้วนำมาประยุกต์ใช้เหมือนหนังสือที่รอการเปิดอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.40 สัปดาห์ที่ 35

“อย่ากลัวที่จะก้าวยาวๆ เมื่อต้องข้ามอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่”

ช่องว่างของคำว่า “ก้าวยาวๆ” จะกว้างผิดปกติกว่าคำอื่นๆ ที่ต้องกว้างกว่าก็เพราะ มีรูปลวดหนามพินขึ้นขึ้นมาอยู่ เหมือนอุปสรรคที่มีมาอยู่เสมอ และไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร แต่เราก็ต้องก้าวข้ามผ่านอุปสรรคไปให้ได้ เหมือนตัวอักษรที่ต้องกว้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงว่าต้องก้าวผ่านลวดหนามได้โดยไม่โดน

รูปภาพ 6.41 สัปดาห์ที่ 36

“ก่อนจะแก้ปัญหาคุณต้องมองปัญหาให้ทะลุเสียก่อน”

ใช้การพิมพ์ลงบนแผ่นใสเป็นลักษณะฟิล์มเอ็กซ์เรย์รูปศีรษะคน ให้มองทะลุไปถึงแผ่นหลังได้ และเล่นคำพูดที่ส่วนของตา เพื่อสื่อถึงการมอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.42 สัปดาห์ที่ 37

“คนที่มองเห็นสิ่งที่มองไม่เห็นเท่านั้นจึงสามารถทำสิ่งที่เป็นไปได้”

ใช้การเขียนให้เป็นร่องลงไป โดยวิธีการพิมพ์ลึก และไม่สามารถมองเห็น เมื่อเอาดินสอไปขีดระบายแล้วก็จะป็นคำขึ้นมา ซึ่งตรงกับคำพูด ถ้าไม่ขูดก็จะมองไม่เห็นและมองข้ามหน้านี้ไป

รูปภาพ 6.43 สัปดาห์ที่ 38

“มองให้ต่าง”

ใช้รูปเหรียญบาทด้านข้าง คนเรามักจะมองเหรียญบาทในมุมด้านบน และทแยงมากกว่า แต่พอเรามองด้านข้าง ก็ทำให้ไม่แน่ใจว่าใช่เหรียญบาทหรือไม่ โดยคำพูดจะสื่อไปกับลักษณะของเหรียญที่กำลังตกลง แล้วจบที่คำว่ามองให้ต่าง สิ่งเดียวกันให้มองต่างกัน ก็ทำให้เกิดความแปลกใหม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.44 สัปดาห์ที่ 39

“หนทางแห่งความสำเร็จไม่ได้มีแค่ทางเดียว”

ทำเป็นรูปป้ายทางด่วนบอกทาง ที่มีหลายทางขึ้นอยู่กับว่าคุณจะเลือกเดินทางไปทางไหน เพราะทางที่ไปถึงจุดหมาย มีมากกว่าหนึ่งเสมอ

รูปภาพ 6.45 สัปดาห์ที่ 40

“ยิ่งรับมาก ก็ยิ่งรู้มาก”

ทำเป็นรูปทีวีเปรียบเทียบกับการรับสื่อ และตัวอักษรสระอา (-) ของคำว่ามาก ก็จะเครื่องหมายมากกว่า (>) แทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.46 สัปดาห์ที่ 41

“คนที่รู้จักขัดเกลาตัวเองอยู่เสมอย่อมประสบความสำเร็จ”

ใช้รูปแบบของแผ่นกระดาษทรายมาใช้ในการออกแบบ ซึ่งจะช่วยให้คุณไม่รู้แต่พอพลิกเปิดดูก็จะ
เป็นกระดาษทรายอยู่ด้านหลัง

รูปภาพ 6.47 สัปดาห์ที่ 42

“จับจ้องที่จุดหมาย ไม่ใช่ที่อุปสรรค”

เหมือนข้อความในหนังสือซึ่งมีเยอะแต่ส่วนที่ดึงดูดสนใจมีเพียงแค่จุดเดียว เหมือนการเน้นส่วน
ที่สำคัญเอาไว้ คือคำว่า “จุดหมาย” ส่วนอื่นๆ ไม่เกี่ยวข้อง ก็ไม่ต้องสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.48 สัปดาห์ที่ 43

“อย่าไปกลัวช่องว่างระหว่างความจริงและความฝัน ถ้าคุณฝันถึงมัน ได้คุณก็ทำมันได้เช่นกัน”

ทำเป็นเหมือนเครื่องหมายเท่ากับ (=) โดยใช้คำว่า “Dream come true” ซึ่งตรงกับความหมายของคำพูดที่ว่า “การทำให้ฝันเป็นจริงไม่ใช่เรื่องยาก”

รูปภาพ 6.49 สัปดาห์ที่ 44

“ถึงเร็ว ถึงช้า ก็ถึงเหมือนกัน”

เล่นกับอัตราวัดความเร็วของพาหนะแต่ละชนิดที่แตกต่างกัน แต่สุดท้ายก็ถึงเส้นชัยได้เหมือนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.50 สัปดาห์ที่ 45

“องค์ประกอบของความสำเร็จ เกิดจากจำนวนครั้งที่ลูกขึ้นมีมากกว่าที่ล้มลง”

กราฟรูปสี่เหลี่ยมคางหมู มีคำว่า “ลูกขึ้น” อยู่ที่สมองมากกว่าคำว่า “ล้มลง” เหมือนคิดที่จะลูกขึ้นอยู่
อย่างเสมอ

รูปภาพ 6.51 สัปดาห์ที่ 46

“ความสำเร็จของคนย่อมผ่านการถูกคัดทิ้งมาแล้วทั้งสิ้น”

เป็นตัวอักษรคำว่า “คัดทิ้ง” ที่โคนตัดบางส่วนออกไปแล้ว แต่ก็ยังสามารถอ่านออกได้ เหมือน
บางส่วนของที่ไม่สำคัญ ก็จำเป็นต้องตัดออก เหลือไว้แค่เท่าที่จำเป็นแค่นั้นพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.52 สัปดาห์ที่ 47 รูปที่ 1

รูปภาพ 6.53 สัปดาห์ที่ 47 รูปที่ 2

“ความสำเร็จเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จที่ขาดไม่ได้”

เล่นกับสีที่สร้างความสมบูรณ์และขาดหายได้ เมื่อเอาแผ่นเจดสีแดงปิดทับ ก็จะทำให้อ่านคำว่า “ความสำเร็จ” ไม่ได้ จะเห็นแค่ส่วนที่เป็นสีดำเท่านั้น แต่พอเปิดออกก็จะเห็นครบถ้วน

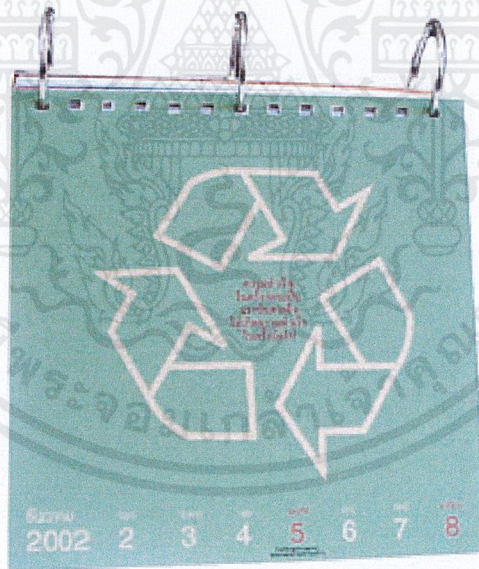
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.54 สัปดาห์ที่ 48

“อย่าหลงไปกับความสำเร็จเพียงก้าวแรก เพราะมันจะทำให้คุณไม่ก้าวต่อไปไหน”

เป็นคำพูดที่อยู่ในกล่องพันไปพันมา ไม่มีทางออก อ่านแล้วก็วนกลับมาที่จุดเริ่มต้น เหมือนหลงทางเข้าไปแล้วออกไม่ได้ คุณก็ไม่สามารถไปไหนต่อได้

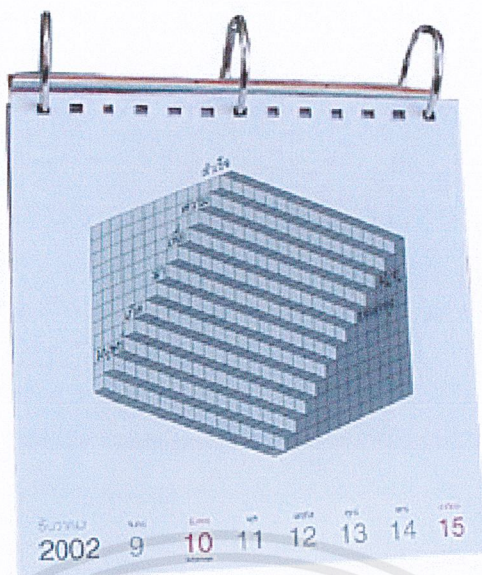

รูปภาพ 6.55 สัปดาห์ที่ 49

“ความสำเร็จในครั้งก่อนเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดความสำเร็จในครั้งถัดไป”

ใช้กระดาษและสัญลักษณ์รีไซเคิล (recycle) ให้ตรงกับคำพูดให้ตรงกับการนำมาใช้ใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.56 สัปดาห์ที่ 50

“มนุษย์เกิดมาเพื่อความสำเร็จ ไม่ใช่ล้มเหลว”

เล่นกับกราฟฟิคที่เป็นรูปบันไดขึ้น ไม่ว่าจะมองด้านปกติ หรือกลับหัว ก็เป็นรูปบันไดขึ้นเหมือนกัน และมีคำพูดที่เหมือนกับเดินขึ้นบันได ไปจนถึงยอด

รูปภาพ 6.57 สัปดาห์ที่ 51

“ทุกๆ ความสำเร็จต้องมีคำอธิบายได้เสมอ”

ใช้รูปแบบของพจนานุกรมภาษาอังกฤษ (Dictionary) มาใช้อธิบายคำพูดนี้ โดยมีคำที่แปลว่าความสำเร็จแสดงอยู่

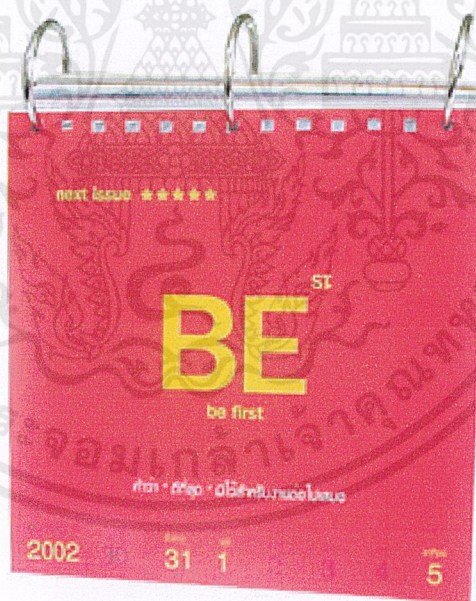
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.58 สัปดาห์ที่ 52

“บางครั้งเราก็เข้าใจถึงความสำเร็จจนเราไม่ทันมองเห็นมัน”

เป็นการ crop ตัวอักษร ให้ใกล้มากจนไม่สามารถจะอ่านออกได้ เหมือนกับเอาอะไรเข้ามาใกล้ ตาจนเราไม่สามารถรู้ได้ว่าเป็นอะไร

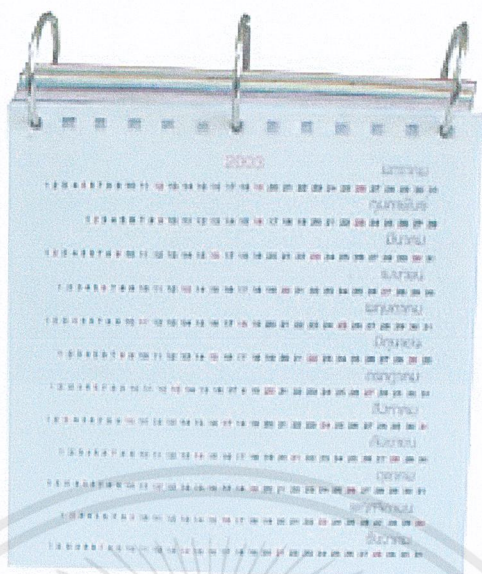

รูปภาพ 6.59 สัปดาห์ที่ 53

“คำว่าดีที่สุด มีไว้สำหรับงานถัดไปเสมอ”

เป็นการพูดถึงแนวความคิดของปฏิทินในปีหน้า คือปี ค.ศ.2003 / พ.ศ.2546 ที่จะพูดถึงเรื่องต่างๆ ที่ดีที่สุด คือให้เป็นที่หนึ่ง (Be first) เมื่อนำมาเล่นกับรูปแบบของปฏิทินที่เป็นตัวเลขวันที่ (Beⁿ) เหมือนกับเป็นที่หนึ่ง แต่ก็สามารถอ่านได้ว่า Best หมายความว่าดีที่สุดเช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพ 6.60 ปฏิทินปี พ.ศ.2546 / ค.ศ. 2003

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุป

ในการออกแบบปฏิทินโดยใช้ Typographic Design ชุด “ Moving Forward 2002 “ ในโครงการนี้ มีปัญหา และอุปสรรคเกิดขึ้นมากมาย รวมถึงสามารถตอบจุดประสงค์ของโครงการนี้ได้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งยังไม่ดีเท่าที่ควรอาจเพราะความที่มีขอบเขตโครงการที่ใหญ่เกินไป คือแบ่งการปฏิทินออกแบบเป็นรายสัปดาห์ มีทั้งหมด 53 สัปดาห์ 53 คำพูด ทำให้ต้องออกแบบทั้ง 53 ผลงาน อีกทั้งคำพูดแต่ละคำยังคงมีความหมายเฉพาะตัว และแต่ละคำพูดก็ต้องการกราฟฟิกที่เหมาะสมแตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดความหลากหลายมากขึ้นไป ความเป็นเอกภาพลดลงงานจึงดูกระจัดกระจาย ทั้งยังต้องอาศัยการตีความ ซึ่งเป็นทักษะคติของผู้ออกแบบเองเพียงฝ่ายเดียวอาจก่อให้เกิดความสับสน ไม่เข้าใจต่อผู้ดูหรือศึกษาผลงานนี้ได้ ทำให้รูปแบบที่ออกมาไม่สามารถตอบสนองการออกแบบ Typographic Design ได้อย่างสมบูรณ์ เพราะต้องอาศัยทั้งกราฟฟิก และรูปภาพมาเป็นส่วนประกอบในงาน ทำให้ลดทอนความสำคัญของการจัดวางตัวอักษรลง เพราะรูปภาพจะดึงดูดสายตามากกว่า รวมถึงตัวผู้ออกแบบเองก็มีการค้นคว้าศึกษาข้อมูลที่ไม่ละเอียดเพียงพอ อาจเพราะเอกสารต่างๆที่มีเป็นภาษาต่างประเทศที่ต้องอาศัยการแปลจำนวนมาก ตัวผู้ออกแบบเองไม่มีความชำนาญในด้านภาษา ทำให้ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดวางตัวอักษรอย่างแท้ จริงและต้องตัดสินใจด้วยตัวเองโดยไม่มีการปรึกษาอาจารย์ที่มากพอ และไม่ได้รับคำปรึกษาที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาได้จริง ผลงานที่ออกมาจึงไม่น่าสนใจเท่าที่ควร รวมไปถึงจนถึงการออกแบบสิ่งพิมพ์นั้นก็มีข้อจำกัดอยู่มากมาย ถ้าไม่มีการวางแผนจัดการได้ดีเพียงพอ ก็จะทำให้ผลงานที่ออกมาขาดความน่าสนใจไปในทันที

แนวคิดบางอย่างที่ไม่ดีก็ต้องคัดออก และบางคำพูดก็ไม่สามารถหาแนวคิดมาใส่ลงไปได้ อย่างลงตัว และเวลาที่มีก็ไม่เพียงพอทำให้ไม่สามารถทำงานได้ทันเวลาที่กำหนด หากจะสรุปโครงการนี้ ก็คงกล่าวได้อย่างเต็มที่ว่า ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และอยากให้เป็นอย่างสำหรับผู้ที่ต้องการจะเลือกทำโครงการในแนวทางนี้ ให้ถามตัวเองให้แน่ใจชัดเจนเสียก่อนว่ามีความสนใจอย่างจริงจังมากพอหรือไม่ ในสาขาวิชา Typographic Design แน่นนอน เพราะหากไม่ได้มีความสนใจอย่างจริงจังมากเพียงพอ ก็อาจเกิดข้อผิดพลาดได้มากมาย เนื่องจากเป็นสาขาที่มีความยากอยู่มาก อีกทั้งยังต้องมีพื้นฐานที่ดีพอด้วย ดังนั้นการเลือกหัวข้อจึงสำคัญมาก รวมไปถึงจนถึงขอบเขตของงานด้วยก็เช่นกัน หากขอบเขตงานเยอะมากเกินไปก็อาจจะมีเวลาในการจัดการกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานได้ไม่เหมาะสม และพอเพียง ผลงานที่ออกมาอาจไม่ดีดังเช่นโครงการนี้ จึงควรตัดสินใจให้ดี เพราะหากตัดสินใจผิดพลาดตั้งแต่เริ่มแรก ก็อาจทำให้โครงการไม่บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้แต่แรก ด้วยเช่นกัน รวมถึงคนที่ต้องทำงานโครงการนี้คือตัวเราเอง และต้องทำไปตลอดจนถึงถ้าได้ทำหัวข้อที่ดี และเราสนใจก็จะผ่านไปได้ แต่ถ้าต้องทนทำ เพราะไม่ได้สนใจจริงจัง ผลงานอาจออกมาไม่ใช่ว่าตั้งใจด้วยเช่นกัน รวมทั้งต้องจัดการกับเวลาที่มีให้ดี เพราะเวลามีจำกัดมากหากจัดสรรเวลาไม่ดีพออาจทำให้ทำงานไม่ทัน และดีพออย่างที่คาดไว้ได้

ปัญหาที่เกิดขึ้น

1. ข้อมูลในการทำงานไม่สมบูรณ์พอ ทำให้เกิดข้อจำกัดมากมายในการทำงาน
2. ในการออกแบบปฏิทินในครั้งนี้ เป็นการตีความจากทัศนคติของตัวผู้ออกแบบเองเพียงฝ่ายเดียวเป็นหลัก อาจทำให้ผู้ผลงานเกิดความสับสน ไม่เข้าใจต่อผู้ผลงานนี้ได้
3. เกิดความล่าช้าในการทำงาน และไม่ประณีตเท่าที่ควร เพราะขั้นตอนการทำงานไม่เป็นระบบ รวมทั้งวัสดุที่ต้องเลือกใช้ ค่อนข้างต้องใช้เวลาเลือกอย่างจริงจังมาก และต้องใช้ความชำนาญสูง
4. แนวความคิดบางงานไม่สมบูรณ์ ยังสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก
5. ตัวผู้ออกแบบเองขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่ดีพอ ทำให้ไม่สามารถค้นคว้า ศึกษา และเข้าใจข้อมูลได้อย่างลึกซึ้งต่อแท็บ
6. ขอบเขตงานมีขนาดใหญ่มาก และมีเวลาที่จำกัดทำให้ไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ทั้งหมด
7. ขาดการปรึกษาที่บ่อย และดีเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมเพียงพอ จึงมีข้อบกพร่องมากมาย
8. ผลงานที่ออกมาไม่มีทั้งดี มีแนวคิด ขรรคมดาไปจนกระทั่งไม่มีอะไรเลย รวมถึงดูไม่ดี ก่อให้เกิดความแตกแยกไม่เป็นเอกภาพในงาน
9. ผู้ออกแบบไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เรียนรู้การสร้างงานออกแบบอย่างเป็นขั้นตอน สามารถอธิบายรายละเอียดในการทำงานได้ รวมถึงจัดการกับงานได้อย่างเป็นระบบระเบียบมากขึ้น
2. เกิดความรู้ความเข้าใจในการออกแบบจัดวางตัวอักษรเพิ่มมากขึ้น และได้ทดลองออกแบบรวมถึงได้นำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบจริงๆ
3. ได้ทดลองทำงานจริงในการออกแบบ ทำให้ทราบถึงปัญหา ข้อบกพร่องจะเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบในครั้งต่อไป เพื่อใช้ปรับปรุง และแก้ไขให้ดีขึ้น
4. ทราบถึงระดับคุณภาพ ความรู้ความสามารถ และศักยภาพของตัวผู้ออกแบบเอง ซึ่งต้องพัฒนาโดยด่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

บรรณานุกรม

ศิลปินพจน์

- จักรกฤษ ศรีสุทธีสุริยา, การออกแบบปฏิทินพุทธศักราช 2533 ของเครือซีเมนต์ไทย,
ศิลปินพจน์ ปรินญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง, 2532
- นภดล เทพสินทรสกุล, โครงการออกแบบปฏิทิน บริษัท เขื่อกระดาษสยาม จำกัด,
ศิลปินพจน์ ปรินญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ-
ทหารลาดกระบัง, 2534
- มาลินี ยมกวาง, โครงการพิเศษออกแบบสิ่งพิมพ์ปฏิทินเพื่อส่งเสริมภาพพจน์
บริษัท พีพี เซ็นเตอร์ จำกัด, ศิลปินพจน์ ปรินญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร-ลาดกระบัง, 2535
- เริงณรงค์ เพชรรัตน์, โครงการออกแบบปฏิทินชุด “วิถีชีวิตไทยเครื่องใช้ในครัวเรือน” ประจำปี
พุทธศักราช 2537 บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด, ศิลปินพจน์ ปรินญาศิลปกรรมศาสตร
บัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร-ลาดกระบัง, 2536
- ชเนตร อนงค์พรยศกุล, โครงการออกแบบปฏิทิน สำหรับสำนวน สุภาษิตคำพังเพยไทยโดยใช้ภาพ
เชิง surrealism, ศิลปินพจน์ ปรินญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2539
- อรสา ทัดประดิษฐ์, การออกแบบปฏิทินเพื่อส่งเสริมการลดปริมาณขยะของสมาคมสร้างสรรค์ไทย
“Recycle Calendar for Thai Evermental and Development Community Assosity”,
ศิลปินพจน์ ปรินญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง, 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิรายุ คูอมรพัฒนนะ, การออกแบบหนังสือเกี่ยวกับ Typography “ Breaking the Rule “ : การหลุด
พ้นจากข้อจำกัดในการออกแบบจัดวางตัวอักษร, ศิลปนิพนธ์ ปริญญาศิลปกรรมศาสตร
บัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2543

ศุภัญญา เจิดรังสี, การออกแบบกราฟฟิก หนังสือคู่มือการใช้ตัวอักษร “ Type Freshh! ”,
ศิลปนิพนธ์ ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง, 2543

ลัดดาวัลย์ ประวัติโยธิน, Ten way to make good poster : 10 วิธีในการออกแบบโปสเตอร์ที่ดี,
ศิลปนิพนธ์ ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง, 2543

หนังสือ

อนุทิน วงศ์สรรคกร, บันทึกบรรยาย 10 บทความความเลขนศิลป์เชิงไปรเวท, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ,
คอร์ปอเรชั่น โฟร์ดี จำกัด, 2543

ภูริทัต รัศมีเพชร (ผู้รวบรวม), วาตะบุรุษโลก, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ,
โปร-เอสเอ็มอี จำกัด, 2543

ฝุ่นเมือง (ผู้รวบรวม), คำคมคลอใจในวันทำงาน, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ, บีบีคัส, 2544

อนงค์ ธนวเสถียร (ผู้รวบรวม), วาตะประทับใจ, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ,
ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2542

นิพนธ์ ทรายเพชร, มหัศจรรย์มนุษย์กับดวงดาว, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ,
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2542

Alan Fletcher, *The Art Of Looking Sideways*, 1st printed, printed in Singapore,
PHAIDON, 2001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Beryl Mcalhone & Devid Stuart, **A smile in the mind**, 1st printed, printed in Hongkong,
PHAIDON, 1996

Heller & Fernandes, **Becoming a Graphic Designer**, 1st printed, United States of America,
WILEY, 1999

Jeff Bellantoni & Matt Woolman, **Type motion**, 1st printed, printed in Hong Kong,
Thames and Hudson , 1995

Jim Krause, **Idea Index**, 1st printed, printed in Ohio, North Light Book, 2000

Roger Fawcett-Tang & others, **Experimental Formats**, 1st printed, printed in China,
RotoVision , 2000

John Maeda, **Maeda & Meadia** ,1st printed, printed in Hong Kong, Thames and Hudson , 2000

Neville Brody, **The graphic language of Neville Brody** ,1st printed, printed in Spain,
Thames and Hudson , 1989

Neville Brody, **The graphic language of Neville Brody 2** ,1st printed, printed in London,
Thames and Hudson , 1994

Varity Designer, **Experimental Packaging**, 1st printed, printed in China, RotoVision , 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย ภิวิชญ์ หอสุวรรณวัฒน์ เกิดเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2523 กรุงเทพฯ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประถม และมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนศรีวิกรม์ และจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนทวิธาภิเศก ขณะทำโครงการนี้กำลังศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขานิเทศศิลป์ ชั้นปีที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้